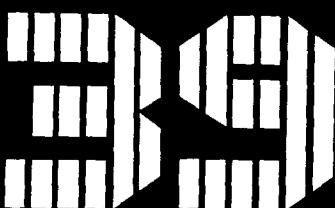

כתב עת לשוני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

לואי מאל • אבי כהן •
אמריקה היום

תכנית סינמטק ת"א לחודשים מרץ-אפריל 88

① ס.רנו ג': סלה ג'
גולדן גולדן
אלן ואן ג' #39

② מסדרון ס.רנו ג'
אלן ואן ג' 1988

סרטו של לואי מאל, "להתראות ילדים" (AU REVOIR LES ENFANTS)

פרס ארייה הזהב (פרס ראשון) – פסטיבל וונציה 1987
מועמד לפראז האוסקר כסרט הזור הטוב ביותר 1988

ריקוד בחשיכה DANCING IN THE DARK

מה מביא אשה
ማושרת לאיבוד
שפוייתה?

סרטו של
הבמאי הקנדי
ליאון מאר

בבתי קולנוע "לב"

"דרמה פסיכולוגית עזה ומרתקת.
יצירה מפתיעה של במאי-תסריטאי קנדי".

וינסנט קובי, ניו יורק טיימס

כתב עת לטעמי קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

לואי מאל חזר מארצות הברית לצרפת והסרט הראשון שעשה במולדהו, אחרי שנעדר ממנו במשך 10 שנים, הוא להתראות ילדים. זהו נושא עליו חלים עוד בימים שבהם למד קולנוע אך לא העז לתקפו עד עכשוו. הסרט זכה לפרס "איה הזהב" בפסטיבל הסרטים בונציה והוא יהיה גולת הcoturrt ברטורופקטיביה של ערוכים הסרטים לסטודנטים ראיון אורך ומפורט עם לואי מאל על סרטו האחרון ועל דרכו בקולנוע, שהטופס בקייז האחרון ב"פוזיטיף", כתוב עת צրפתית שנמנה על תומכיו של מאל מאז תחילת דרכו הקולנועית. על זאת הוסףנו ביופילמוגרפיה שהcineman דניאל ורט, המסכם את הקاريירה של מאל עד היום.

אוורי קלין חזר מארצות הברית לישראל. עוד לפני שעזב, לפני כמה שנים, כבר היה חסיד גדול של הקולנוע האמריקני. הזמן שעבר רק הוסיף והעמיק את הקשר עם הקולנוע הזה, אותו זכה להכיר מקרוב וועל הלא מרצה כיום בפני תלמידים לקולנוע. היסטורייה/ז'אנר/פוף הוא הביטוי למבטו האישי מודע על הקולנוע האמריקני היום ועל הדרך הנכונה בעניינו, להבין אותו.

סרט ישראלי חדש עומד לעלות על כדי הארץ, ואולי עלה כבר כאשר מתפרסמות שורות אלה. הכוונה לייחסו, יהושוע, סרט מוסיקלי שמקקש להיות שונה מכל קודמו. ביום אותוABI כהן, שעברו כולל את הסיפור האמיתית, הקרב על הווד והרבה מאוד סרטוני פרסומת שיצנו להצלחה ולפרסים רבים. על השוני שב סרטו החדש ועל עשייה קולנועית בכלל הוא משוחח עם גידי אורשר. ואילו צביבה אורן חזר ומעיין שוב בספר שהוא יוכל לעניין אותו, מואהר שהוא עוסק בכל האיברים והשלדים בהם משמש הקולנוע כדי ליצור על הבד אשלה של מציאות שאינה קיימת. שמו של הספר הוא Movie Magic, מovie Magic, הוא יצא לאור לפני 14 שנה והוא מրתק היום לא פחות מאשר אז.

עדנה פינדורו

במאי לואי מאל

סינמטק
כתב עת לענייני קולנוע
בհוצאת סינמטק תל אביב
ליין מס' 39

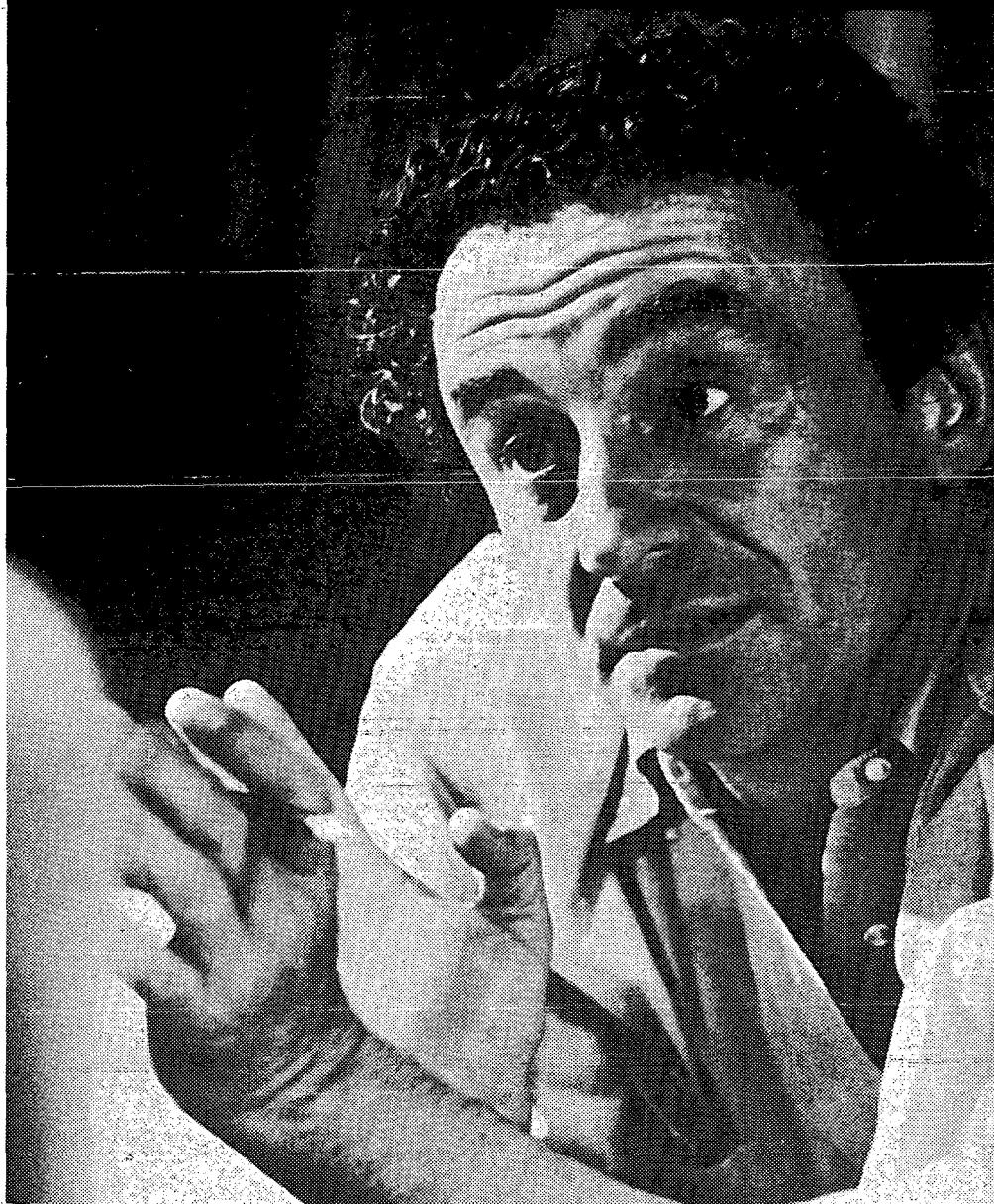
מרץ – אפריל 88
מפיק: אלון גרובז, מנהל
סינמטק תל אביב
עורכת: עדנה פינדורו
ערכבות: צביבה, אורן, גידי
אורשר, יכין הריש, דני
ורט, שאול שירידן, מאיר
שניצר, דן פינדורו
תעוד: דן ורט
תכנית: נורית צרפתי

טלפון: 03-4381301
כתובת המערכבות: סינמטק
תל אביב, עיריית תל אביב
כתובת הסינמטק:
בית מפעלי הפיס

רחוב הפטמן 3, ת"א
סדר, לוחות והדפסה:
גראפלייט
כל הזכויות שמורות למו"ל

החברת מופקת בסיווע קרן התרבות אמריקן-ישראל

מלך נעל מל

נראה שעלה דעת רוב הביקורת הצרפתית, כמו על דעת הקהל, השרת הצרפתית הטוב ביותר לשנת 1987 הייתה להתראות ילדים של לואן מאל. אחרי גלות מרצון משך 10 שנים באמריקה, הוא חזר למולדתו ועשה את הסרת האיש שעליו חלים עוד בתחילת דרכו: סייר שנות המלחמה כפי שעברו עליו בפנימה Katastroflich ויחסיו עם נער יהודי שהסתתר שם. להתראות ילדים זכה לפרנס אריה הזהב בזונציה, נשלח על ידי צרפת לפרסי האוסקר וכמוון יוצג בקרוב גם בישראל. זאת הזדמנות נאותה לא רק להביא לסייע האומתים רטראנספקטיב מהלא של מאל, מן הבולטים בקולונענגי הגל החדש בצרפת, אלא גם לפרסם ראיון שנtran לאחרונה לכתב העת "פוזיטיב", מי שעד מארחיו במשך כל השנים הרבות שבהם זכה ביחס מזלזל מעט מצד הקונקורנצייה, "מחורות הקולונען".
המראיינים הם פרנסואה אודה וז'אן-פייר זאנקולה.

שכזאת. אבל אני מני שרגש האשמה שרבץ עלי השפיע על כל מהלך חיי, על דרך המחשבה ודרך העבורה שלו. הכוונה לאוותה הרגשה שככל מה שקרה בשעתו הוא עיוות דין משועש שלא צירף היה לידיות ושבולנו אחרים במידה כזאת או אחרת לעיוות דין זה.

זה נכון שכן ענני מעמיד במידה מסוימת את האשמה על זוליאן, הנער שהוא בן דמותי בסרט. הוא חודש שכאר שר בכיתה פנה לעבר בונה והסתכל בו כאשר הגטאפו בא לחפש יהודים, הסגיר בכך את זהותו האמיתית של חברו. אלא שזו סצינה שהופסת, המשקפת, לנראאה, במידה רבה את החושה שליל, כי אני באמות מרגיש אשם, במידה כלשהי, בגורל של בונה שנשלח למוחנות המוות. כאשר סיפרתי את הסצינה של ההתרחשויות בכיתה לחברים מבית-הספר לשעבר, הם כלל לא זכרו דבר כזה. אבל לגבי זה ממש מכאין. זה ובורזון הטבע בתוכי, והוא הסיבה לעשיית הסרט. שיחזור היסטורי סתום, חסר כל עניין בעיני, מה שרציתי הוא להביא את הרהור האישיים ומשום כך חזרתי במשך שנים רבות כל כך לעשות את הסרט הזה.

החלטת לעשות את הסרט, בסופה של דבר, ב-1986. האם יש קשר בלשונו בין החלטה זו והארועים הפוליטיים האקטואליים?

לא רק שאין שום קשר, זה אפילו משונה. כאשר התחלתי לצלם, היתה כל העיתונות בצרפת מלאה בדיווחים על משפט בארבי והכל באו אליו ות��בעלו מן התמונה המופלא שכחורי כדי לעשות סרט אנטינאצי. אילו והמנתני בכוונה להורדנות, צפתי לעלייה לדופן ולהציג "שואה" בטלוויזיה כדי לgesht לעבורה. למעשה, כאשר התחלתי

בראיון שהענתק עוד בשנת 1974 לגיל זיאקוב (או עטונאי, היום מנהל פסטיבל קאן), כבר סיפרת לו בפירוט רב את עלייתו "לזהירות ילדים" שבועונת הוויה לצלם את הסיפור אקדמי ל"אקוומב ליסיאן" אבל ויתרת בסופו של דברמושם שלא הרגשת די בשל לך. האמנם? מודר מאך. מסתבר ספרתי כבר את הסיפור הזה מספר פעמים. נראה שזה הוכרן הדרמטי ביותר שנשאר לי מילוותי. הוא צוטט בספר עביברס בשם "תולדות המחתורת הצרפתית" שבסרומה המפלוגה הקומוניסטית ומופיע בספר בשם "לואן מאל על לואן מאל" שהופיע ונעלם מההיסטוריה בשנת 1979.

אולם, איןני יודע איך לומר זאת — יש לנו הרושם שבחשך השנים שעברו מאנו מדבר על הספר, עבר הוכרן של שינויי מוסמיים. התווסף עליו נדבכים נוספים — התעשר. איןני מאמין בזכרון סטטי, עם הזמן משתנה והאייה האישית שלר ועם הדבר שבה אתה זכר הרבה שעברך עליך. היום, אחרי שהסרט גמור, אני מבחין בעובדה שלא נצמדתי באמות לעובדות כפי שהוא. נתונים מוסמיים בסרט, שהיית מושכנע בדיוקם, הסתברו ככלתי מתאים לחולטן למציאות של 1944. אUCH, שהיא עמי באוותה הפנימית, ראה את הדברים בענייניםஅחרות. בסופה של דבר, החלתני בחור במה שנראה לי כוכרו, גם אם אני מודע לכך שחלק منهו הומצא מחדש. נאמר שהסרט מציג את הדברים כפי שהיית רוצה להשוב שקרו. זה מעניין יותר מן האירועים המדוייקים. מערכת היחסים של הסרט עם הנגר היהודי, בונה, מרכיבת ומוסבכת יותר מכפי שהיתה, מושם שבסמציאות היה חסר לנו הזמן כדי לפתח בטעויות מערכת יחסים

פייר בלז ולומי יקובסקי ב"לאקומב לוסיאן"

את הסרט זהה, בכל מקרה היהתי עוזה. מה עוד שאנני מאמין בשיטה של בחירת נושא רק ממש שהוא אופנה.

האם "לאקומב לוסיאן" היהו נסיוון מוקדם לתוךך את הנושא? האמת היא שבಗירסאות הראשונות לתרסיט של "לאקומב לוסיאן", עוד לפני שהחלה העבודה עליו עםapatrisk מודיאנו, כבר הייתה דמותו של זיזוף, נער המתבוח שנוקם בסביבתו ומלשין לנאים. אבל עד מחרירה הוכחתי לעניין וזרמי לעצמי שעוד יבוא يوم ועשה סרט על נושא זה.

התסריט של "לאקומב" עבר דרך סכובה: תחילת החבטי של לוסיאן היה מבסיקאי. אחר כך ניסיתי למקם את העלילה בתוך מלחמת אלג'יר. לבסוף

להראות את התסריט, שנה קודם לכן, לממןנים אפשריים, נעניתי על ידים כשליליה. "יצאת את צרכת לפני 10 שנים, בכל התקופה החאת עשינו כאן סרטים על הכיבוש הנאצי, זה כבר לא מעניין איש". אבל אני הרגשתי שאני חייב לעשות את הסרט הזה בכל מקרה. ניגשתי לכתיבת התסריט ולמורות ואת, ליוותה אותה והחושה שכעכט איש לא ירצה בתוצאה הסופית.

כידוע, מאו חלה תפנית חרשה. שנה קודם לכן, היה רושם שכורבי לא-יגיע אף פעם לבס המשפט והשנווער הצרפתי, כמו הנוער האמייקאי, שкус באירוע פוליטית מוחלטת מאו 1968. ואו באו אירע סוף 1986, הפגנות הסטודנטים בפאריס, וועודו אותו מודיש. אולי בכלל זאת יימצא הנוער שירצה להתמודד עם הנושא.

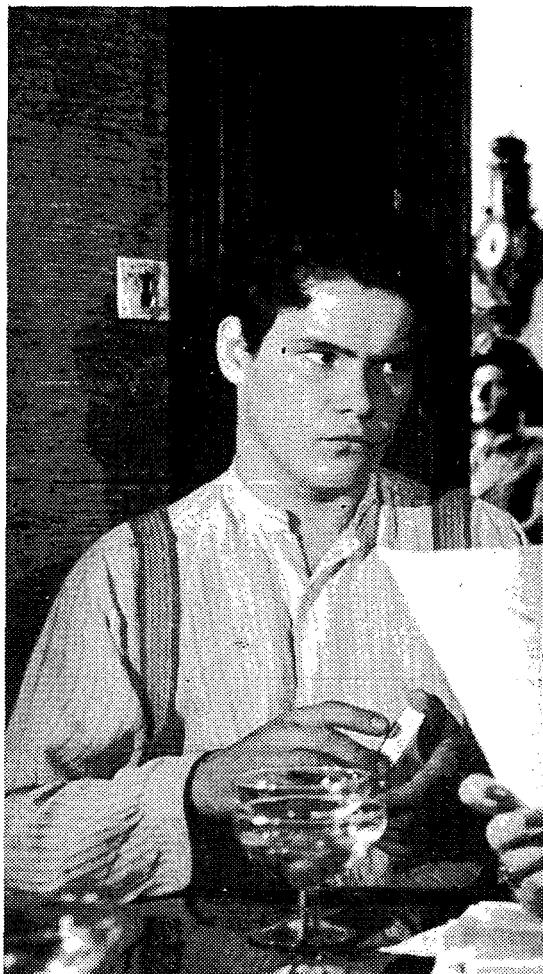
הדרמות של מר מאיר, היהודי במסעדה, דמות שמקורה בסכו של אחד מידורי שנארש שעה שעסוד במסעדה. בעיניו, כמו שהיה גיבורו במלחמות העולמים הראשונה וכשה קיבל אוותות גבורה מידי המarshal פטן עצמו היה זה בלתי אפשרי שהמשמעות של אותו המarshal תהייחס אליו כל יהודי ותשלה אותו למחנות המות. אבל זה בדוק מה שקרה. הפעלתו את דמיוני יותר כשבניתי את מערכת היחסים בין שני הילדים.

יש מידה רבה של אלימות במערכת היחסים הקיימת בפניםיה.

צורך לזכור שמדובר בתקופה קשה. נכון לומר שכחשותה ליחסים בין ילדים היום, היחסים אותם הומנים היו נוקשים הרבה יותר. גם אם הייתה שייך לשכבה מוגנת של החברה. ידעתني מן הרגע הראשון שרציתי להכניס לתסריט אוטם המשחקים האלימים האסורים היום בכתי הספר. במננו זאת הייתה מעין הצהרת גבריות. לדוגמא, מסעות הצופים בעיר. למען האמת אפילו המתקת קצת את הגלולה בכיוון הזה. מי שהיה או מנהל הפנימיה היה שולח אותנו אחריו שעת העוצר לחפש אוצר דמיוני בלבד עיר פגנימיגבלו. זה היה טרוף. הינו יכולנו מכוחלים והיתה בכך סכנה אמיתי; עד כדי כך שההורים מוחו בסופו של דבר. הוא טעו שאין דרך טובה יותר לעצב את האופי שלנו. חוץ מזה אני סבור שאלו ימאות מעין זו קיימות בכל הפנימיות. יהשי כח בין ילדים הם כמעט נורמליים. אין פלא שמתיחסים לבוגה כמו שמתיחסים אליו, הוא בטופו של דבר טיפוס חדש ושונה. ההבדל בין ז'וליאן והאחרים הוא שז'וליאן סקרן מספיק כדי להפוך את המסתתר מאחוריו השוני.

עם זאת, אני מרצה שניתן להבחין במייד זה של אלומות. כך אני ווכר את התקופה. היחסים היו כמעט דרווניים. התחלקו לשלייטים ולנסליטים. אבל מה שנראה לי חשוב במיוחד בسرטן זאת התערכותו של עולם המבוגרים האלים יהו. אלימות שהוא אבסטרקטית ובבלתי מובנת לילדים. כאשר ז'וליאן שואל את אחיו הגROL: "מה זה יהוד?" ואת שאלת מה קשה ביוור. אפילו ממשלת ישית התקשתה להגדיר את המושג "יהודים" כשנוקקה לו כדי להחליט את מי יוכל למתנות ואת מי לא.

בתחלתה זה היה פשוט. גרשו את כל מי שלא נולד בצרפת. את כל הווים. אחר כך...

כאשר החלטה על תקופת הכיבוש נוכרתי באפיורה ששיתתי בילדותי וצלהתי את הסרט באירור שבו גורתי אז, כאשר העלילה מבוססת, אכן, על דמות אמיתית: נער שהיה נושא להתעללות בילדותו ושיתף פעולה עם הגסטapo כדי לזכות למעמד שנגע ממנו בין בני עמו. לגבי "להתראות ילדים" העניין פשוט יותר. ספרתי ודברים שחוויתمي אישית. הפרטים הקוראים ביוור למצוות אלה הם המרכיבים הטוצזולוגיים של הסרט. העובה של התלמידים בפנימה הזאת היו בניס של ברגנות אמרידה, ושלמרות הקשיים של אותה התקופה — הקור, הרעב, שהיו מנת חלקם של כל הצרפתים — היו הילדים האלה מוגנים יותר. או, למשל, הדרמות של האם והעורותיה בזמן הארוחה, על המנהיג הסוציאליסטי הירושתי. או ליאון בלום שהיה שניא על כל בני משפחתי. או

כולי לצפת". אכן, חשבתי שזה יהיה משעשע, אם כאשר הילודים והולכים לאיבוד בעיר ומנסימים לעורר זה את זה בשירה, יחרו בשיר "מאראשל, הגנו". ככל אורך התרטיט נסיתי להסביר על השאלה מה זה היה להיות בן 11 באותם הימים. מה ידרנו על העולם סכיבנו. מכאן יצאו השיחות האבסורדיות של הילדים על פטן.

אחרי האירועים שאני מתאר בסרט הווערטי לפנימיה אחרית ואז בא השחרור. לאוטו רגע מתלווה ויכרין אחר לא פוחת מודרני ומוזעג: מראה של נשים שראשן גונו, על משאיות, וידיהן קשורות מאחוריו גבן.

הפטורים החשובים מאוד בחיה הילדיים, הם קוראים כל הזמן בספר.

זה מה שקשר את ז'וליאן ובונה מן הרגע הראשון. בפעם הראשונה שרואים את בונה, כאשר מנהל הפנימיה מביא אותו למשתו, מזרדתו מלאה בספרים. ז'וליאן מכחין בכך וזה מושך את תשומת לבו. אשר לבחירת הספר שאחטו הם קוראים בחשאי, זאת היתה לבחירה אינסינקטיבית. "אלף לילה ולילה", עם התאורים האירוטיים שבו, היה ספר שקראנגו אז. ספר שעבר מיד ליד והוא כМОכו אסרו.

ומה עם הספר שבו מוצא ז'וליאן את ההקדשה המגלה את זהותו האמיתית של בונה?

האמת היא שזה פרט שהמצאת. אני עצמי לא גיליתי אף פעם את זהותו האמיתית של בונה. זה הטיריך אותו במשמעות שנים רבות: אילו באמצעות ידעתני, כיצד הייתה מתנהגת או מה שאני מראה, בסרט, זה מה שבדיעבד רצתי שקרה ולא קרה. ז'וליאן מגלה שבונה יהודי ואני יודע מה לעשות עם התגלית הזאת. אני זוכר שכחופשת הקיץ לפני אותה שנת לימודים, כאשר היינו בפאריס והיינו פוגשים אנשים שעונדרים טלאי צחוב, היו הורי אמרלים לי "צריך להתנהג יפה לאנשים הללו". כל היתר לוטה בערפל. כשז'וליאן שאל את אחיו: "מה זה יהודי?" הוא עיננו מקבל תשובה מספקת. בסך הכל, ההגדרות שנקבעות לקבוצה אנוית זו או אחרת, חסרות ממשמעות. לילדי בן 11 שmagala את העולם, זה בבחינת מסתורין, חלק מן העולם הסבוך והבלתי מוכן של המבוגרים.

מרבע כובד אחר בחיו של ז'וליאן, זאת אמו. האם יש קשר בלשדו בין מערכת היחסים אם —

בஸרט ישנים גרמנים כמעט פימפטויים,��יניות קטוליות מבואזריה שמותערבים לטובה היהודים במסעדת, גם אם זה רק על מנת לעשות רושם על אמו של ז'וליאן.

תיהיה זאת קילישה לומר שככל הגרמנים היו נבלים. רוב אלה שכבשו את צפת נשלחו לאן מכל שאלות רעעם על כך. השוערים במסעדת, הקצין אלה הם טיסים מעטרים אוטות גבורת. שמנראש את המלית הצרפתית מן המסעדת הוא חייל מקצוע, איסטוקרט שתו'ם במקצת, המואס בכל הארפטים הבוכיים בעינויו, במיתר באהל העוסקים בפוליטיקה, והוא גם אומר זאת לחבריו בוגרמגנית. אבל כМОכו גם סוג השני היה בנמצא. אנשים כמו בארבי. מפרק האסטפו במלון, העיריה שבנה דירתה הפנימית, היה טיפוס זומה לאראבי. טמו היה קופס. והוא הצליח לפפרק כמה רשות של המתחתר. כי זאת צריך לומר: הנזירים של למידו אונגו היו באמת חבריו מתחתר. המנהל היה חבר במפקדה האורתית. הוא חשב שהואطبع לחולוין לאסוף ולהסתיר נערים יהודים ועשה זאת בהכרה מלאה.

אין ספק, זה מבט אחר על אותה צרת של "לאקומב לוסיאן". כאשר נוכנים להכללות על מעמדים חברתיים נוטים לעשות שגיאות בסות: למשל, ההנחה שהבוגנים שייתפו פוללה עם הנאים והפעילים השתייכו כולם למתחתר. במשפחות שהיתה משפחחה בוגרנית אמידה היה דוד שנשלח לדרכו, וכן דורי ברוח לאנגליה דרך ספרד כדי להילחם לצד דה גול. הנה, כי כן, הכללות זו פשנות. אני ידוע שהיהו אלה שימרו כי שונראטי כי ציד פוליטיר קטע כמו לוסיאן מלשין ובוגר. אבל אני אכן מאמין שאפשר להבין את התנהגותו.

ההורם של היו פטניטים. עד 1948 היו מושכנים שפטן לא יכול היה לטעתו. אחר כך היה מושכנים שהוא לא יכול היה אלא לטעתו. שלא לדבר על הצטרפתו של לאוואל, שהה בעיניהם משTCP פוללה מעיל ומעבר לכל ספק. היה شيئا מכך קיצוניים בעמדותיהם. מכאן נובע הריאולוג בין האם לאחיו של ז'וליאן: "האם הוא עdryin פטניט?" מה פתאים. איש כבר איןנו פטניט". זאת אמן פליטת פה אבל היא משקפת את המציאות.

כשהייתי ילד, עוד לפני שהגעתי לפנימיה, ב-2-1941, היינו כולנו קצת ספוגים בהערכתה ולמניג הנורל. נהנו לעורר מbit' לבית ולמכור את תמונהו עם הסיסמה האומרת "הקרדייט את

גאספר מאנס ופראנסין ראסט ב"להתראות ידים"

הוא היה חסר בחיה רוב הזמן. שלושה רבעים מון הסרט הינם מצבים שאין המצתתי. אבל לדעתו, העיקר, היחסים בין בונה לז'וליאן, הוא הרבה יותר מעוניין בסרט מכך שהוא במציאות. עם בואו של בונה ניצב ז'וליאן מול חוויה חריגה הקשורה לנשיבותו ההיסטוריות המוחדרות בmine.

אгалוש לרגע להכללות, למרות שאני שונא זאת. בסרט אני בוחר תמיד באנשי הנחוצים במצב מסוים כאשר קורה להם משהו שמצויא אותן מן התלם, גורם להם לסתות מהדרך. הם חייבים לשאול את עצמם, מעשה שאין אנו עושים בדרך כלל. מרגע זה והלאה הם יוצאים מן הסירה, מסביבתם, מהרגלייהם — וזה הוא נושא הסרט. ז'וליאן אינו יודע מה לעשות עם בונה שמסקרים אותו ומרגיז אותו גם יחד. סקרנותו של ז'וליאן היא הכו הדרמטי של הסרט.

בשאני אומר שאירוע זה בילדותי דחף אותו לעשות סרטים זה או לשיינן מגוחך. בשנים שלאחר מכן לא שאלתי את עצמי שאלות על מה שקרה אז. עם זאת אני מעדיף לחשב שכניסתו של בונה לחיה היא שניתה את מה מהלכם. אורתה היתוי, אויל, עוזר תעשיין אחד מצילה.

בן ב"החלישה שלבל" לבין הסרט זה? היתי אומר שאלה ואירועים על אותו הנושא. אני מאמין שדרמות האם ב"להתראות ילדים" קרובה יותר לאמי שליל מן הדמות ב"החלישה שלבל". בכל מקרה, ההשראה שאליל "החלישה שלבל" בא ממקורה אחר. עם זאת, יהה זה פשטי מאר לומר שהאמ ב"להתראות ילדים" היא אמי. תוך כדי הצללים, נדרמתי לשמעו שהשחקנית פראנסין ראסט, המגלמת את התפקיד, אמרה לעיתונאי: "לאי מאל ביקש ממני לגlim את אמו ולא יכולתי לסרב". מעריכים לא בקשת זאת ממנה והיא אינה דומה כלל לאמי. מה עוזר שהיא קנדית. אבל הדמות שהיא מגלה, המյוג הזה של חוסר מודעות, הומו, רוד וערנה, יש בו הרבה אמיתי. נאמר שהקשר ההדרוק הזה בין אם לבנה, הקים בשני הסרטים, זו השתקפות של תחוותי כילד, אותה תחוותה של חשיבות מכרעת בנוכחות האם. אבי נעדר ברוב הזמן מן הבית. היו סיבות טוכות לכך. הוא היה עסוק מאד. אבל כנראה שהחוכרז זה הותיר עלי את רישומו. בעומק היחידה שפניתי לפטיכיאר לא דיברתי באותו על אמי. דיברתי אותו על אבי, שעה שבצם

לאה מסאורי ובנואה פורה ב"לחישה שבבל"

כשלמדותי מודיעי מדינה מצאתי אוסף מאמרם שותפסמו בפאריס-סואר בשנת 1937 המתארים מחנות רכו. או כל יומר איש שלא ידע. פאריס-סואר של אז ופראנס-סואר של יום הוא העיתון הנפוץ ביותר בצרפת. עם זאת, באותו רגע שנערכו המאסרים בחצר הפנימית לא האמנתי שהאסירים ימותו. במיוחד לא האמנתי שהכומר יומת. לגומגמים לא היה עניין להזכיר אותו לדורש מעוננה. כל זה קרה בגל נסיבות מסוימות. הוא התעקש להתלוות לאחרים וכך הגיע למשפטו. אין זה משנה את העיקר, החלים שהיכה בנו כאשר איש הגסטאפו הציעו בידו ואמרי: " הילד הזה אינו צרפתי. הילד הזה יהודי".

ישנו רגע של גבוזות אמיתיים בסרט — כאשר הנזירה מגירה את שני הילודים היהודים לאחריהם בידי הגסטאטו.

זה נבע אולי מן ההתנגדות לבנסיה הטבועה עמוק בחוכי. נאמר שברתי כי טוב יהיה שז'וֹף לא יהיה הנבל היחיד בסרט. הנזירה הזאת היא פרדרנית. הפרדר דוחף אותה לעשות מה שהיא עושה. עם זאת, ניסיתי בכל זאת להעניק לה גם צדרים אחרים. בסרט הזה, בפעם הראשונה בחייו, אני מציג אנשי בנסיה הרואים להעריצה. אין מה לעשות. זאת

האם הילדים המשחקים בסרט הבינו אותו בשעת הצלולמים? הבינו אותו היטב. בחרתי לשני הפקידים הראשיים נערכם בעלי אינטיגנץיה מופחתה. אמנים הם התקשו להיכנס לעורם של הילדים מאותם הזמנים אבל למרות הריגשות שלהם החיים, הם היו מցיבים לבוכו של העניין לבדוק כמו לדרי אותה התקופה. קנה המידה שלו לכהירותם של השנאים לא היתה המראה החיזוני או יכולת לדקלם טכסט שנכתב עבורם מראש אלא דוקא הנכונות להכבי, הרגישות, האינטיגנץיה. אך עבר הרגש בכל סצינה וסצינה. הגעתו למסקנה שארבעים השנה שללפו מאו אין משנות דבר. בגיל 11, היום, שואלים הילדים את עצם שאלות דומות.

בכל זאת התקופה זו הייתה עולם ואטומה יותר מבחינה תקשורתית. זה נכון. שוב ושוב חזרה אותה השאלה: "האם האנשים ידוע?" מישחו שאל אותה לאחרונה, "האם ידעת שבונה ימות במחנה השמדה?" לדעת — אנשים ידעו אבל סרכו לעמוד בפני השאלה הטורנדונית הזאת. מספרים שהגרמנים שגורו בשכונות לדכו לא ידעו מה מתורחש שם. שכחים מה?

כדי לחשוף את הדברים האלה. מי שסקרין יותר מן האורחים חייב להיות יותר מעורב מהם. רבים מהברים לכיתה חזרו לשירות החמים וכל מה שקרה בילדותם לא חתיר בהם כל חותם, אליו ישם אפילו כמה שהפכו לגזענים. אני אינני יכול, כאשר שואלים אותו על כך יש לי תשובה טטאנדרטיבית: "הסקרנות דוחפת אותך לידי". וזה כמובן, אני עושה סרטים תעודתיים ואני אהב לחזור על עצמי. זה לא סתם עניין של התנהגות. זאת אתיקה אישית.

בשני הסרטים האחרונים שלו ("מפרטן אלאלמו") ולחדראותו יילדיים אתה עבר לפגנון ייבש יותר. האם אתה עירשה זאת במודע והאם זאת תוצאה של הסרטים התיעודיים שעשית לפני כן? "בלק מון" או "ילדה יפה" הרגישו יותר את האסתטיקה לשמה.

זה תלוי בנושא זהה תלו依 ברכע. אני מנסה להזכיר סגנון שאכל אחר לך לחציגו, מלאכותית, בסגנון האיש. זה אכן עיקרנו. כשאני מגיע לבימת הצילומים אני משוכנע שאני יודע כיצד אני עומר לצלם את הסרט אבל כל הרעות הקדומות שלי מתנפצות בדרך כלל בשבעו הראשון של הצילומים. בעניiri עשית סרטים שיטתיים. אך ממשל, "הנהבטים" שצולמו כולם בצלומים ארכיים מאד ולעתים מלאכוטיים. כשאני רואה את הסרט היום אני חיש לעתים צורך להתרכו במבט של צאן מורי ולהחריף את הביטוי אל אשבועו מגענתי מוה כי הייתה צמוד לשיטתו. מאו "ליהבה מהבהבת" החלטי ששאלת הסגנון חייבות להיפטר לפונקציה ישירה של הנושא. ב"הגנב מפאריס" עודרתי עלי את עומו של מפרק הקולנוע המנוח צאן לואי בורי וזה חרה לי רוקא מסום שה bikorot שלו היה בקשר אינטיגנטי. הוא כתוב ממשו בנסות: "לואי מאל חבש צילינדר כדי לבים את הסרט הזה". וזה כמובן שהסרט כולל טبع בתיפורות. אבל נושא הסרט היה הפאר של התפוארה והקסם שהפעילה על הגיבור הראשי. דבר דומה קרה ב"ילדה יפה": הבינוון — בת הובשת של ניווארלינס בתחלית המאה; גנות של קטינה אסורה רשמית הייתה מוגנת עד כדי כך שאפיין סנאטורים מכובדים לא חשו לבוא לשם. היו אלה מקומות מפוארים ביותר. יחד עם הצלם סוזן ניקויסט התיחסנו לתפואורה ולפאר כמשל לנינוון.

"מפרטן אלאלמו" הוא עניין שונה לגמרי. וזה המשש שמאירה כיעור דוחה. אשר ל"לחדראות ילדים" אמרתי לצלם רגאטו ברטה: "אני רוצה לעשות סרט שחור לבן ממש שווה כל מריד. אבל

היתה האמת כפי שנראית לך. אין ספק שהליך מהם היו גם מתחמי פעולה. הנזירה מוגת הלב אפיילו אינה יודעת אם הילדים אכן יהודים אבל היא חוששת שבגלם ייאסרו כלום. אני חושב שזה נכון להראות גם נזירה שאינה מתנגדת לכך.

גם הטעחות האחריות על זווף אינה דמותה החובית, אבל עבורת הנסיבות הנחותה מולדת מידה של רשות.

אכן, הטבחית מתעללת בזופר ומפנקת את התלמידים. זה מבוסס על זכרונות מאותה התקופה: אותה אשה עבדה בשור שאינה חרלה לגערן בער המסען. עכשו כשהאני חושב על כך זה נכון, מדובר בשכנים שעבדו בפניםיה. אני מגלת הרבה דברים מתוך השאלות ששאליהם אותו.

כתבתי את התסריט מהר מאד, כמו את "חולישה שבלב". הగישה הוואסנה היתה מוכנה תוך שעה ימים ואחר כך שיפצת מסביב, שנייתי מהושם. היה לי חשוב להתחיל את הסרט כרכוניקה של אותה התקופה. מה זה היה למלמוד בפניםיה באותו הימים, מנקודת מבט של ילד. אחר כך זה מפתחה לדראמה. המעבר מהרכוניקה לדראמה הוא החלק הקשה ביותר בעכורה. לשם כך העברתי סצינות, החלفت מצבים, אבל עשרים שינויים הבסיסיות של הסרט לא השתנו. עשתי שינויים כדי שז'ויליאן יהיה יותר ויותר כודד. עשתי תיקון של הרגע האחרון: בתסריט זהה הכריז בפני כולם שהמלשין היה יווסף. אחר כך אמרתי לעצמי שישיה זה מעניין יותר לשמר זאת כסודו של ז'ויליאן באותה המידה שגם והו האמיתית של בונה היהת סודו הפרט. הם נפגשים בחצר הקטנה והמנתקת של המנזר וז'ויליאן נושא על עצמו את כל כבוד המשקל של סודו. כאילו הדעה היא כבר אשמה חלקית. והאמת היא שתחמד נשאי בתוכי רגש אשמה למותו של בונה.

בגיל 11 הייתי בועלם שבו אפשר היה להיאסר ולהישלח למבחן. הרבה יותר מאשר גילית' שלושת הילדים נשלחו לאושוויז' והוכנסו לתאי הגזאים ברגע רודתם מן הרכבת. הגרמנים שמרו את כל התעוודות ומיצאו את השמות. מבון שלא ידעתי זאת ברגע שלקוו אותם מבית הספר. אבל ממש השנים פיתחת רגש אשמה כפול: ראיית, אשתי, כחלק בחברה שבה יתכנו שפה לאנגלית והוכנסו לתאי שנתי, אשמה שמקורה בסקרנות וכברazon לדעת. הידיעה תבעעת מעורבות. תוך כדי הצילומים נעורתי מבט החדר של הנער שmagals את ז'ויליאן

אותה התוכנה שיש לבמאים אמריקניים מסוימים המסוגלים להזכיר במצבים השגרתיים ביותר ולהציג להם ואריאציות מופלאות.

גישתם היא גישה שונה לקלונגע?

כן, אבל מי שרצח לעבד בקהלנו האמריקאי סובל רגש נחיתות נורא אם אנו יכולים להתרדר אותם. לעיתים מציעים לי נושאים מעניינים שאני חייב לדוחותם משום שאני צודע על קרכע רועעה. אכן, דוגמא: דיוויד פאנטם הציע לי לבים את "דמעות של שתיקה". הנושא דיבר אליו כבר כאשר פירסם סידני שנברג את הספר ב"ניו יורק טיים". הדיה לי, אם כן סיכה לעשות את הספר. כאשר פאנטם קנה את הזכות אמרתי לעצמי, Cheryl. שנתיים לאחר מכן שלח אליו פאנטם תסריט עביכרנס כתוב ביד תסריטאי ברייטי מבריק. קראתי אותו והבנתי מה כוונתו של פאנטם. הוא רצה הפקה רבת התקה, עם מה שנוהג לכנות בעגה מקצועית "פרוראךון ולויו". היו סצינות קרב מריהבות, כמויות גדולות של דם, איברים מורוסקים מכל מקום. ואילו אני התעניינתי בעיקר באותו חלק של הספר המתරחש בשגרירות צורתה כאשר כל הורים בסגנון פן נמצאים ביחד עם מספר אמאードרים שנמלטו מכוחות החומר רוז', והנמסרים בידיהם אויביהם בואה אחר זה. בсрט שעשה סופו של דבר רילאנדר גיבפה אין וואלא אפייזה חלחלה שרביטים מפרטיה נכלעים במבו. למשל, הרגע שבו העיתונאי הולך לאיבוד במסדרונות השגרירות, פוחה דלהת... ומגליה ארבעה שוטרים צרפתים הוללים סטייקים ענקים שהסתירו מעיניים של שאר הפליטים בשגרירות ששבלו חרפת רעב. אני לא רציתי בסרט ענק. פאנטם שהוא מפיק טוב ידע מה ברדיוק ימכור את הספר, לא הגענו עמוק השווה, והקשר נותר.

מה הניע אותך להעביר את הקاريירה שלך לאmerica?

אין תשוכות פשוטות לשאלת זו. אחד עלי עצמי ואני חמש. סיבות: אמריקה וקהלנו האמריקאי תמיד סיירנו אותו. שני המרכיבים האלה וכמוון הגז היו חלק חשוב בתפקיד ההתגרות שלי. בשנות הששים אחרי ההצלה הבינלאומית של "הנהבטים" כאשר האמריקאים גילו שאנו מדבר היטב ממש אングליית תחילה להציג לעשיות — כאשר גותמים ביד תסריט שאנו כדיוק לפי רוחי אני נתפרק מבוכבה עזה. אני חסר

אני זכר את התקופה בכחול אפור וטורו". התקופה הייתה קשה ואני זכר צבעים חמימים. הילדים לבושים בכחול כהה והכרים בחום כהה. אמרתי לך רין זורי שהכינה את התלבשות: "אני רוצה לראות את הצבע האדום בסרט". הצעינה והעווינות של הסביבה חינויים לצחית האויה. התרמל מולנו והחוורף שבנו עבדנו היה חורף קשה ב민ה. צילמוני בשLAG והילדים שיחקו בהצר כ奢ם לבושים במכנסיים קצרים. הטופרורה הייתה מינוס 12 מעלות.

אשר לSIGGONON הצלום הינו אמר "שלהתראות יולדים" מוכיר במידה. כלשהיא את ג'ין פרוד. עד כמה שווה ישמעו מזור. הכוונה שלו היא שהכל מבוסעת על מבטים. כאשר יוצאים מהגהה ואת גראה לי שהכינוי מתהבר יותר. מה שקרה לעתים קרובות ובמה שהביקורת מכהינה רק לעתים רוחקות, משומש עצם לא עניינה, אבל אני יכול להבהיר לכך היפט — זה אשר במאחיש בנוועעם התסריט שבירין. אשר לא נוח לו הוא מסה להתגונן. הוא מצלם בכל היכוניים, מכין לעצמו כמה גירסאות. אני יודע ואת מתקן נסiox אישי. כשאני רואה סרט אני יכול להרגיש שהבמאי אינו בטוח בדרמיות שלו או שאינו מרגיש נוח עם התסריט שלו, או שיש לו בעיות עם השחקנים שלו. לעיתים התוצאה יכולה להיותיפה מאד. זה יכול לעיתים הופר שינוי משקל מעניין שהבמאי יפליק ממנו תועלות. אבל זה לא תלמידך. לי היו בעיות עם התסריט של "מפרץ אלאמו". לעומת זאת, בדרמיינה אחת שחאתני ממן, התסריט של "לחותראות ילדים" עבר היפט. ואשת, משומש זהה תסריט שלו, והבמאי אותו הכהה. חוץ ממה שהוא שיכולתי לעשות חורות עם הילדים. והוא השיכרונו שלי בכימי ולא הרגשתי צורך להתגונן.

אם עשית פעם סרטים לפני הזמן?

עשיתי אחד או שניים שהם פחות או יותר סרטי הזמנה. "חימם פרטיטים" עם בריג'יט בארו. היה סרט מוזמן. לא שווה פסול כי יש מי שמסטרדר היפט עם הזמנתו. אבל אצליח וזה לא הולך. את הסרט השני "המפחחים" סירכתי לעשיות ממש שנותרים. אחר כך הסכמתי משומש שהשלגתי את עצמי שאוכל להתגבר על הנושא בקהלות ולבסוף שברתי את הראש. הסרט הזה היה בMOVEDה מבוכחה מן היום הראשון. את הסרט השני של הצלומים ועד ליום האחרון של העריכה. אין מה לעשיות — כאשר גותמים ביד תסריט שאנו כדיוק לפי רוחי אני נתפרק מבוכבה עזה. אני חסר

ז'אן מоро וז'אן מארק בורי ב"נאהבים"

הכרתי היטב את הרקע לאותה התקופה בצרפת ונסחלו שם. סיפור הצלם בлок והילדת "ילדיה יפה" היה שלב התהאקלמות שלי באמריקה, וזה היה קשה מאוד. היו לי בעיות עם התסרטיט. למרות רצוני העז למשם אותו — תוציאתו הסופית אינה דומה באמות לבונוטי. הייתה אפילו אומר — זה סרט שהיית רוצה לעשותו טוב. למול, מצאתי את ברוק שילדט שהיתה תפעה

בארצות הברית וכשלו שם. באמצעות השבעים הרגשתיים צורך להפוך את הדף. אם תרצה, להתחילה שוב מהתחלה. זה אמן לא כל כך מדויק כי בסופו של דבר הגעת לארצות הברית עם מוניטין. האמריקאים קיכלו אותהיפה מן הרגע הראשון. ואם תרצה הסיבה האמיתית שנסעת לארצות הברית היה "ילדיה יפה", סרט שמאדר רציתי לעשותו. זאת הייתה רד להורות את צמאוני היישן לגן. בשל אהבתי לגן

ראשי. מאור שבלשי הסכימים, נחתם מיד חוות עם אולפן. זה צירק היה להיות סרט מסובך, יקר, מzychיק מאד. סרט שמשתלב יפה בשיטת האולפניטים. עמדנו כבר לצלם כאשר נודע על מותו של בלשי. התוכנית נקבעה מיד. חוות ורצית מארד לעשות את הסרט הזה, ניסיתי יתר עמ' אхи, וינסנט, להעלות אותו מחדש עם שחנים אחרים. דן איירקויד, שגם הוא צירק היה להופיע בסרט ניסיה לעוזר. הנה מושך חורשים ארוכים. זאת הסיבה שעשיתי את "מפצחים". שנותים של חוסר מעש עשוית להרים את שלוותך.

הסיפור של "מפצחים" הוא כל יאומן. תחילתה פנה אליו איש שנייה את "יוניברסאל" "שיכנע אותו לעשות את הסרט בתנאים מסוימים", והעמיד לרשותו את האולפן שבו הוא מושוכנע שזה עתיד לעשות סרט. השאירו בידי בתיה חופשית. עשתית את "אטלנטיק סיטי" עם סופר אמריקאי מבירק בשם גין גיאר שכטב את "התרכומות" עם מייליש פורמן. "אטלנטיק סיטי" התקבל באדרישות בצרותם באבל באמריקה הוא הצלחה מארד. בהמשך עשתית "ארוחת ערב עם אנדרה" וגם הוא הצלחה. במשך כמה זמן חייתי באשליה שאני יכול לעשות מה שאני רוצה בארץ-ישראל. שני הסרטים עלו פרוטות בהשואה להפקות הוליוודיות. והקלות שבזה נעשה כי אמונה שאכל לעשות שם כל מה שאני רוצה ברייך כמו בצרות. רק היום אני רואה בברור את הבעיה שיש לי עם הקולנוע האמריקאי; זאת בראש ואושנה תעשיית המachinery הרודפת אותך היא הסקפה. אין לקולנוע מטריה אחרת בעולם. בסופו של דבר אפשר אולי לומר שהם ננים יותר מן הצרפתיים. כי הרי גם בצרפת חשבים לך אבל לא ממעדים לומר זאת בפה מלא. בארץ-ישראל צריך להשלים עם העברה. כאשר מפיק אומר לך: "התסריט מעוניין מארד אבל אין בטוח שאנשים ירצו לך לפני לילדים".

בונדק שצורות העיברת הפופולית לא הייתה בידך?

היא וווקא הייתה בידך. קרה לי דבר נפלא: היה לי מפיק שהחברת "יוניברסאל" ניצבה מאחוריו והציג לי את "מפצחים". כשורשתי מננו את זכות העדריכה הסופית הוא ענה לי שזה בלתי אפשרי. למעשה הוא אמר לי את האמת ממש שאיש איננו וכשה ערד לו כותות הותא, אף לא ובמאים הגורולים ביותר. כאשר אמרתי לו שאם אני מתקבל את זכות העדריכה הסופית של הסרט, התרצה וחתום על החותמה. מאוחר יותר, כאשר היו בעיתות של עדריכה חדש גileyiti שהמפיק בעצמו לא קיבל את זכות

יצאת דופן מכל הבחינות. אבל יש הרבה דברים בסרט שאינם הולמים את הכוונות שלו. שילמתי את הר'פה געלט", התעקשתי. הומן שנדרש לי כדי להגיע לשם, לכתוב את הסרט, להתקלם, העיבוביים בהפקה ממש שהאולפן לא יכול היה להחליט אם הוא רוצה לעשות את הסרט או לא — כל אלה השאירו כי סימנים. אמרתי לעצמי שאני יכול לעזוב את אmericה אחרי כיישлон למחצה, וזאת למלות קבלת הפנים היפה שהיתה לסרט ש. החלטתי להישאר כדי לדעת מראש למאה זמן.

נשארתי משום שאני עקשן. הומן עobar מחר מארד. עשתי ב-1979 את "ארץ האלים", סרט תועורי שערתי שנים לאחר מכן. מפיקים קנדים באו. אליו עם כסף משוחרר ממס ורצו בכל מחיר לעשות סרט. השאירו בידי בתיה חופשית. עשתית את "אטלנטיק סיטי" עם סופר אמריקאי מבירק בשם גין גיאר שכטב את "התרכומות" עם מייליש פורמן. "אטלנטיק סיטי" התקבל באדרישות בצרותם באבל באמריקה הוא הצלחה מארד. בהמשך עשתית "ארוחת ערב עם אנדרה" וגם הוא הצלחה. במשך כמה זמן חייתי באשליה שאני יכול לעשות מה שאני רוצה בארץ-ישראל. שני הסרטים עלו פרוטות בהשואה להפקות הוליוודיות. והקלות שבזה נעשה כי אמונה שאכל לעשות שם כל מה שאני רוצה ברייך כמו בצרות. רק היום אני רואה בברור את הבעיה שיש לי עם הקולנוע האמריקאי; זאת בראש ואושנה תעשיית המachinery הרודפת אותך היא הסקפה. אין לקולנוע מטריה אחרת בעולם. בסופו של דבר אפשר אולי לומר שהם ננים יותר מן הצרפתיים. כי הרי גם בצרפת חשבים לך אבל לא ממעדים לומר זאת בפה מלא. בארץ-ישראל צריך להשלים עם העברה. הדרך. וזה מה שקרה לי לפני "להתראות ילדים".

היא לי תסריט לקומדייה שכל האולפניטים דחו בטענה שהיא יותר מדי מתוחכם. צריך לדעת שלאו שום קשר עם היוקה של הבמאי או השחקנים ווק היסוד של התעשייה הוא מחקר שוק מוקדם. התוצאה היא אובדן זמן יקר. הכאמים האמריקאים, גם הגROLים ביוטר שביניהם מפתחים במקביל חמישה פרויקטים מטור הנחה שאולי אחד מהם יצא לפועל. וזה נוסף שאני מסוגל לעשות. אני עובד בכל פעם על פרויקט אחד בלבד. אחרי "ארוחת ערב עם אנדרה" התכוונתי לעשות קומדייה תוקפנית למדרי על השתיות בפוליטיקה האמריקאית. עם גין בלושי בתפקיד

ברוק שילדס ב"ילדה יפה"

צחות קטן וכל הדימויון בא ממפיק פרט. מצד אחד היה לה לי הרגשה שאני מבוכו שם הרבה מאד זמן. מצד שני — אמריקה היא מקום כל כך מעניין, כל כך מורכב שאיןי בטוח שלא ארצה לעכוד שם שוב. כשהאני עושה סרט כמו "להתראות ילדים" אני מרגיש בבית כי אני מדבר על ילדותם שלי. אולם אם מדובר בסרטים אקטואליים אני בטוח שאני מכיר את צורת טוב יותר מאשר את אמריקה. יש לי משום מה רושם, אולי משום שואת מדינה שתמיד עניינה אותי ואשר חקורי במשך שנים רבות, שאני מכיר את אמריקה היטב. הנה אני מבלח כבר כמה חורשים בצרפת ויש לי תחושת ורווה

העריכה הסופית מן האולפן. הוא סיידר אותו אבל עשה זאת בצורה חבילה. התיעכתי עם וורדרין שאמר לי שהחוק אינו לצידי. בצרפת הוא מגן על האמן, בartzות-הברית, על הכסף. הם לא דרשו ממני לשנות או לצלם מחדש. זאת מין מלחתה התשנה. עד שהרמתי ידיים. שום דבר לא גלש אף פעם לאליות. ואת היהת התפתחות הדרגתית שללבסוף אתה שואל את עצמך פתאום: מה אני עושים כאן? הייתה מותר על החויה אבל לפחות למתרדי ממנה משחו. אין מאמין שאעשה עוד סרט כזה בסוגרת של אלף גידול. "מפרץ אלאמו" שעשית אחר כך היה סרט שלולים שעברתי בו עם

גאספר מאנס בתפקיד ז'וליין ב"להתראות ידים"

"להבה מהבחבת" התרחש בזמנן זהה אבל גם שם הייתה התרבות מסוימת. כאילו דובר בשחוור היסטורי. כל הסרטים שעשיתי בארץ-ישראל חוץ מ"ילדה יפה" — שהיה סרט כמעט צפתי שצולם בארה"ה — כל הסרטים היו בזמנן זהה. שורשי אינם נמצאים שם וולך מה שענין אותו לגלות, הוא בסרטי עלילה והן בסרטי תעה, את דמותה של אמריקה היום. אותה אמריקה שמשתתקפת בענייני באור שונה מכפי שרואים אותה בני המקום.

אהבתני מادر את סרטו של אוטאר יוסליאני "גנבים בלילה". הוא הצליח לתפוס את המודר בחתנותו הפאריסאית כפי שאיש לא עשה זאת לפני. ראתי את הסרט באמERICA יותר מאשר קנדיט. היא צחקה מادر כי היא אמריקאית ובכעינה כל הצרפתים מורדים. לכן היא הבינה היטב את המשמעויות של הסרט כולה. וזה שייעשו אותו מادر משומש לדעדות האמריקאים אהבו את "אטלנטיק סיטי" בغالל אותה הסיבה: מבטו של זר הרוזה בהם דבריים שם אינם מוגלים לראיון. ■

מסויימת. לא שהחושה אינה מצאת חן בעיני. מאז ומתמיד הייתי חסיד של קוינרד, של המסורת הספרותית של אנשים המנוכרים בארץ זהה, המדברים על מולדתם תוך כדי היותם בניכר או המתבוננים בחברה שאינה החבורה שלהם אבל היא מוכרת להם היטב. כאשר עשית את "להתראות ילדים" שמרנו על סדריות מוחלטת. מצאנו עצמנו קצת בשלים של הקולנוע הצרפתי. וזה סרט בעל תקציב נמוך שモמן ללא קושי על ידי המפיק מאירין קארמיין. עבדנו בכפר בשם פרובאו, המרוחק כ-90 דקות מפאריס אבל רחוק ממנה כשנת אוור, והרגשת שאני מוצא מחרש את עברי כמו בשוליו ההווה.

האם עלי לעשות סרטים אלה או שאין ציריך לעסוק גם بما שקרה היום? מוחר אבל הסרטים שעשיתי בצרפת הם סרטים שיש בהם מרחק מסויים של זמן, מעין ייכור היסטורי, גם אם קטן ביותר. כולם, חוץ מ'עלית לגורדון'. אולי ב"נאביבים" שכנעתי את עצמי אני מספר סיפור שהתרחש שלוש שנים קדום לבן וצינתי זאת בתוטט. ■

לואי מאל – ביופילמוגרפיה

בעריכת דני ורט

- ולד ב-10 לאוקטובר בתומרי, נורד (צרפת) למשפחת תעשיינים עשירה מאוד. זכה לחינוך קתולי מחומר. לימודיו הופסקו עקב פרוץ המלחמה. המשיך את הלימודים בקולג' ישועי בפונטנבלו.
- מתחל ללימוד מדעים פוליטיים בסורבון.
- עבר ללימוד קולנוע באידק (IDHEC) לומד שם עד שנת 1953.
- מצטרף למסע של החוקר ז'אק איב קוסטו על גבי הספרינה קאליפסו.
- משתף בימייו ועורך חלק מהציאומיים התת מיימים בסרטו של ז'אק איב קוסטו **עולם הדממה LE MONDE DE SILENCE**
- הסרט זוכה בפרס הנadol של פסטיבל קאן ובפרס האוסקר לשרטט התעווי הטוב ביותר.
- משמש עוזר במאית בסרט של רוברט ברטן **הnidon למוות ברוח UN CONDAMNÉ À MORT S'EST ECHAPÉ**
- משמש צלם בסרטו של ז'אק טאט – **זה הדוד שלי**
- מביים את סרטו הראשון ומשתתף בכתיבת התסריט: **מעלית לגראם**
- הסרט זוכה בפרס לואי דלוק.
- מביים ומשתתף בכתיבת התסריט: **האהבים**
- הסרט זוכה בפרס מיוחד של חבר השופטים בפסטיבל ונזיה.
- מביים ומשתתף בכתיבת התסריט: **זאדי במטרו**
- מביים ומשתתף בכתיבת התסריט: **חיים פרטיים**

ברט לאנקסטר וסוזאן סרנדון ב"טלנטיק סיטי"

כל קולנוע צרפתי

בין השנים 1962–1987 מכין כתבות מצולמות מאלגיריה, וייטנאם ותאיילנד עבור הטלויזיה הצרפתית.

VIVE LE TOUR

מכבים סרט תיעודי קצר על הטוור דה פראנס

LE FEU FOLLET

הסרט זוכה בפרס מיוחד של חבר השופטים בפסטיבל נז'יה, וגם מועמד לפרס האוסקר.

BON BAISER DE BANGKOK

תוכנית טלוויזיה שלו על תאילנד משודרת בז'ליניאר:

VIVA MARIA

מכבים משתתף בכתיבת התסריט: וויה מריה

הסרט זוכה בפרס "גראן פרי דি סינמה פרנסה"

LE VOLEUR

מכבים ומשתתף בכתיבת התסריט: הגנב מפריז

מתחרש מרעיזתו אין מاري דשודט.

WILLIAM WILSON

מכבים את האפיוזדה ויליאם וילסון

ב סרט האפיוזדה לפי ספריו אדריך אלן פן:

HISTOIRES EXTRAORDINAIRES

שני הbumאים הנוספים בו היו רוזה ואדים ופרדריק פליני.

DER JUNGE TÖRLESS

משתתף בהפקת סרטו הראשון של פולקלר שלונטורף טרלט העידן

מכור את ביתו בפריז ועובד לאמרץ חדש בבודפשט.

CALCUTTA

מכבים סידרת טלוויזיה בשבועה פרקים (הוצגה מאוחר יותר כסרט קולנוע של שש שניות)

L'INDE FANTOME

מכבים את הסרט התיעודי פאנטום הודו

מולם תפוז אפיוזדי קטן (פועל פורטוגז) בסרטה של נלי קפלן

LA FIANCÉE DU PIRATE

מכבים את הסרט התיעודי נקמת הצועניתה

LE SOUFFLE AU COEUR

מכבים וכותב את התסריט: החששה שבלב

HUMAIN TROP HUMAIN

מכבים את הסרט התיעודי: HUMAIN TROP HUMAIN: סיטרואן

PLACE DE LA REPUBLIQUE

מכבים את הסרט התיעודי: PLACE DE LA REPUBLIQUE

LACOMBE LUCIEN

מכבים את הסרט התיעודי: לאקומב לוסיאן

הסרט זוכה בפרס "מליה" ו"זראול לוי", מועמד לאוסקר.

BLACK MOON

מכבים ומשתתף בכתיבת התסריט: ירח שחור

PRETTY BABY

מכבים את סרטו האמריקני הראשון: ילדה יפה

ATLANTIC CITY

מכבים את: ATLANTIC CITY

MY DINNER WITH ANDRE CRACKERS

מכבים את: ארוחת הערב שלי עם אנדרה – מבים את: המפצחים

ALAMO BAY

מכבים את: מפרץ אלאמו – מבים את: הארץ של אלים

GOD'S COUNTRY

מכבים את הסרט התיעודי: GOD'S COUNTRY

AND THE PURSUIT OF HAPPINESS

מכבים את הסרט התיעודי: AND THE PURSUIT OF HAPPINESS

AU REVOIR LES ENFANTS

מכבים וכותב את התסריט, הסרט שמסמל את שבו לצרפת

להתראות ילדים

הסרט זוכה בפרס אריה הזהב בפסטיבל נז'יה

— 1963 מבים ומשתתף בכתיבת התסריט:

להבה מהגבהתה

— 1964 מבים ומשתתף בכתיבת התסריט:

מניבים משותף בתסריט ובהפקה:

— 1965 מבים ומייצרת בפרנס "

ויה מריה די סינמה פרנסה"

— 1967 מבים ומשתתף בכתיבת התסריט:

הганב מפריז

— 1968 מתחרש מרעיזתו אין מاري דשודט.

מכבים את האפיוזדה

— 1969 ויליאם וילסון

ב סרט האפיוזדה לפי ספריו אדריך אלן פן:

סיפורים מופלאים

שנוי הbumאים הנוספים בו היו רוזה ואדים ופרדריק פליני.

מכבים משתתף בהפקת סרטו הראשון של פולקלר שלונטורף טרלט העידן

מכור את ביתו בפריז ועובד לאמרץ חדש בבודפשט.

— 1969 מבים את הסרט התיעודי:

כלכלה

— 1971 מבים וכותב את התסריט:

חלהה שבלב

— 1972 מבים ומפיק סרט תיעודי על מפעל "

PLACE DE LA REPUBLIQUE

— 1973 מבים את הסרט התיעודי:

פאנטום הודו

— 1975 מבים ומפיק את הסרט התיעודי:

לאקומב לוסיאן

— 1978 מבים ומפיק את הסרט האmericani הראשון: ילדה יפה

BLACK MOON

— 1980 מבים את: ATLANTIC CITY

נשא לשחקנית קנסיס ברגן

— 1981 מבים את: ARROTH HAREB SHLI UM ANDROHA

1983 — מבים את: המפצחים

1985 — מבים את:

מפרץ אלאמו

מכבים את הסרט התיעודי: GOD'S COUNTRY

מכבים את: הארץ של אלים

— 1986 מבים את הסרט התיעודי:

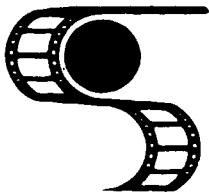
AND THE PURSUIT OF HAPPINESS

— 1987 מבים וכותב את התסריט, הסרט שמסמל את שבו לצרפת

להתראות ילדים

הסרט זוכה בפרס אריה הזהב בפסטיבל נז'יה

חט"ל מטבח פ"י ישראלי

תכנית מרץ-אפריל 1988

נושאי החודש

1. מסרטי של הבמאי לואי מאל (LOUIS MALLE) בחסות שగירות צՐפת ומכון התרבות הצרפתית.
2. מסרטי הבמאי ורנר נקס (WERNER NEKES) בחסות מכון גתה ת"א.
3. המלודרמה ההוליבודית בשנות השלושים, הארבעים והחמישים – תכנית בעריכת יצחק לאו.
4. ממדף הארכיוון – סרטיים חדשים בארכיוון.
5. הקרנות מיוחדות.
 - א. ברוח החופש – סרטיים על נושא זכויות האדם והאזור בחסות הקрон החדשה לישראל.
 - ב. אמנות האנימציה – מנחה צביקה אורן

מלודרמה – מותר לבכות

ל

ילדים הקטנים מטיפים ההורם והדורים: לא יפה לבכות. הצחוק, לעומת זאת, דוקא מכובד וגם יפה לביראות. וכמה יפה הילך בשואה צוחק. ובכלל, ילד טוב בכלל לא בוכה. להיפך, הוא ילד מאור קל. לא שומעים הנה מהחרור שלן, כשהוא צוחק. והוא חברותי ובעיקר הוא כל החן צוחק). מכאן ועד האקדמיה זה ממשין: על מרדי הספריות רדי חברה חיבורית ובעיקר הוא כל החן צוחק. יש אפילו מתלוננים שאין מספיק כתיבה על הצחוק. אבל לפחות מאז תחילת המאה ה-20 הצחוק הוא עניין דציני. על הבכי – כתבו תמיד מעט מאוד. והכי – לא שאנו נפוץ יותר מצחוק, אזהה, הבכי נפוץ מאד – אבל לנבי הבכי יפה יותר השתקה. ואיתה ציון גביה יש לנוסחת השפטים ולאיפוק, ולהימנע ממכבי וליסורים מתוך שתקה, בחימוי ובכיקורת.

אפשר כמובן להמשיך ולבקש את זכות הבכי, שהפרק ברובו והשנים – לפחות בתורתה המערבית – לעניין נשי וככה גם לחסר התיחסות דצינית. אבל אנחנו דוקא מקרים תוכננה שלמה ליאנר הקשור יותר מכל זאנר אחר לנבי – המלודרמה, אותו "ז'אר נס'" חסר בושה, קלטי, טמאלי' וועוד כינויים.

magravim ut "shoshlath" la-ridra ha-mlodrama masder hivim boholio. hiy la-yamim tovim v'imim reuim, battem v-takofot hamstana v-nattem hakhal. imiya ha-tebim bi-yutor ha-nirah baruk kall haimim roeuyim. ao mafshim tirutzim le-bachot moyezim aton b-mlodrama be-kilotot: leniron hoiyektori-anagi, farari shel nafpolian, ha-mi holdeha v-periha shel ha-mlodrama ha-tiyarogni. imi milchamot ha-ulem ha-sheniya v'im aiynahao ha-mi ha-mlodrama ha-kolnouit ha-gordola. mi-riyzen ha-mi ha-mlodrama ha-teyaroni – "zo'alas" v-"shoshlath".

כדי LICOR, holiyod noladha totzon ha-mlodrama ha-teyaroni shel ha-maa ha-19 v-rosashit ha-maa ha-20. ut ha-yom kol ma-shanin kumi boholio. ha-mlodramti, ao laphotot kah ha-yah ud shanot ha-60, sha-o avir ha-kolnou at b-corotu lobotet ha-teyaroni betoloyot ha-holiotit ha-habla ha-zot nacona udri: kol ma-shanin kumi ha-mlodramti.

כמה וברבים חשוב לדעת על ha-mlodrama ha-kolnouit. kudom kol, ma-av ratash ha-kolnou la-nulam zo'aner ha-ha v-afailo la-hatgal galgalim meshugim v-morohim. hak kadol ha-sartim ha-amrikim v-afailo ha-sartim ha-ayrofim ha-mlodramot ul pi mitav ha-kalim shel ha-teyaron zotef-ti-angeli-amrikai shel ha-maa ha-19 zo shencah aton can "ha-mlodrama ha-perimiyetit". gibora amolha shorohi baschona norati (baruk kall scena le-tom ha-mi shala o-lachalifim ha-smelimim latom ha-mi) gibor rab tovish, chur penei miniot, nhalz le-urotah negd ha-gavel ha-motrid shain call govel le-rashuton. ma-av gravim v-ud "shoshlath" la-nulmo ha-moshelshim ha-llo. nkon shlefumim ha-nbel ha-chaba, ao mofiyu b-dimotha shel ha-chaba, ao ha-tebav ha-chabri ai rodm ha-ironyi.

במשך שנותיו של ha-kolnou ha-holiotit ha-habla v-hatpatat, b-mekabil zo'aner "perimiyeti" ha-ha, zo'aner ha-mocna ha-him "ha-mlodrama ha-amrikait". rabi ha-amnem shel zo'aner shororo momen cabr matayim shadbeik lo-pm makrivos-zionanalistim v-hem nazshchim ha-yom cabr legdolim ha-beamim shel holiyot: menli, sirak, kiyok, v-nikolos ri. ala ntelot at zo'aner ha-ha v-hapchavo le-mah shemesh shimim rivot rek "nachla le-hem" v-nkara ha-tanun demutot ha-17 v-aiyl cholz zo'aner ha-ha v-ha-za (ao laphot bishoni ha-yotzor mo-zhalim) li-trotospekbitot v-sikerot. rachot.

רכות נכתבות בשני העשוריים והאחרוניים על ha-mlodrama ha-kolnouit v-la can ha-mokom l-skorot at ha-dibrim, namor rek v-azot: zo'aner ha-ha zo'aner ha-holioti ha-habla usukh bishori shel "zotef ha-feshot". be-hiyyon, b-nei, b-drak, b-lev, sippiv kribon fe-apschi, shish halatzo moshbir usukh b-drak kall scibig nigborot sopolot. am tzvi, ha-diplo, shel ha-urbenon, af ci ha-mafshim bin ha-murobo ha-mlodrama yozrim turkotot morotket. mcl mokom, ha-mlodrama hitha zo'aner ha-hesi shel holiyod ba-midra she-humeuberon zo'aner ha-gibri shel.

יתרה מזו, חילשת הקברן מעניה להקל אפשרות פשותה מאור להזדהות. בדרך זו הופכת ההתמודדות לפטשה ואומזוניאליות וונגשאים, שבדריך אחרית ספק רב אם הקהל מסוגל היה לעכל, ממשים למלה שעה-תונאים אהבם לקורוא "חומר נפץ עלייתית" וכו'. מכאן גם השימוש הנרחב שרטוטים ומחותות פוליטיים עושם zo'aner ha-ha – "הפלשtinyanit" של סובל ו"מחורי הסורגים" של הברבשים הינם דוגמאות טובות לנקרה זו: הבעה הקשה וכחה לירוגמא, מקרה פרטיא פשט בדרכו של קרבן חסר אונים, שוחט – המוסרי מאד, כמובן, תמיד – נקרא להזדהות אותה.

מכל מקום, חסר האונים של הגיבור(ו) לעומת כהו היוצא מן הכלל של הגיבור החובי המשיע, המצליח או לא מצליח לפתור את בעיות הקשות, הנקלע כדי לעור לגיבור(ו) הסובל(ות), שני אלה מעניקים אפשרות לפתרונו סביר. רשעים יש בל סות, זרים או משלו, הקדר המושער, או העיכים של התרבות, או כל מה שמצו מוחץ לירבו האומלל, אבל יש תמיד מישוש שרצוינו הטוב יכול להוציא, לעור, להעניק אמונה בטוב הלב, ברכזון הטעב, בחברה-המנויות. מכאן נובעת גם הדרומשמעות שגילו במאים רכים zo'aner ha-ha. את גאה רודף מי גבר. אבל מי מציל אותה גם בן גבר. וכאותו אוף, את בן המזירות – הסובל מצל מישוע – מודרב. מוכן שלא כל ha-mlodramot מתפעחות בקהלות כל גROLAH, אבל זהו, למשל, המורשת של ha-teyaron ha-mlodramti mun ha-maa ha-19. את האומללה, המדכא(ת) והגרדי(ת) הציג באמת תמיד רק אחד מהג'טלמנים הטובים. ורק מצד אחר יכולנו להתמלא

ל טוב ליבם של התkipים. במילים אחרות: מבנה סרטני
אנדר נשי, אלא בעיקר ואנרג לקין על הסידום. וההבדל,

בכדי, היו לו עוד סיבות טרכות. אבל דודוק לא נזעוץ
סיעו לה תמיד להתקבל בקהלות: האפן הכלתי מתקבל
אלא טיחים מרתכים (או מגוחכים) לביעית שהשתתקה
שquo בו רק ברמיות ומעקפי, בגלל "הקר והולווריד" אָז
ו קרה כל זה חמש דינות מוקדם יותר; מתח עלייתי רב
ס/ות, צודקים/ות, אבודים/ות".

בעמץ בלתי נמנעת. במאיל מולדראמות בימי סרטים אחרים
צאה מהמלודרואה, כיימה אחר כך גם בזאנרים אחרים
מיד אותה (המבוגרת יותר) של המולדראמה (ויש הרואים
ש ההומו שלה שניי במחולקת) ואפילה במעובן, שנשווית
.ת.

יזחק לאודר

החוופש

הסינמטק בשיתוף עם הקון החדש לשראל מפיקים ארוע קולנועי ראשון מסוגו שעוסק

בשאלות הדמוקרטיה וזכויות האדם והאדוה.

מטרת האירוע הינה להציג את מדענותו של הקהיל הרחב לקיומו של קולנוע אחר, רגש מבחינה
חברתית ולוחם בתפיסותיו הקולוניאיות, קולנוע שלרוב אינו מופיע להקרנות מסחריות.

במהלך האירוע יוקרנו מבחר סרטים עליתיים ותיעודיים מהמערב ומהעולם השלישי שהוצגו
בפסטיבלים שונים בעולם וטרם הוקרנו בישראל.

הkon החדש שמה לה למטרה לטפח אירוגנים (וולטרם) שעוטקים בקידום וחיזוק הדמוקרטיה.
כל הכנסות קודש לאירוגנים אלה. הסרטים יוקרנו ב-5 וב-6 באפריל.

WERNER NEKES

וerner נקס

הסינמטק יארח מחדש את הבמאי הגרמני ורנר נקס. מכון גתת האין חברה מיוחדת על הבמאו וסרטיו
תשוחילק לבאי הסרטן.

וerner נקס ומטרתו מוכאים ארזה בחסות מכון נתה.
**WERNER NEKES AND HIS FILMS WERE BROUGHT TO ISRAEL UNDER THE AUSPICES
OF THE GOHTE INSTITUTE - TEL-AVIV**

LOUIS MALLE

לווי מאל

הסינמטק בשיתוף מכון התרבות הצרפתית ושב' צרפת יארחו מחדש את הבמאי לווי מאל ואשותו השחקנית
קנדיס ברגן. כתוב העת מכל מס' ספר מאמרם על הבמאו וסרטיו.

לווי מאל וסרטיו מוכאים ארזה באדיבות המכון הצרפתי.
**LOUIS MALLE AND HIS FILMS WERE BROUGHT TO ISRAEL COURTESY OF THE
FRENCH INSTITUTE TEL-AVIV**

הקרנות בכורה בסינמטק למרטו של ראשיד משהראוי "תעודת מעבר"

SAT

מציאותי-שבת 5.3

19.30 מציאות (ישראל 1972)

במאי: אורי זוהר.
שחקנים: אורי זוהר, אריק איינשטיין, מונה זילברשטיין.
 סרט על הוו שכנות המל בת'-א – אורי שהיה אהוב במיוחד על אורי זוהר – תוך כדי סיפור על ידידות של שניים מתושבי האזור שטרם התגלו לחוץ, אורי זוהר הרחוק ואrik איינשטיין, זמר הפופ הנשי והמתוסכל.

21.30 חליפת ערב (צרפת 1986)

TENUE DE SOIREE

במאי: ברטראן בלייר Bertrand Blier
שחקנים: ז'אן דפראדייה, מיטומי, מישל בלאן
אנטואן ומוניק הם זוג עליyi חיים. אל תור אחת מרוביותיהם מאס'ר – פרחיה שומרנו-וועה. בוכ סוחף עתה מתקופת מאס'ר – פירצת, כאשר הכל מתואר בקצב את השנאים לא לדרת פירצת, מושך השנאים לא לדמת מושך. במאצ'וט סצ'יות שנפתח ולבסוף מושך. במקום לחמד במנק הנאה, חושק הפרקן דזקן באנטואן הנמר והקרת. אישה דוחפת את בעלה לזרועות המאוב, מוצאת עצמה מיותרת והופכת להזונה. הסרט מסת'ים גבורנהו אבסורדית, אשר שני הגברים מחופשים נשים, מצטרפים אל הזונה. יציא להראות גבר לא נחשך, המוצא לפניו שגב אחר חושק ב... באשה נוקטת בצד מושעה משלהמת עלי'. בוכ הוא דמות שהרשאה באהה מה מד'אן דינה – לא מאמין בדבר ומרמה גברים ונשים". (86 דקות, צרפתי, תרגום לעברית ואנגלית).

MON

יום שני 7.3

17.00 א. ימי הטוור דה פראנס (צרפת 1962)
VIVE LE TOUR

במאי: לואי מאל Louis Malle
סרט תיעודי בסגנון אימפרסיוניסטי על הטוור דה פראנס – מירוץ האופניים המפורסם ביותר בעולם. (19 דקות).

ב. עולם הדממה (צרפת 1966)
LE MONDE DU SILENCE

במאי: ד'אק'אייב קויסטו, לואי מאל Jacques-Yves Cousteau, Louis Malle

סרט האIRON הראשון חתום טמו של לואי מאל במא. אך ייתר מאשר ל', שייר סרטו יזכיר השמי – ד'אק'אייב קויסטו. באמצעות ציון יצ'לם חדשני, מתחכם ויצאת דופן ומוסיקה הרואה לעין מיוחדת, החשובים השניים את החיים מעובדי האוקיינוס ויצ'רים קלידוסקופי. ייפוי – בעל מרכיבים פואטיים ואפלוי. ווראיליסטיים, שדכו את הסרט אקסוקה. (82 דקות). צופתית, תרגום צופתית תרגום לעברית).

19.00 עת לאהוב ועת למות (ארה"ב 1958)
A TIME TO LOVE AND A TIME TO DIE
Douglas Sirk

במאי: דגלאס סירק Douglas Sirk
שחקנים: ג'ין ג'אנון, ליזלוט פולוור
יבגורו הסרט – חייל רומי – נמצא ב-1945 בחופשה בקרבן בין – החלמה בחזית המלחמה. בית הוויה הופცץ, הוא פוגש נהרג, ואותה הוכר, כאשר היא שניות ילדים. בין שני הבודדים המיאשים, על רקע התבוסה הגרמנית, פורצת אהבה. פאבסידור: "סרטן נקרא בזדק עת לאהוב ועת למות". העת היא עת מלחמה. די. ברור שוויה עת למות. ואצל דגלאס סירק היכן שיש מות, ופצצות, וקור וدمות, שם יכולת האהבה לצמוח... אילו נפגשו האנשים הללו, ליזלוט פולוור וג'ין ג'אנון, נגיד ב-1970, הם היו מוחייכים זה האל זהה, ואמרות מהנה נשמע, איה צריף מקרים, היו מוחייכים זה להזה וזה הכל. ב-1945, וזה יכול היה להפוך לאהבה גודלה... הרחמן של מארק אורן שביל מלאחה, האהבה יכלה להיות נצח. סירק אומר: ביל מלאחה אין כל אהבה". (133 דקות, אנגלית תרגום לעברית).

SUN

יום ראשון 6.3

19.00 מטלודה (שווייץ 1981)

במאי: ויל הרמן Villi Hermann
שחקנים: אומורה טונוגוטו, פלאכינו בוצ'י Alfredo, פקיז ציבורי ממוצע, חי שיגרה הומה לו של רכים מארה, פקיז ציבורי האיטלקי. מדי שבעו, הוא חוזר אל משפחתו בעמק שם הוא מתקבל ללא התלהבות יתרה עי' אשטו וילדו. דבר הープ כמעט ריקסאל ממנה – אין לו השראה. למעשה, הוא איבד את דמותו: הוא לא מצליח למציגו את האיוני בין ליתות המאושתת בכפר לבני חי' העבודה הבלתי מספקים שהוא מנהל בחווה. במרכזה סדרונט – לגלוות את ליתות האכבה, עם דמות אב שהה מעצב שמו – מזוהה שלילים: "מטליה" הוא שם בעל משמעויות כפוליה – חיל ואדם לא מולדת. סבר ייחסו עם העבר הבלטי פטור וההווה שאינו מצליח להשביע את רצונו מגילגlim את גורלו אל הבלתי נמנע. הרמן שחתמה בקהלגע ודקונומטר בעיקר לטוליזיה, מביא בקורסו העגולת, ראשון 'טולן' אונש, כמעט תיעוני, באיכותו. (93 דקות, איטלקי, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית. הקופה חד-פעמיות).

כל הסרטים מלאוים בתרגום לעברית
אלם אם מצינו אחרית בתכנית.

עדיה לרצח אכזר. עפ"י מיטב המסורות הhollywoodית מהנה ומן האשה ובו הכל שחוופך על בתוכהן. מהה מושטני שסוגנו חוסר את אשתו ובונ... סוט בעוממותו את "בליז ראנר" ומופיע על המשחק המשכני של כל האוטו. (96) דקoot.anganlit תורום לעברת יצירתיות. הקומת טהור בכורה באגדות סוטי א.ד. מטלון.

SUN

יום ראשון 20.3

שני סרטים בכרטיס אחד

19.00 שנחאי אקספרס (ארה"ב 1932)
SHANGHAI EXPRESS

במאי: ג'וזף פון שטרנברג
Josef Von Sternberg

שחקנים: מארלן דיטרין, קליב ברוק, אננה מי'ונג
שחקנים: מארלן דיטרין והס' 40' והשעון פעים וברות מלודרמות משלבות ה'30' וה'40' השעון פעים מופקפת, יפה, מושכת, ארגואה בבנייה דמות אשה מופקפת, יפה, מושכת, עצמאית, ככמה וכמבען "שלילית". הקוד של חולבדו לא אהב נשים כאלה ולא הרשה לתפוס אותן על הצד הטוב. ואך על פי כן השכלו הפיקום והבמטען על הצד הטוב. הערצת ותקה נשווה להלו. הסרט, המלא באקזוטיקה אואינטלאלית, מגול ספור תאווה המורתקאות ברכבת אקספרס לשנהאי, הצrica לעבור דרך מוחזקת בידי המהפקנים כספים. דיטרין מולמת כאן את הפאם. פטאול השולטת על הקהילה האירופית הגברית בסין. הסרט פותח עלי שלם של סרטים, שעילויהם מתחוללות ררכבת. עצמה וירה בסרט של רב אמן קולנוע. (84) דקoot.anganlit לא תרגום)

21.30 מחווה בשנהאי (ארה"ב 1941)
THE SHANGHAI GESTURE

במאי: ג'וזף פון שטרנברג
Josef Von Sternberg

שחקנים: ג'ין טרינו, וולטר יוסטן, ויקטור מציגו
פון שטרנברג חוזר לשנהאי. תקריטיקה מתהבה והפעם במלודרמה יהודית-משהו ע"פ מחזה של ג'ין קולטונ: אב וצא לאחל את בתו ממאות הימיים אוראינטלי - עם מדים פרידיאניים. הסרט מלא מחות בסוגנון הקולנוע של שנות ה'30. (106) דקoot.anganlit ללא תרגום)

MON

יום שני 21.3

21.00 קדמה עדן (ארה"ב 1955)

EAST OF EDEN

אליה קאזאן

במאי: אליה קאזאן
שחקנים: ג'יימס דין, צ'קון, ג'oil הארי
ג'יימס דין, צ'קון, בראשית תחילתו, מתחקה אחריו עקובותיה של אמו האכזובה. סופר אדם וזהה, בגיןטPsi' ציה מלודרומית, על פי ספרו של ג'ין סטינבק. האב, אדם דתי, מעידיך את הבן מגורבע עלי פניו של גבר הסרט. הוא כבקרים שרואו ב"קדמת עדן" יציר מופת. בין התייר, בדרכות השימוש המפואר במרק היסנוקס וームשך המבריק של כל צוות השחקנים כולל תפקי' המשנה. (115) דקoot.anganlit תרגום לעברית ולזריפתיה

19.00 ונוז הבלונדיית (ארה"ב 1932)
BLONDE VENUS

במאי: ג'וזף פון שטרנברג
Josef Von Sternberg

שחקנים: מארלן דיטרין, קארן גראנט, הרברט מרשל
דמות קברט לשעבר חזותה לבמה כדי למכן את רפו'

ה"חיות" עשו שינודה הכל כדי להרחק אותם ואת רשותיהם מן התההשויות. הוא יוצר מפרק פולסומי שאפשר לכנותו אולי סוג חדש של ריאלים וושה באמצעות קולנועיים מודרים - הכל כדי לבחון את החיים עצם בזעיר את חסור היישר שביהם. (106) דקoot.anganlit תרגום לאנגלית. בכורה הארץ-ישראלית.

THU

יום חמישי 17.3

3 הקינות בכורה לטוטו של ראסיד
משהראוי: "תעודת מעבר".

21.30 תעודת מעבר (ישראל 1988)

במאי: אסיד משהראוי

שחקנים: סלים דאו, אמי אנקרי
הסרט מספר על זוג ערבים שנתקעו בגל רוכנים, במעבר גובל בין ישראל לאחת מדינות ערב. זהו סרטו הראשון של ראסיד משהראוי, תושב מהנה הפליטים, שאטי, יציר ותפקידו בסרטים ישראליים. (20) דקoot. דבורה עברית וערבית תרגום לעברית וערבית. הקינות בכורה בארץית). קרוטיסים במחירות 2.5 ש"ח. הקינה למומינים בלבד.

22.15 תעודת מעבר – הקינות לקלה.

SAT

מצאי שבת 19.3

"משל סופיִם" (1980), שנעשה על ידי שותפותו לח"י "אבלוציה" (מייק מלט, 1971) שנעשה במקביל לסרטו הראשוני. עוזר הסדרה ומפישה צביקה אורן.

TUE

יום שלישי 15.3

שני סדרים בគותים אחד

19.00 ₪ תוממות הפעלה (ארון "ב" 1921)

ORPHANS OF THE STORM

ORIANS
D W Griffith

בנימין זאב ז'בוטינסקי: ליליאן ודורותי גיש, פרונק ולס' ב-D.W. Smith. במאמר על קולנוען שכח לדבר על גורפיות' אמר גוזdar. גם ספורה של מילודרומה ההולנדית מתחילה ביצירתו. השבאי אותה עמו מקיריה היה, שעלה לארון אכזריקאי, כמו גם הסוטה הצעירה, שעליה בראה. מחרת צומצמה בזמנם המהמכתה זוכחה גם שם לאוהדים ובאים כזכרבך אמר הקולנוע הסובייטי הצערו. (אלם, כותבת

21.30 ניצנים שבורים (ארה"ב 1919)

BROKEN BLOSSOMS

D.W.Griffith

שחנקנים נחשב על ידי רבים כאישת המלודרמה הקולנועית הבכורה ביותר. סרט מלא אוויה, ששולב על ידי גאון הקולנוע האמריקאי באפלון משך 18 ימים, לא צילומים חזרות, וכארס על וצפת חדר הערכה נטויה רם 200 פיט בלתי מונוצלים. העלילה עוסקת במתיחת ביז'נטיני ובקדוק אסאטור מושגיאן של הרוחה ותבער בחוליבור בשינם הבאות, וכן אהוב צער טרי' שמי את בתו האטומלה מגזעים שונים. כאן, אהוב צער טרי' שמי את בתו האטומלה מגזעים של מתארוך אלים מחרע לימי מהואן. (95 דקות.)

WED

16.3 נבי'ם

19.00 ₪ (בנ"ה) • **לכבודת הארץ**

HEARTS OF THE WORLD

HEART IS ON
D W Griffith

שחקנים: ליליאן גיש, דורותי גיש, אריך פון שטרוהיים
ראשונייתו של גրיפיט בסרט זהה באהה לידי ביטוי, קודם

MON

יומן שבי 14.3

17.00 צימוקים וסקדים (ראזשינקעס מיט מאנדלען) (ביבניאו 1982)

ALMONDS AND RAISINS

במא"י: ראוס קארל
ALMONDS AND RAISINS
Russ Karel
הקלונלון היהודי פרוח בשנות ה-30 בשני מרכזים יהודים -
ירושה ווילוק - מהה הופצו הסרטים אל הרוכזים
היהודים הגדולים. מות"א במרוחה ועד ואונס אירטס
כמבער. "שקיידס וצ'יקום" הוא מחקק קלונלון מורה
ההמהתמקד בעיקר בклונלון היהודי האמריקני. בעורת צומר
ארצינו מקורי שצולם ברבעים היהודיים של ניו יורק,
ארצנו עם יצירויות ושחקנים שעדיין נזהר בחיבים וטערעים
מתרחשים בסרטים עצם, מוציאו אותנו ואוס קראול מסען כל
עלולם של המהגרים היהודיים באיסטייד. כמו כן כל
ההסටרים היהודיים פועלם במסוגרת של עלילה מלודרמן
טוטית קיזונית וממעטיות בין סangen החיים המזרה אירוף
לבון זה של "העולם החוץ". מותבאים ווקטים אחר
גונפליקטים משפחתיים וקס"י פרנסה ונעם בסן צ'וק
וזומע. וכוכב התקציבים העומדים של סרטים הללו, קשה
שלאל להתפעל מן האיכות של כמה מהם (בעיקר אלה של
אדרור אולמר שנמנה על השורה האנושה של הבמאים
היהלויידיים). הדרגות הסרט עברה בחצלחה חישית בגב
מה שהופר לתוכהו של המערב ועוורו. עלי אצל חובי סרטים לאירופאים
וניכניא עדין שם, בית קלונלון מוחררי שייאל להקרין. (90)
בדוקרים. קירות אונגליות מיי אוסון ולס + אידיש, תרגום
בלטראט, אונגליות,

WILLIAM WILSON

WILLIAM Louis malle

דאי רמנור (ארכט 1960)

ZAZIE DANS LE MÉTRO

**LAELE DA.
Louis Malle**

21.30 אמונות האנימציה – סדרה ב' – יצרים

Ishu Patel אישוש פאלט (קונדה) מומחה האנומציה, הבולטים בעולם היוצר בסרטוני מצ'ז' אוטו ויאוילט מופלאות. מל' 62 (1942) ועד היום, שם מל' טקסטיל. הגיע לקונדה להשתלמות במודום הסרטים N.F.B. שם נוצר את רטורו הרראשון (1971) על פי רישום יוצרים של קבוצת ציירים צעירים בולטים.

אגודה הדתית ומואז נוצר שם. כולם כל SORTIV: "אייר יד המאות לארך" (1971), פרופטקטום" (1974), "משתק חരוזים" (1977), "אחר" (1979), "עדיפות עלינה" (1981), גן עדן" (1984) ו-חטבנש מסדרת דוטני לחינוי מויי 4- (1972-1973). בוחן כי יתנו

מורים רונה בתפקיד הקולנוע המוצלח ביותר – חוסר הרשות, הקור ועם זאת זאת הדריך הנוצע ללב בה הוא מגלה את דמותו של אלן, כעוזר במאן שמשיכן פולקר שלנזרוף שחרף אחיך אחד מבאות "הקולנוע הרומי החדש". (16) דקוט, צופתית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית. הקרנהחרפעמיה בנסיבות הבמאן לואן מאן).

של בעלה. הבעל מגלה את האמת על עיסוקה. היא מנסה לשמרו על בוה ובתוון כך היא מאבודת את כבודה. זהוי עלייה כמעט טיפוסית לסרטים "חוטאים". חולבדו לא סלה את פוחת הגנה. נשים הנאלצות "לחוטאים", שב מסירה ייטיר את נקודות ציון בקריירה שלה. וושפחת את גליה, הפכה לנקודות ציון בקריירה שלה. (80 דקות. אנגלית ללא תרגום)

WED.

יום רביעי 23.3

19.00 הנאהבים (צՐפָת 1958)

LES AMANTS

Louis Malle

במאי: לואן מאל
שחקנים: דיאן מורה, אלן קוני, דיין מאמן בורן
סרטו החדש של לואן מאל מוחה אבןדר בטלות הקולנוע הצפתי המודרני והΚοκλουן הירוט. דיאן מורה מגלה ذاتה של אשאן הפעובינציה הנשואה לעיזו נאי אמד. יש לה בת, אהב, חוג של זידים ומיד פעם היא יצאת לפרס לחפש הרפקאות. חייה משתנים מן הקצה כאשר היא פושת בסטודנט צער. מואן מושך כאן את המבנה הדומטי והקלסי, הסופיו ומאפשר לגברים להפתחו אותן, אף אם לא תהיה מוטבציה מספקת לפעולותיהם. המין מוחה את עיקורה של האהבה ואינו דק אקס המתלווה אליה. ההתייחסות ליאוף נטולת גשושיותם. לאוירה הרחוניות הקסומות מוספים צילומי הרגעאים של הנרי דקה ותקופות שמי של ברהטם. "האהבים הוא סרט מקסיס – לא צירר" מופת... אבל סרט חופשי ואנגולנגי שנעשה בקטט אבסולוטי טעם מושלם. העלילה נעה באמצעות הסופוניות המאפיינית את סרטיו המוקדמים של מואר... זהו ללא ספק הסרט הטוב ביותר שעשה ע"י בני ה-20 פול'ס". (פרוטואה טריפ). (88 דקות). צופתית, תרגום לאנגלית לעברית).

**21.30 עשרות ומפורסמות (ארה"ב 1981)
RICH AND FAMOUS**

George Cukor

במאי: ג'ורג' קוקור
שחקנים: קנדיס ברגן, דיקלין ביסט
היחסים ומזהן החיים של שתי נשים אמריקניות החל מעוריהן בקולג', ימים של תקנות ושל בריחה מתון אהבה וуд לבגרות הCESLA של שנות הארבעים, על צחותה, אכזבותיה ולולחה שבה. שתי הנשים סופרות בשבלים שונים של חייבות אומנותית, נפגשות ונפרחות. האחת מדקישה את חייה לסתורת "יריבנית" והשנייה כותבת ספר ויכילות ומתרסמת. סרטו האחרון של ג'ורג' קוקור היה הצלחתו לביים נשם. (117 דקות דובר). אנגלית תרגום לעברית).

THU

יום חמישי 24.3

20.30 מרטון – ההיסטוריה של האוניברסיטה האמריקאית

בערב יקרים סטוי אונגרד שנעשן בין השנים 1939-1972 בין השאר יקרים סטויים של מיה דה, איין הוגן, ברוס קוגן, ברוס בייל ואחרים. תוכנית מפוארת תחולק בערב ההקרנה.

**לתשומתיכם!
בכל ימי שני בשעה 17.00
הציגות יומיות**

MON**יום שני 28.3****17.00 הגברת עם הקאמליות (ארה"ב 1936)****CAMILLE**

George Cukor

במאי: ג'וזף קיוקו
שחקנים: ג'וטה גארבו, לינגל בארמור
סיפור רצאי צ'יס (בספר על הרטן האמריקאי)
ש"המלודרמה היא' הד' אינר האה' בייתר לאבדן
האורינטאלית בתרבות". במלים אחרות, קל להזכיר
אותה מתרבויות של תרבות והא תמיד עבדן. מורות
גוטייה, היהת כבר ניבורת וחוכם של אלסנדרו דיוואן הבן,
עלתה על אף בימות בשנות שנות, חחתה מילוי
לטרם של דמעות, גירתה את ודי העניקה לו את
החשאה "לה-טראיאנטה", הבלמי שמחות, וכך באיה
של "אלולית", גארבו, היא מכבת נגרסה ההוליבורית
בכינויו של "מכאי הנשים": סיפור האהבה, טעת,
החמצה וידיע של הרגע האחזרן לפני המות (108 דקות),
הבר אנגלית, תרגום לעברית).

SAT**26.3 מוצאי שבת****19.30 זוהר בדשא (ארה"ב 1961)****SPLENDOR IN THE GRASS**

Elia Kazan

במאי: אליה קזאן
שחקנים: נאטאלி ווד, וון בט'יס, בט הנגל
קנאנס בשנות ה-30. ווסט-אונטARIO בין ברושים לבת למשפ' חחה
זה עירובנית. הנערה זוחה להתחתקן. הבהיר נתקל
בהתנדותות בכבי' שעשויה על הגבלות
שאסור לגיבורים במלודיות החולווידות לעברם: הגבי'
לול ולתמקד בಗלי' זבורבה כאב ודעם במושאת החברתי'
של אמריקה. והוא עוד סוט שחתם, ייד' עם סרטים סורק'
מינלי ווי' המאוחרים, את "תקופת איזינה אורה" בקולנוע
האמריקאי. (24) 12 דקות, אングלו-תרגום, עברית צורף.
(תיק)

21.30 אטלנטיק סיטי (קנדה/צרפת 1980)**ATLANTIC CITY U.S.A.**

Louis Malle

במאי: לואי מאל
שחקנים: בוט לאגנסטר, סוזן סואזון, מישל פוקול
בסרט האמריקאי השן' עסוק לאי מאל בחקלות מוניות
בחברות האמריקאית. גברוי הסטרם המלצות השואפות
להיות קרופיא, באקיום, ווגשת בוגולן וקן שבעירותו
היה 'ער' של המאפייה ISOPIK שירותים קתנים
לבאים סיגל, מאיר לנסקי ולפקה. (105 דקות)

SUN**יום ראשון 27.3****19.00 רבקה (ארה"ב 1940)****REBBECA**

Alfred Hitchcock

במאי: אלפרד היצ'קוק
שחקנים: ג'יאן פונטיין, לורנס אוליביה
היצ'קוק מגע להוליבוד מאנגליה, מולטה. עמו הוא
UMBIA, לאן מושת רומת שנקה, מולטה. עמו הוא
בלונדון של סוף התקופה היושיקטוראנית, בספורת ועל
במאות התיאטרון, בעליית "רבקה" אשר שניה של בעל
אחוזה דודפה בידי זה פפאים של האשא הריאונה.
האשה, רבקה, חייה בעולם סיכופרי ושבור, בעל-היגון
חלומי. (130 דקות, אנגלית תרגום לעברית)

21.30 מרכבת הזהב (איטליה/צרפת 1952)**THE GOLDEN COACH**

Jean Renoir

במאי: ז'אן רנוואר
שחקנים: אנה מאנייני, דאנקן למונטן, פול קאמפבל
סטו: איטרוי, הראשון של ז'אן רנוואר לאחר קריירה
hollywoodית בשנות מלחמת, מבוסס. על מהזדה האנט'י-
כנסיטי הקצר של פחספר מרמתה. על הוללה, מתוחשת
בכחו של האילא ה-18 ועוקבת אחר מעיל האהבה של
שחקנית יופיה המטירפה שלושה גברים: לוחם שורם,
חיל העבר לחיות בין האינדייננס ואיש נסיה המעניק
לה מרכיבן, ובו קירה שהזמין מאירופה. על פי השטח
מדובר בסיפור אהבה פשוט, אלא שנורא מעיניך
היפות אליה פראנדלו וגונט, ממשמעת חדשנה למוניה
היחסקסופר "העולם כלו במנה". זה אחד מתרן שלושה
סרטים תיאטרון שעשה בשנות ה-50 (שניהם האחים הם
"קאנקן רופט", "יאלנה והגברים"). במתה מודה
בתרן סרט משחקת-קאמליה (גביג'ומה של אנה מאנייני
- "השחקנית הנפלאה ביטר עימה עברדי' מעולם"
אלבא דונארו) באהבה, ואילו וונאר משטעש במציאות
מול אמנות, בצלבויות, בתלבושים ובתפקידים. לרבות
שآن-can סיפול גונשיים סוציאליים, קשה שלא להבחין
בחמיות, האנושיות, וההcorr המאפיינים את סרטים
הגזרים משנת ה-30. (100 דקות, אנגלית לא תרגום
הקרות במקור).

21.30 מעליית לגראום (эрפטת 1957)

ASCENSEUR POUR L'ECHFAUD

Louis Malle

במא: לואי מאל

שחקנים: מורייס רוגה, זיאן מורו, לינו וגטורה
סוטו העילתי הארון הראשון של לואי מאל הוא אחד
הניצנים הראשוניים שבישרו את הופעת "הגל החדש" –
"סרט קרי, אלגנט", חכם, מסוגנן ומצולם בצורה יפיפיה
ע"י הנרי דקה". דוליאן, גיבור מלחמה לשעבר המועסק
במפעל נשק, מאוהב באשת מעבידיו. זו מסיטה אוטו
לרצוח את בעלה אך מה שנראה תחילה כפשע המושלים
איןנו כל כך מושלים. דוליאן נתקע במעלית ובינתיים
ונגבת מכוניותו בידי זוג פוחחים צער. הללו מתחרים נגד
מכוניותם של זוג גרמנים, מנסים לגנוב את המרצד
וברגע של פניקה יורם בהם באקדחו של דוליאן...
עלילת המתה בנוסח אגדה כריסטי מוסף מאל משקל
באטען הפתוח בפניות למלחמות הקולוניאליות של צרפת
ובעיקר לאלג'יריה, להוציא החימוש, לייחס גרמניה-צרפת
 ועוד. (89 דקות. צרפתית תרגום לאנגלית)

**תודה לעל מונק ואביגיון חוףך
מסינמטק ירושלים**

האויריה הסומחת של הרטתקה עם הנושא הפוליטי והמאבק בין שלטון מרחוק לבין תיאודור חזבלט. הקרונה מיוחדת לרגל בקורס בסינמטק של השחקנית קנדייס ברגן.

21.30 להבה מהבהת (צופת/איטליה 1963)

LE FEU FOLLET

Louis Malle

במאי: לואי מאל

שחקנים: מוריס רונה, לנה סקללה, איבון קלש לואי מאל מקשר בהצלחה בין שנות ה-50 בהן כתב פיר דריה לה רושל את החמן לבין שנות ה-60 בהן נעשה הסרט. כמו במרבית סרטיו השיציים לאוותה תקופה, גם כאן הוא חזר אל תוך עולמה של הבורגנות הצרפתיות. אכן הוא פלי'בי לשעבר הקורא באובייסיביות את ספריו של סקוט פיצג'ראלד ומעריך את מרילין מונרו - שתי דמויות המאופיניות יותר מכל בהרים עצמי. הוא עוזב את הסנטוריום בו אושפז לצורך גמילה מאלכוהולים ויוצא למסע בין יידיין, לפניו Shimansky את מדימטו ויתאבז. זהו אחד הסרטים הטובים ביותר שנעשו בצרפת בשנות ה-60. התסריט הוא אחד הטוביים שכתב מאל מעוזן, סגנון הבימוי מזכיר את "יוםנו של כומר כפרי" מאות שנים ברסן (במאי שמאל החל את הקריירה שלו כעוזר) וכן גם הפטאליזם של הגיבור הראשי. לצל"ש מיוחד ראוי.

שני סרטים בכרטיס אחד

17.00 אנושי אנושי מד' (צורת 1972)

21.30 צעדים מסוכנים (שוויז 1984)

DANGEROUS MOVES

Richard Dembo

ההשכלה הלאומית הבינלאומית (בנוסף ל-1,000 דקוטר), הנקונה **לגל פסטיבלי** ברכבתם החשובים. שטיינר האגדי, מומחה לתרבות ולביה, וברחם לו להפוך את בעה וונדרם ל'הפסיד' במשמעותו הגדולה. שטיינר האגדי, מומחה לתרבות ולביה, וברחם לו להפוך את בעה וונדרם ל'הפסיד' במשמעותו הגדולה.

HUMAIN TROP HUMAIN

Louis Malle

ברן, 7.7.72 נא
ஸטודיו פִּוּסִיסְטָרִי על המכניות של קין היזע
במפעלי המכניות סיטראן. הסט שצלם בקי"מ 1972
משונש, למרות העובדה החדרגתית, את דמותה האנושית
של הפולמים שעומדים ליד המכונות. בהמלצת יגואר צורו
המכניות משל恬ם קסעים מתקן תצוגה שגה וחופשיהם
ההומוארים המוגמרים. (57 דקנות, זרפתית ללא תרגום).

19.00 כלכotta (צՐפּת 1969)

CALCUTTA

Louis Malle

סודرت התרשומות כמו מקריות מהעיר לכוכתה עניים איזופאטיות. מלג'לzel שלן ואש הקול יצאו מה יום בחודש פברואר 1968 אל הרחובות העיר וקהלטו את מה תושבי פרברי העוני מצטער מזכה העוגם של העיר בהרחות גודלה – אבנאל, ערב, צעדי מילן איש שחטים – 40% מהתושבים שחיו בתנאיםatti אונשיים. (97 דקוטן. רופתית לא תרגום).

21.30 בככלי שכחה (ארה"ב 1945)

SPELL-BOUND

ALFRED HITCHCOCK

בגון: אכז'ן בתקון, גורגוריך, מיקל צ'אנק
שחקנים: אנדריד ברגמן, גורגוריך, מיקל צ'אנק
ג'לי פרייד ע' הוליווד העניק הדומינו פ' לבמאי
הולדורטמן. עלם הרוחות הגות' (אריסט במרטוף)
ספמונוב ווירוט, תעלומנות הגדת' בער, מסטורין, הפקה
הלא נודע, המאיים). עכשוו, עם פריד ברקען, הפכו
ההחות לחולים, סוכ"ז'וריינם, פוביים, נשלי' כפיה והיפוך
זה. מובן שהיצ'קון האמ' "טבע" קלט' וכעב' ועבד כוותח
סמכוני הנפש הפורייאנט'יז'ומ'ר'ובט'ה. עוד שים רוחות
ישוב וישטעש באמי' הנפש החולה ובופנסצ'יאל גבלום
בנה. אבל תמיד היה סרטן בעיות בחותם העומק של
הה. בוגדן הווקטוריאנית, גם כאשר יוחיק את עלילתו
לאמרטה.

כאן, בסרטו שלפנינו מאמין מנהל מוסד פסיכיאטרא, כי הוא כולה באCMDה, ואוי שם בעבור רעה את מנהלה הבודק של המוסד. פרשנות האבב בינו לבן אחת הולכת במקום משיבת לאת שפויות ובוחנת מושגיה. פים הם מצלחים לクリיע את המססוה מעל פניו של החזקה האםית. סצנית החלום עצבה ע"י סלואאדור דאלדי, נציג הדור הקודם, שנגילה הרגשה לאות פחד הרבה לפני הוילוד (100) דוחות אונגלייט הנוגעים להרבה).

WED

יום רביעי 30.3

LE VOLEUR **הגנב מפריז** (צՐפָת 1966) **19.00**

Louis Malle

שחקנים: ד'אנטול במלונדו, ז'נבייב בוז'ולד

אפריל 1988

מצאי-שבט 2.4

19.30 קובלנקה (ארה"ב 1942)

CASABLANCA

במאי: מיקל קורטייז

שחקנים: האמפר בוגרט, אינגריד ברגן, פיטר לורה מלודرامת האהבה היודעת על אהבה בלתי אפשרית בתקופה של מלחמה מודרנית, עט קודשאחת הי' המשפחה (המסורת משנה) על פבי סומאת אהבהבים המצד – עליים שהקדשו על ידי "הקוד" השלים באוטן שנים בהוליווד – הfrag'ו מלהרפהות ובתו, שבחן נצחו המשפחה והויתור. בשנות השבעים וואכה, כתובים בתבנית הסיסות את התבנית החלשת ביאנו זהה. מכל מקום, סרט אהבה זה נכתוב מראש עבר האמפר בוגרט וביסס את מעמדו ככוכב רומיון קשוח. הדודגום השנוי של הסוט הפטן מקוזי, לחייקוין, ציטוטים ופאהיות. הסרט זכה בשלהי אוסקר: סטר, טרט ובימי. (102 דקות, אנגלית, הרגום לעברית).

21.30 הגנב שבא לסעין (ארה"ב 1972)

THE THIEF WHO CAME TO DINNER

במאי: אאד יוקין

שחקנים: ריאן אוניל, ד'אקליין ביסט עיר משליל משפחה טוביה המגלה שהעולם מוכב מגניבס ומאל העובדים עבורי, מתפרק במנז'וותיו אוטון לוין, כשמטרתו הי' יותר פורץ נוץ בנוסח אוטון לוין. במהלך פריצתו הוא הראה שבגבגה מאשר הכסף. במהלך הנסע משליר פתקים עליהם הוא רושם מסע'ישחטם המביבים איפוא אוטון לוין החם שמויגו ע"י המשטרה כדי לסתות ולעתות על עקבותיו. (106 דקות, הקופה ליגל פסטיבל השחמט הבינלאומי השני של ת'א).

יום ראשון 3.4

19.00 סילביה סקארלט (ארה"ב 1936)

SYLVIA SCARLETT

במאי: ג'ורג' קיוקור

שחקנים: קתרין הפקובר, קארן גראנט – מסופר ב- "סילביה סקארלט" – המציג לראשונה בארצות הברית עלי איש עסקים אנגלי – הנרי סקארלט – הנקלע לקשיים פגניים כבאוטס' בorporation' בוואטו' בחברת בת' המוח' פשוט לבגר. אבל בדרך מתחבbite הבת' אמרן ומתקב' לממש את האבטה מגבל התפקיד. כיאה לבכאי מלודמות, קיוקור הוא במא' נשים אמרית. "אורות הגאנ'" (1944) של ס. אינגראיד בוגמן היה הנישאות. גם נשא שכורע שסתה משל לעמוד הנישאות. גם נשא ההלפת המן שסבירו מתרחות עליל' "סילביה סקארלט" (נשה' שישמש במא' הקודמות את כתבי היקום) עבר במא' העשירות לדי' במא' מילודמות בהיותו קשורה כויה עלייה. שייא' של המטובי הזה (אם גם – איך לא? – במחופ') בסרטו של פאבסיניד' בשנה שיש בה 13 יויריים". (94 דקות, אנגלית תרגום עברית. בכורה ארץ-ישראלית).

21.30 הימים של הארווי מלך (ארה"ב 1984)

THE TIMES OF HARVEY MILK

במאי: רוברט אופסטיין
sut. זוקמן מרתק על אחת הדמויות הפוליטיות

הסכנות

בעל

לצורך

צילום

זכויות

ההומוסקסואליים

שלוש

פעמים

המיד

עצמו

בחזרה

למען

ההומוסקסואליים

47 דה

בתפקיד

בקות

הופולריות

העצומה

באיירז'

מגורין

ויעילו

הנמרצת

למען

של

מעויסים

כל

הסוגים

המעורבות

לביבליות

של

הארז'

ההדר

את

כל

ההדר

ויעילו

הנמרצת

למען

הארז'

ויעילו</p

המוצרת-דמוקרטית, ע"י קבוצת טחרסטים, מאנשי "הברכה והארה" האדומוטים. הסרט עוקב אחר המאוור ע"פ שלושה צירום נפוצים: הציר האחד מתפרק במאבקים בתוך מפלגה בנשא הלהן שעלהם לנוקט. השני עוסק במאבקים האישיים בתוך קבוצת הטורטס'יס ובעיר השילשי לאחריו עוקב אחר השילוי העבר על המוניג איטלקי' האידיאליס ושולחותיהם על חוויה. (110 דקות). תרגום לאנגלית. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

WED

יום רביעי 6.4

17.00 אוזוח - חייו הפוליטיים של אליאוד לוושטיין (ארה'ב 1983)

CITIZEN - THE POLITICAL LIFE OF ALLARD LOWESTEIN

Julie Thompson
במאי: ג'ולי טומפסון סרט דוקומנטרי העוקב אחר חייו ומאבקיו הפוליטיים של אליאוד לוושטיין, חבר קונגס'וס אמריקאי שהיה אחד מגדמיות המפהה בתנועה לזכויות האזרח בארה'ב. הסרט משלב בסיפורו מORTH קטעים דוקומניטים רם מתחומי התנועה, החל בשנות ה-50 ועד היום. (27 דקות. אנגלית לא תרגום. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

19.00 גלאריה (ארה'ב 1987)

GLORIA Oren Rudavski

במאי: אורן רודבסקי נושא הסרט הוא איך עשו השבויים לשעריה במדינת אוטהו ופגיג את תושבה ע"י השתייכות הגזעית. שבעה שוטרים, בעטים נאים וצעירים, יוצרים מרדך בעקבות המשקרה שלהם על החדרים, בוגרים, בשעת שהשתתף בביבה. הסרט משלב נאום נאכיז'יסט של ראש העיר, מפקד המשטרה, חברי מועצת עיר ותושבים אחרים. בוגרים, בוגרות וuncios נאכיז'יסטים נאכיז'יסטים, השחפיעו התרעה אותה מכחצחות. העמדות הנחישות מובילות להכרה הקורעת יי לא חל שני עלי מש בדוקטוריה הגדעונית וכי המאבקים על זכויות האזרח ונגד אפליה. שיטש לאון שנות הששים, לאו חוללו מפנה ממשמעותית בתנועה הפרטית והקולקטיבית. (27 דקות. אנגלית. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

21.30 בעל זובוב (בריטניה 1963)

LORD OF THE FLIES

Peter Brook
במאי: פיטר ברוק עיבוד קלינטי רמן מאת ויליאם גולדינג. אודות קבאות תילמידים שמתווכס בתרור הקבוצה ומאהו "צווית" הנקים החיסים הפנימיים בתוך הקבוצה ומאחוה "צווית" הופכים פחדניים ואלים. בספר בקש גולדינג, לדברי, יקשרו את שושית הפגום והרע בחברה עם מקומות - יקליש'ור או תושבי האנוש". פיטר ברוק אחראי לעיבוד הקולנועי, האדריכל והנתג'ר לבן דמנטי. "אחרי כללות הכל אהנות אנגלים והאנגלים אינם פראים חסר תרבות" אומרת אחת הדמויות. במהלך הסרט משוחזרים טקסים פורמייטיים ארכיטיפיים, רקדונות אקסטטיים, פולחן חיות ורקבנות אדים. חבר הספר זקף את התהודה ההרחבה שלו לה הספר והסרט, בעיקר בקרב צעירים, תלמידים העבדה ש"חיירה איננה מתחסנת. אין נסוי. להמציא תחזוקה עברו מחליל המין האנושי". (90 דקות. אנגלית לא תרגום. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

21.30 יلد ח'יל (איירלנד 1986)

SOLDIER BOY

Karl Francis
במאי: קרל פרנסיס שחקנים: ריצ'רד לייף, טומאס לין ג'ונס סרטו של קרל פרנסיס הוא טוארי פשוט שהתגנויים ניכבו כדי להזכיר מהותם הדומות עם חומר טעסוקה ובידיות ומוגאות עכוו ועוכב בפלוגה ולשית בעזון אלרנד. פשחת אהבתנו לנערה קתולית ממוקדת את השומת הלב בבעיות של זהות והזהות. תקרית ייר בזמן סיור שגרתי מסתוי' (110 דקות. צרפתית, תרגום לאנגלית. הקינה חד-פעמייה).

TUE

יום שלישי 5.4

17.00 עד מתי, צילה? (צ'ילה 1987) CHILE: HASTA CUANDO?

במאי: דייבי ברדבורי היבאי דייבי ברדבורי הגיע לצילה במטרה לאלם סוט פולקלור, אולם התגיעה שנתקבלה היהתה שונה - סוט המספר את סיפור צ'ילה פוליטי טיטו. הסוט פותח בהפייכה נוכח עקב דרכי פולקלור איננה שבעשה 'ב-1973 ע"י היבאי הצ'יליאני בגבוי אמריקן. הסוט מתעד את מעלה התהודה של המשטר החדש - הדיקטטורה של הנמר פינואה. צוות ההסרטה עמד לא אחת בסכנת יהודים, כאשר ביקש לצטט של ג'ין דנבר, מפוזרת המשטרה בכוח שמנפינה בקונצרט של שצגי החברה הנוגה להומים הפונת חומר של חוטים לאיסטר ב-1987, צ'ילה, עד מתי? (57 דקות. אנגלית. הקינה חד-פעמייה).

19.00 מאבקנו (ברזיל 1979)

NINHA VIDA, NOSSA LUTA

Suzana Amaral
במאי: סונגה אמאראל המעלמה של סונגה אמאראל משופצת בפרקבי העז ששל אסאנפואו, ונוגעת בנסיבות חיים ומומייתן של אבטלה, תעב והתקפות אוכלוסין, מתקן שצגי מיצאות קודרת זו מתארגנת קבוצת נשים, המבקשת להניאג את תושבי הקהילה המוקומית למאנק שבטני את צרכי הקויים הבסיסיים: סוחרי יהודים הולמים, ביאות, הגינה והזהנה מספקת לילדיהם. הטיפול הקולוניא מציגין בראשות ובתיעוד מודיעק של החיים והארה הולקלים. מתקבל, הוא מעצר רעויות חדשים שיאפשרו לנושות העולם השלישי לחירות ולפעול במאורגן ומלטמת" השילשי לחתת אחריות והו"י בני משפחותיהם. (60 דקות. פרוטוגזית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

19.00 האשלה הגדולה (צרפת 1937) LA GRANDE ILLUSION

Jean Renoir
במאי: דאן רנוар שחקנים: ארר פון שטראוס, דיאן אגבן, פירר פרנה סוט של רנוар מושחת על הרינו, שהעולם מתפלג אופקית, על פ' דיקות, ולא אנטיכ', על פ' גבולות" (גרונסואה טרפו). הרינה עליה מתעכט רנוар היא האחויה שבן המعمדות התרבות'יס, החוצה את הגבולות בין מדינות. נשזה נומה להיטול ולמוסולין לאסרו את הקרנתה הסרט. רנואר מתבונן במלחמה מבטב ארוני ובוחר להציג אותה כמשחק, כסופוט, כדוקטור אובי. הוא מצליח ליצור אקורד שיטתי, שההשא מעוד לפול לתוכן. האקסקס הריאליסטי מושג בעררת תנימות מצלמה ארכות, שימוש בתאורה של חזאי גוונים ודיאלוגים שאמינוות מבוססת על כך שככל צד דבור את שפטו. תיכוןuscינטז והערכתה בעון אימפרסי'יסיטי שלא ניתן לטעת בו. טרפו: "רנואר מתייחס למלחמה כל מכת טבע שיש בה יוי' שלשה. כמו כן, גם לשם, כמו לrho". (110 דקות. צרפתית, תרגום לאנגלית).

21.30 פרשת אלדו מוטו (איטליה 1986) THE MORO AFFAIR

Giuseppe Ferrara
במאי: ג'וזפה פרורה שחקנים: ג'אן מריה וולנטה, מאטיה סברגיה טהור, פולטיקה ומאנק'ה כוח הגורמים הבלתי גורלו'ות עברו "ה' הפטר ועקב אחר תקופת סוערת ומולאת הפלחות של ג'וזפה פרורה עוקב אחר תקופת סוערת ומולאת הפלחות בחים הפוליטיים באיטליה. בבורק ה-16 למרס 1978, נחטף אלדו מוטו, נשיא איטליה ומנהיג המפלגה

שכונה על ידו אוטובוגרפיה קולקטיבית של בני דור וחולל שערוריה גדולה בברופת של ראשית שנות ה-50. מעשה במשפחה בת חמיש ותשנות מדיוויזן, האב נינוקלו מצליח בגיל העמידה, האם האיטלקית ממת המזג צעירה ממון מהבר ושלושת הבנים הם עייניו של צערם המתדים. עיס מותארים מבעוד לעיני של צערם הבנים שהגע לשלב בו התאות המיניות ועומת מרכזו של העלם. בכלל רשותו בלב (זהו הלחישה ממשו המועברת של שם הסרט) הוא זיאר עם האם לבות הבאה. כאן הוא מונה את המשבר העובר על אמו (מאח תזקפני, פאן הגילים עם אביו, כייב) ובגעו של רכות באים הדינה הרגישה גלי עיריות. גדולתו של מאל היא בדרך התלות ההדרית והאניגלונטיה בה צאלח לולד את התלות ההדרית, תרגום לאנגלית וברית. עותק במצב (בוננו).

21.30 אחדים באו במרוץ (ארה"ב 1958) SOME CAME RUNNING

במאי: וינסנט מילני
שחקנים: פרנסק סינටורה, דין מרמן, שיורי מלין
מינוי פעל בכל שלוחת האקרים הטוטומטאים של הולווון, ציוויל (גייג'ין), אמריקאי בפאריס', קומורא סטטומטאלית ("ocab" של אידי מוחר) מבחןנות רוכות הגיע לשיאו במלודריה של תקופת אידנאהואור. אחדים באו במרוץ" הוא הטרו היחידי של מנול מודאו זה שיתן להקרינו עכשי בארכוז ומולן מאד. סייפור הסרט עוצם בקשיש סתטגלוו של סופר השם מלחמת קוריאה לעירות מולדתו במערב ארה"ב. (136 דקות). תרגום לאנגלית וברית. עותק במצב (בוננו).

MON 11.4 יומ שני 11.4

שני סרטים בכרטיס אחד

17.00 מdadם איקס (ארה"ב 1965) MADAME X

במאי: דוד לואל רייך
שחקנים: להה טרנר, ג'ין פורטיט
שחקנים: להה טרנר, ג'ין פורטיט
מלודריה סופחת דמלות על עור די המגן במשפט על אשה הנאמנת ברציה כשהיא אין יודע כלל כי זו בעצם אימן. זו הירוסה הקולוניאלית הרובעת למחזקה של אלכסנדר בריסון הוסרט קודם לכאן ב-1920 (עם פראדריק) ב-1929 (עם רות צטרטוו) וב-1937 (עם גולדיס ג'ירג'). (100 דקות) דברן אングלי, תרגום לעברית.

19.00 מכתב מאשה אלמוני (ארה"ב 1948) LETTER FROM AN UNKNOWN WOMAN

במאי: מקס אופולס
שחקנים: ביוני פונטיין, לואי ז'ודראן
נערה בת 16 מתהבת בסונגטון-מוסחר, המכתרת עימה פורסמת – היא כתבת למכבת נזקנו אחר מכך – והוא כבר אישיות אהבתה הנאותה. תאר היללה שבוי יהל' – חד. הבן שנולד תשעה וחודשים אחריו – זה ואת. ונושאיה לדפלט. הונגרי. הוא סרטו ההלויודי הטוב ביותר של אופולס, מי ששינה מכמה מהkonceptיות האסתטיות של הקולנוע האמריקאי. בעומק וגוש, ביפוי עוצר נשימה ובאלגנטיות אופיינית לבמאים אמרופיים, שבאו כמותו להלובוד הפטופקס "ביסטי, שליטים", הוא מצלב את ההזדמנות ועשה סרט על המקומות שמקומו בא, וננה, ועל התקופה האהובה עליו – שליה, המאה ה-19. התסריט הוא של הווארד קוק, שיעיד סיפור של טופא צויב. (89 דקות). אנגלית, ללא תרגום.

כל הסרטים מלווים בתרגום לעברית
אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.

מת באסון והופכת את טוואי תום לשער לעוזל. הסרט – ה公报 – על נסזון איש ושות נזקנות – ("מדוע אני, כמו של קומוניסט ופציפיסט יפה-גנש, מת-ה-סֵר בשאלות של נאמנות למלדת, מרדה, קיפוח, מדוע אַי, כל צרך פטרויט") – מפנה עצבע מאשימה ננד מילרים בעל צוחויה האפושיות, וגנד התוצאות הרה-ניות הנרגמות עקב שליטה של הרירכה מושתתת על הפרחות מעמדיות ולאומיות. הסרט זיכה את ייצחה, איש טלוויזיה ובמאו דיקטונטורה מונסה, בשבחים רבים. (89 דקות). אנגלית ללא תרגום. בכורה ארציית הקומדיה חרדעומית).

SAT

9.4 מוצאי שבת

19.30 חמם וטעים (ארה"ב 1959) SOME LIKE IT HOT

במאי: בילי וילדר
שחקנים: ג'יק למון, טוני קרוטיס, מילן מונרו
שחוות תקופת-הרבבי הפשע האמריקני, באחת הקומדיות המגולחות ביותר בקולנוע אмерיקני. שני מוסיקאים נקלעים ליחסן השבונות של המאה בראשית' (121 דקות).

21.30 ילדה יפה (ארה"ב 1978) PRETTY BABY

במאי: לואי מאל
שחקנים: ברוך שלידס, קיט קראדיין, סוזן סראנדון
סרטו האמריקני הראשון של לואי מאל מתרחש בחוף הגדוילות האזרחיים של ניו אורליאנס בשנות ה-20. העלים והסבבה מגאים מבעוד לעיניה של פרחיה קיטני בת 12 שנים אמה וכבתה עסוקה במקצוע העתק בועלם. היביריו נשוי הסוטו הוא צלט. תינוקיו המתווד את הדרימות המאולצות את החובע. עליומים פפיום. סוזן סראנדון ליסוט שכלה אשלי אשליה. הוא מתרחש לסלט מציאות וכל ההסברים הרואצונליים הנחוצים מלאים את ההתהותשווית... (动员). (109 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצורתית).

SUN

10.4 יום ראשון

19.00 הלחישה שבלב (זרפת/איטליה/מערבית גרמניה 1971) LE SOUFFLE AU COEUR

במאי: לואי מאל
שחקנים: אלה מסאר, בנואה פה, דניאל זילן
לאן. מאל, חזר אל לב לילה של חעירבוונגה בסרט

THU**יום חמישי 14.4****LACOMBE LUCIEN****Louis Malle**

במאי: לואן מלֵה
שחקנים: פיר נבלִי, אורור קלְמן, תורה גישָה
צער, כפר פשוט, שנזחה ע"י מהמתנות האנטינאצית
הוֹפֶן למשתף פעוליה עם הגרמנים ולאימות העיירה בה
הוּא צה. מותפי העיינים של הגסטapo אונם גורמים לו
ליסורי מצפון והוא נהג לנכונות את היהודים עכבריהם.
באחותה קלות בה קשור עצמו אל הנאים והוא נודה
בבמהך כדי לסייע למשפוחת המסתתרת מפני
הם. "אלקומב ולסין" חולל סערה בעיטה ובעיר אשר
הצהיר לואן מלֵה שהסיפור מבוסס על אופיו של הצרפתי
המשמעותי ומושכל כל אש נסאנטי גורמי שעבד בヅפת
המקומית. (137 דקות. צרפתית, תרגום לעברית ואנגלו-
 לית).

SAT**מצאי-שבט 16.4****סרט וידיאו על מסך גדול****19. פול מקארטני****עורך:** ידרן אויראל
מנישאה: לומו לוי

במהר התכנית יקרתו לראשונה בארץ סרטונים נדיים
 של אלקטרטי שצטווו בבחות הפטוטי ובאופן הקלות,
 לצד ראיונות, סרטוני וידאו של מטיב להיטי, הופעות
 חיות עם ובו להקת "ינפיים" והופעות טלייזניות
 שונות. במקודע העבר ייעמדו קטעים נרחבים מסרט
 שנצלם ב-1974 ואשר ערכתו לא הושלמה מעולם.

21.30 הביטול**עורך:** ידרן אויראל
מנישאה: לומו לוי

סרטוני וידאו נידרים של להקה יוצגו במהר התכנית
 לצד הופעות חיות וטליזניות שונות, ראיונות וכדומה.
 דגש ניתן להופעת להקה בתוכניתו של אל סאליבן. כמו
 כן, שולבו, לצד שירים שכתבו והפיקו חבר הלהקה
 לאחר מכן גם מספר שירים שהקלטו לאחר פירוקה.

SUN**יום ראשון 17.4****שני סרטים בכרטיס אחד****19. מרי מלכת הסקוטים (ארה"ב 1936)****MARY OF SCOTLAND****John Ford**

בימוי: ג'ון פורד
 машתק: קתרין הפטון, פרדריק מאַרץ'
 סרטו של ג'ון פורד פועס במלול שטבונו הספקטקלים
 הגדולים לפני כל הנוגע לדין בורות הדורות מאַך לעומתם הוֹא
 מאַלח' להציג דמות הדורות מיט'ר מיט'ר מיט'ר.
 קתרין הפטון בהופעה יירוטאותית, מציגת אשה צעריה
 ושבריה; חסרת בטחונע'עכמי בעיתות משבר – קורבן של
 אישיותה הייא' ושל חוץ תכנית ומושעת סביבה – אלה
 אנטישיתות מוד' כדי לשuls על אומה. אולי אין זה סרטו הטוב
 ביותר של ג'ון פורד אך צוות הסרטים שכח עשה עבודה
 מזגנית, העיאוב האמנוני והתלבושות המפוארות מוג'וּ
 שם בטוב טעם והצלם המצוין של ייז'וף אונגוּסט עשה
 שימוש מירבי בצללים כדי להבהיר את התהווה הדרמי.
 טוֹת. (123 דקות. אנגלית תרגום לעברית).

FREAKS
Tod Browning

במאי: טוד ברוינינג, הנרי ויקטור
שחקנים: אולגה באקלאנבה, הנרי ויקטור
 קליאופטרה, אמפית הטוף הייפפה, מעמידה פנים
 כמאוהבת בננס במטרה לרשות את כספו. געדות
 הרקוויל מאהבה היא מונסה להרעיל. כאשר מתגלה
 טס עתיקם. קתרינה רוחה הנחשב לאחת הפסגות של זיאן סטרוי
 טוד ברואניג הנחשב לאחת הפסגות של זיאן סטרוי
 האימיים ומשמש עד היום מוקד העשרה לכל הקולנוע
 הבארקי. האיכות היוזיאליות המדהימות והעיסוק הבוֹ
 טה במושג המוכרי של הסרט, גם להרומה טופאלית
 של "פריקס" במדידות מסוימות (בריטניה בין הימים) והוֹ
 בעל בית קולינע באורה"ב שרבבו להקינות. (67 דקות).
 אנגלית ללא תרגום. בכורה ארצית).

TUE**יום שלישי 12.4****19.00 שדרות סנסט (ארה"ב 1950)**
SUNSET BOULEVARO

במאי: בilly Wilder
שחקנים: ג'וליה סונסן, ויליאם הולן
 סרטו מובלט וşaפטן ההופך למולוה של כוכבת
 אויגוּס מדוקנת. אויריה אקספרנסיבית גראניטית.
 יוניה של החוויה הhollywood. סרט מקарь של החשוב
 במחרges האוחפים, שבאו לבוב בחוליבוד בעקבות
 הנציגים באירופה. (110 דקות. אנגלית. תרגום לעברית
 צרפתית).

ירח שחור (צורת 1975)**BLACK MOON****Louis Malle**

במאי: לואן מלֵה
שחקנים: קתרין הארטון, תרה גישָה
 "אלקומב ולסין", הסרט שעשה לואן מלֵה ירח
 שחור, התהרוש בעבר,ימי היכיוש הנazi. כאן הוא עבר
 לסוק במעשייה עתידנית מוזרה על המלחמה בין גברים
 ונשים וועל מקומו של האדם בטבע, קרע לפנטזיה
 פואטית המאוֹיינית בצלמי המרהיבים של סון נקיי'
 סט. נורה צעריה זהה לתכשיט כבבש כפר ודורות גירות. הא
 מיעיה למיחסוּדים בו מעמיד גברים במדים שורה
 של נשים במדומים וירום בהן אחר שאחד הגברים נשק
 לשפთה של אחת המזאות הולוג. בשודות נמצא בית ועם
 במחוסום בוראות אל תוך שודות. את אלה של הפלאות... (100 דקות).
 את אלה של עליסה בארץ. הקתינה חד
 יצפתחת, ללא תרגום. בכורה ארצית. בכורה חד
 פעמייה).

SAT**מוצאי-שבת 23.4****HUNGER****Tony Scott****19.30 רעב (ארה"ב 83)****סוקוט**

במאי: טוני סקוט
שחקנים: דיוויד בואי, קתרין דרב, סוזן סרדוון
גירושה: נסופה לסייע העורפים מין זכר נקבה ששתה את דם אהובותם וזאת "לחי" יצח. הסفور מחולק לשני: החלק הראשון עוסק בחדרה היפה, החדרה מחי' גנצה. סרט שני דzon ומעורר התלהבות שהופיע בזוכת תוארה מה轟轟 בתוייה, העיצוב האמנוני, התלבושים, פס הקול העשיר ומשמעותו הממצוין של דיויד בנאי.

**21.30 מלך ליום אחד (בריטניה/צרפת 1966)
LE ROI DE COEUR****Philippe De-Broca**

במאי: פיליפ דה ברוקה
שחקנים: אלן ביטס, ז'אנרי בוזולד, פיר ברואר.
סאטירה פיטוסית של פיליפ דה ברוקה על חוסר ההיגיינן שבמלחמה. תושבי בתיותלים לחילופש מושתלים על כפר שתושביו נטשווה מאיימת המלחמה. משל על שפויות שנגעו, בו העומם כלו איבד את שפונות דעתו ורוק המשוגעים שומרם עדין על שפונותם (90 דקות).

SUN**יום ראשון 24.4****19.00 הם חיים בלילה (ארה"ב 1948)****THEY LIVE BY NIGHT****Nicholas Ray**

במאי: ניקולס רי
שחקנים: פול ג'ונז, קאטי אודול
סרטו הריאון של ניקולס רי, הידועה מהתחלת מושתמה לקיריה קולנועית מפוארת שכלה חילוקי דעתות עם המפיקים – מותני הכסף – לכל אוור הדר. **"הם חיים בלילה"** הוא מלחמתה של חברתיות, עירוק אחר צער הנגרר לפועל על ידי שני יידים, אשר סייר האהבה שלו לעתרת כפר פשוטה ואחר מסע הבדיקה שלהם בנוסח "בני וקלידי". **העלילה מתחרשת בשנות השפל האבלני הגובל באראבי ובעוד הוא מאפשרת לרי להפנות האבעם ממשימה כלפי לטיטה השטה הכלכלית האמריקאית.** הסרט זהה כמו מלחמות אחרות בהוליווד של תקופה אייננהאור אין מסתפק בנשים ככליות למולוותם. גם גברים הופכים לאנשי כוחם בתחום השיטה, יאמכו במאי המלודرامות מכאן ואילך. **זרברט אלטמן** בס' 1974 בירשה משלה לתוכנן, שעלו פו עשה רי' את הסרט שლפינו: **"גנבים שכמונו"** מאט אודור אנדנסון (95 דקות).

SHE AND HE**Susumu Hani****21.30 היא והוא (יפן 1964)**

במאי: סוסומיו האני
שחקנים: איצ'יקו והדר, איז'י אוקאדזה
קמי מיזוגויש התפקידים בתפקידים קוקיונע היפני בזוכות העיסוק שלו בנושא מצבאה של האשה בתקופה שקדמה למלה"ע. סוסומיו האני האלמוני יותר באצצנו, מוכך שם ובאיומה הפנית המודרנית. **כאן הוא עסוק באישה מן המעדן הביני שmagala לפעת את המציגות שמחוץ לעולמה המבודד. **היא מתוגרת עט בעלה ביתן דירות בטוקיו.** לא הארך השלא הצלחו לזכות בנתה מסיפור ההצלהה הכלכלית של יפן. באחת הבקשות היא מגלה אחד מעמידיו של יפן, בעלה ליל' האופרבוטר. גורלו נגע ליבנה בחברות דלה עיורות, כלב שחרור וציפור. על הרקע זהה מפותחה העימות עט בעלה – אדם פשוט הרוצה חיים פשוטים ואני מבן את פשר התענינותו הפתאומית של תריהם במאכג האונשו. **למרות מקומ התהווות האירועים – טוקיו – זהו סרט אוניברסלי****

במאי: רובן מאמוליאן | ג'יין פירס

שחקנים: ג'ון מוגן, ג'יין פירס
סרטו הראשון של מאמוליאן צולם בראשיתה של המהפכה הברולסקה לשעבר, לדרכו המלודומטי העוסק בקונסונה של נסינה על נסינה להפוך לחשפני, נושא "קלאס" לדרכו המלודומטי העוסק כל כך הרבה פעמים בAPHENES האשה ובڌڌיה על ידי התהורה, וכמו כן (ולך במאחנה) על ידי הקוד הhollywood. (78 דקות אנגלית ללא תרגום).

MON**יום שני 18.4****17.00 המלכה קריסטינה (ארה"ב 1933)****QUEEN CHRISTINA**

במאי: רובן מאמוליאן | ג'ון גיברט
שחקנים: ג'יטה גרב, ג'ון גיברט, כוכבת המלודרמות הגדולה של הבלטי נשחת של גראבו, מלכת המלודרמות את דמותה של המלכה של המלכה הכלכלית, מון המאה ה-17, הננדת רוחבי מלכתה, לבושה בגבר, עד שהיא מתהבת בשגריר הספרדי לאוצרה. (101 דקות). ודבר אנגלית תרגום לעברית).

**19.00 הנבל הבורומי (יפן 1956)
THE BURMESE HARP****Kon Ichikawa**

בימוי: קוון איצ'יקאוואה
משחק: שווי ייאסואו, רנטטו מיקונו, טאצ'יה מיישי.
הగורסה מוקורית, האופת, הירלות, היפיפה, לדרמה של איצ'יקאוואה (עפ"י רמן מאת מיצ'יו טאקאמורה העוסקת באימי המלחמה ובכבודו של האצם. טוואי מיזושמה, גן נבל, פצע ומותתך מחיידתו של פוללה נשבי הבריטי. עם החלומו הוא עסוק על עצמו לבוש של נויר בודהיסטי ומתקע לקבורת הגוויות היפניות הפותחות בששתה. (אפשר להשוו עם הירשה החדששה שהוקרה בארץ לפני כשתים). (116 דקות). יונית. יונית. ורגן לאנגלית בכורה ארצית).

**21.30 אמנות האנימציה – סדרה ב' – יצירויות
ברונו בוצטו – איטליה**

מסורתית הקצרם של יוצר "אלרדו דון טרוף" (1976), גם אונורה" (1961), "מר חס" וגומ מסטרוי האישים: "אלפה" (1969), "סנדיביץ" (1980). (עשיה מאמין להביא במיוחד כמה מסטרוי אהרכרים. פירוט הסרטים שייקרנו – על לה מהמודעות בסונטט). עורך ומגיש: צביקה אוז.

TUE**יום שלישי 26.4****19.00 הcolaה מהאנדים (פ'ן 1966)****BRIDE OF THE ANDES**

Susumi Hani

במאי: סוסומי האני

שחקנים: אוצ'יקו הידארו.

אלמנה יפנית עיראה, מלואה במבנה בן החמש, מגיעה למקום כה לא נחשא לגבר בו לא פlsaה לעולם – כל זאת כדי להחלץ מן המכב הבולט אפשר של חיים לאו בן זוג בפועל. הבעל הפיעוד מתיישב בין האינדיים באדים וכונסיה טשי' להם במצוותם מים, כאשר אין הוא מוכן על התקווה למצוא משאו מזאותה האינקה האבות. השוואת קשי' ההסתגלות של האשה לתנאי החיים כאן מוצאת דרכ' להתקrab' לאיש הזה הוא בעלה. האני מלבבד ולו גם שוט אחד בסרט המרשים והחומיי'ת על המפגש בין התרבות. צילומי הרקע של האינדים עוזרת נשמה והוחזקה ה捎ות היא שרטוט אונטי' וטבע של חי האינדיאים (אלו צאצאים של מג'יבותו יפניפ') בו מוערב גם סיורDRAMATIC KROB אל הלב. (102 דקות, יפני, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

21.30 ג'וני גיטאר (ארה"ב 1954)**JOHNNY GUITAR**

Nicholas Ray

במאי: ניקולאס רי

שחקנים: ג'יאן קהופוד, סטלינג היין, אנטס' טרנגן

מערבען אהבה, וויא צוף על עיבובין בין שתי דשים: געלת' המסבאה, וויא, מנהיגת תושבי העיירה הסמוכה, אמא. בסכוס' משלבבת פרשית האבם בין ויה לבני אקווחון המכונה ג'וני גיטאר. ניקולאס יציר כאן היפוך בקדימות של המערבען ואת אחד הסורטים היפוי שנמצאו בהולובן. (110 דקות, זכרות, דובר אנגלית ללא תרגום).

WED**יום רביעי 27.4****19.00 הקרב על אלג'יר (אלג'יריה/איטליה 1966)**

LA BATTAGLIA DI ALGERI

Gillo Pontecorvo

במאי: גilio Pontecorvo

שחקנים: ג'ין מרוטין, יוס' סעד'

שחזור תלתות מלחמת השחרור האלגיירית בשנים 1954–1962. תיאור אוטונטי ומודזיך כל כך של אויתת הטרור והאלימות באלייר האבקת על שחרורם מון הקולוניאליזם הצרפתי, עד שהרטט נורה כדוקומנטרי. הסרט מצבע עלי כרך השצתה המהיפה תליה באידיאלים המוסרי, באיסטרטגיה יעה ובכורח היסטורי. סוט שכך לשוב ולראות בימים אלה... (118 דקות, צរפתית, תרגום לעברית).

המכיל עבודת צילמה מבrikha ומشكק מצוין – בעיקור של אוצ'יקו הידארו שזכה בעור הופעתה בפרס בטפטיבל בבלן 1966. (116 דקות, יפני, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

MON**יום שני 25.4****17.00 פיטון פלייס (ארה"ב 1957)**

PEYTON PLACE

Mark Robson

במאי: מארק רובסון

שחקנים: אלה רונן, הו פיליפס.

שערירות קסנות וגדלות בעיריה קסנה בניו אינגלנד העזופה. אחת הממלומות הפופולריות ביותר של תקופה זאת זהה אודא. שימוש בסיס'ם גם לסדרה הטלוויזיונית תחת אותו שם וטלר'ט 'בחזרה לפיטון פלייס'. (אנגלית תרגום לעברית, 162 דקות).

19.30 מרד הנערים (1955)

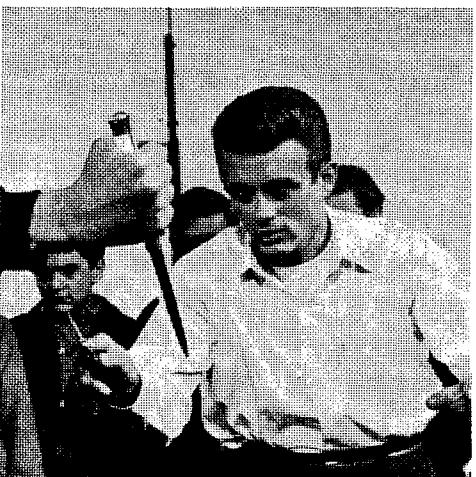
REBEL WITHOUT A CAUSE

Nicholas Ray

במאי: ניקולאס רי

שחקנים: נול וו, ג'יימס דין, סאל מינאו

סמלים ראשונים, כמעט מיתולוגיים, למרידות הנער שנוצרו בשנות השישים, בדמיונותיהם של מינאו וג'יימס דין. המגלם שפקוד של בן להרים מון המועד הבינו, אבל חלש ואם דמיוניות הוא מסתרך עם המשטרה והופך לאלים. דיקון מועצע של נער נתון במצבה התהברגות. אחת הממלורות החברתיות הקלאסיות של תקופה אידיאה אר, עם הרבה ראייה מרוחקת ואות. (111 דקות. דובר אנגלית עם תרגום).

21.30 מפרץ אלמו (ארה"ב 1984)

ALAMO BAY

Louis Malle

במאי: לואי מאל

שחקנים: אימי מדגן, אד האריס, הו גנוין בתונת 1980 התחוליה, במפרץ אלמו שבטיסוס תקריות אלימות בין דיגים מקומיים לבן פליטים 'יאטנמי'ם שמצאו כאן את פרנסתם. הייטנים שקוו למצוא מולדת חדשה בגין העיירה קפיטאליסטי, מוצאים עצם בסתירות זו לבני דיל'יאמאנס אל החבשה בקדרה הסוערת זו מצטרפים גם גוועי קויקלאן. לואי מאל מעביר את המתח הבזיגע בעורות סיורים האנושי של אחד הוייאנמים, של מנהיג טبعי מבן התשבבים הותקים ושל תרבותו של האחון העומדת לעזרם של המוגרים ההוציאם. (98 דקות, אונגליית, תרגום לעברית).

NOW VOYAGER

(ארה"ב 1942)

Irving Rapper

במאי: אירווינג ראפר
שחקנים: בט דייויס, קלוד ריינס, פול הנגריד
 בט דייויס מגלמת דמות של בחורו הגרותת על ידי אימה. לא רק הקברנות במלודרמה החוליוודית הן נשים. הרבה פעמים הנבל האמטי, הגלוי והסמי, מגלה בעילויות על יד נקבות, כלבות, מצלום, פחוטנטניות אדוקות, אפוחות אדוקיות וכו'. מכך מוקם, טיפול סופיכטורי משובח (מצד גבר, כמובן) מאשר בלבו לנו. ומסחת המסוגלת להמתמוד (איך לא) עם פרשיות אהבה מסובכת הצפיה לה (117 דקות אנגלית ללא תרגום).

21.30 הארוחה של依 עם אנדרה (ארה"ב 1981)

MY DINNER WITH ANDRE

Louis Malle

במאי: לואי מל
שחקנים: ואלאס שון, אנדרה גראבו
 כמעט שבועיים של שיחות-התרועשה בין השחקן-מחזאי ואלאס שון לבין אנדרה גראבו – לד הפלאל של תיאטרון האוונג'ר – מי שונעל בתחולת שנות ה-70 והশטעוות ידעו לסרוף על-כף שראה מחפש האורה מאבד את שפיותיו בערו יידח בפועלן או גורס חול בין שני איזים שם במדבר סחרה. לਮחרות שמבטב ואישן נאלה הפוי' קס זה כבלתי אפשי', הצליח לוא' מאל ליצור סרט משעשע, עין, ונגע לב – הרבה יותר ממפעם בועל ימירה זומה היוציאים מדי' שנה מהollow. עיקר כוחו של הארוחה עם אדרור' הוא בהומור והדינמיות הנבעים מן הדמיות הראשיות ומין היחסים ביניהם. אחד מבקרים ניו-יורק השווה את הטיסואיציה המוכנית לנשך המטורף מונון עלייה באוצר הפלאות". (110 דקות אנגלית, תרגום לעברית).

MON**יום שני 2.5****17.00 אנה קARENINA**

Clarence Brown

במאי: קלארנס. ל. ברואן
שחקנים: פרטינה גארם, פדריק מרוי'
 יעבודם להומינוס הופכים פעמים רבתות למולරומות. יצעדים להתוודות מתקיימות מונגולים בקבב השעון, (אם נסיעתו ב-21.30 קליף פיטוון, "המלך של פלוטון") הוא מנעה ועפ"י אותן קצב. אך כמו בכל קומדייה באותה קפודה, גם כאן מאבד הגיבור את כל עקרונותיו ברגע סודה רצופה של איהננות ותקלות שנותן ומשונן (כasher הוא נעה בחתנת הרכבת בתשובה? "right" – האם כוונת המשיכי ייתה "ימנה" או שמא "כוון"?). הסוף ברור, המבחן הדגול החלים על תפקייד בכיר יותר, מגע לעודו באחוריו, לבוש קרעים ואՓיל את הנזום שכך אין הא מסוגל סודת מצלחים עד מדעות אף נשעת בערךן. סביר ששתתת על פישורי המפלאים של קליף. (96 דקות, אנגלית, תרגום לעברית).

19.00 המפצחים (ארה"ב 1983)

CRACKERS

Louis Malle

במאי: לואי מל
שחקנים: דונאלד אטאלנדן, שון פן, ג'ק ווֹן
 ייסותם של לואי מל'ם בימי מונגוליה – צירטומופת העבריה אל רביעה העולמים של סן פרנסיסקו וווסקטה בחבורה של לאייז'ולרים המוסה לגבע את השוד המאי של ולגוזל את כס פוליאו בו הפט וואים משומם מה- את האשם במלחמות. חיתום. ("מו'ו" – שמאחו' המבצע הוא מבקררטיסים ושותפיו הם טיפוס שחקן (בגילומו הנפלא של ואלאס שון) שכונו יצ'א מונטחים לגוז), מסרשו שחור שגם היפוצה היהירה שפינסה אותו בחרחה והוורתה מתחילה צחצחו והרביעי הוא נג'ירוק דורמי מתוסכל המתפרק מחתיפת ארנקים בסיע גוליה בלתי חוקי מטרנייד. (91 דקות, אנגלית, תרגום לעברית וזרופתוי).

21.30 א. יוננון (ישראל 1981)

YONANAM

Beni Torati

במאי: בני תורתי
שחקנים: גותון דן, ברוך שטן
 סיפור על בחור יצ'אי-הופן יזרויה מזרה המתוחשת על רקע חי היומיום והטופois הימיידים באחת משכונות תיה של דרום תא-בקץ. הסרט צכה בפרס הקצר לצרכו עליה שגירה. (26 דקות).

ב. מומנטנו מורי (ישראל 1986)

במאי: רמי דבר
שחקנים: בלנקה מגניר, דליה שימקו, דן תורגמן
 בברדור שורתי בחיה של דן ודליה, זוג ישראלי צעיר ומוצלח, מגע מכתב מגניר, סבתה של דן, גאנספֿל להזמנה לוג' שטח אדמה במדינה ביפוי מספרות גודה הייגרבל, לא, אגדור אלן פו, מה להם ולשש אדמה ביפוי? זה עימות בין הדור "המיישן" של פעם לה המתדקם ומעודכן לכששי. (25 דקות). דבר עברית תרגום לאנגלית.

ג. תיעודת מעבר (ישראל 87)

במאי: אושיד משהאהו
שחקנים: סלים דאו, אתי אנקר
 זוג ערבים נזקקים ביל רוכבים, במעבר גובל בין ישראל לאחת מדינות ערב.

SAT**30.4 מוצאי-שבט****30.4 בקבב השעון (בריטניה 1986)**

CLOCKWISE

Christopher Morahan

במאי: כריסטופר מוראן
שחקנים: ג'ון קליף, אליסון סטדן, שרון מילן
 ב-21.30 קליף פיטוון ("המלך של פלוטון") הוא מנעה להתוודות מתקיימות מונגולים בקבב השעון, (אם נסיעתו ועפ"י אותן קצב. אך כמו בכל קומדייה באותה קפודה, גם כאן מאבד הגיבור את כל עקרונותיו ברגע סודה רצופה של איהננות ותקלות שנותן ומשונן (כasher הוא נעה בחתנת הרכבת בתשובה? "right" – האם כוונת המשיכי ייתה "ימנה" או שמא "כוון"?). הסוף ברור, המבחן הדגול החלים על תפקייד בכיר יותר, מגע לעודו באחוריו, לבוש קרעים ואՓיל את הנזום שכך אין הא מסוגל סודת מצלחים עד מדעות אף נשעת בערךן. סביר ששתתת על פישורי המפלאים של קליף. (96 דקות, אנגלית, תרגום לעברית).

21.30 תשואה אפלा

CET OBSCUR OBJET DU DESIR

Luis Buñuel

במאי: לוא' בונואל
שחקנים: פרננדו רי, קחול בוקה, אנטג'לה מולינה
 עובוד שלשי, לחון מאת פ'יר לאי', על גבר מודען המתאהב עד אובדן חושים בעגרה צעריה ופהיפה. מופיע אהבה, השקה וסבל מעורב באורינה. גם כאן חזה בונואל על נשוא התסכול או התאווה שאינה באהה על ספוקה. (103 דקות).

لتשומת לבכם!**בכל ימי שני בשעה 17.00
הצגות יומיות**

WED**יום רביעי 4.5****19.00 דם על הירח (ארה"ב 1948)****BLOOD ON THE MOON**

Robert Wise

במאי: ג'נרט וייז

שחקנים: חנוך מיצים, חברט פוטסן, ברברה מלודז'

ג'ימי גר, בוקר מטוסון, נאנס על ידי חוויא המעביר את עדר המקנה שלו דרך שמות האנגלאים. אחד מסטוי הרושים וביי (טיפוף הפלגטים, "זען אנדרומדה"). שרטוט ב כישרונו של דמיות הבקרם. (88 דקות). אנגלית תרגום לעברית. עותק חדש).

21.30 הדvir (ארה"ב 1976)**THE TENANT**

Roman Polanski

במאי: רומן פולנסקי, אידבל אדיג'אני, שי ויטרס

שחקנים: פולנסקי מושפע מקפא ומادرר אל פ' יציר סיפור אימים על די' הכנס לדורותה של מתאבנת וכוכב לאט לדמותה, עד התאבדותה הבלתיינית. סרט המב טו יותר מכל סרט אחר את חייו ויצירתו של פולנסקי ואת הגול הפליטית והרוחנית של כל אמן מוזהיר אירופה שגלו למערב (126 דקות).

יום שלישי 3.5**19.00 מאירה ואלבסקה (ארה"ב 1937)****QUEST**

ence Brown

במאי: קלארנס ברואן, שאול בואייה
שחקנים: גרטה גראבו, שאול בואייה
שם האמריקאי של הסרט ("כיבוש") היה לו יותר מה פולני, שינתן לו בירושל"ם, ואולי חשבו מפיצ'יו היישר כי השם הפולני משורט יותר קובל, אך בימים שה לא רצץ מכל מקום בסרט זהה מונלמת גראבו ח' פולניה פהפה ואנחנו זוכים גם למעט נשיות פ' משחו שה"אלוהית" לא הפגינה בדרך כלל. תיאור אה' תה של הרוזנת לנפוליאון (שאול בואייה) הכבש. (2.

21.30 אליס אדאמס (ארה"ב 1936)**ALICE ADAMS**

George Stevens

במאי: ג'וּרְ'יָ סְטִיבֶּנְסִי
שחקנים: קרתרין הפלבורן, פרד מקאמרי
עבדן (שנ') לוחם מאת בות' טאורקיגנטון. ג'וּרְ'יָ סְטִיבֶּנְסִי בנו ("מעוז קץ"), אחד המקצינים הנודעים של הוליווד, משרות דיקון מפואר על ערכיה של אמריקה. העלילה מתרחשת – כמו עלילות של מילודות רבות – בעירה אמריקאית קטנה, שם הפאטיות של הגיבור, מזכורה הרבה פעמים קרטרין הפלבורן. קתרין הפלבורן – באחד משיאי המושך של הויליאוד בשנות ה-30 – מגלה דמויות של צעריה בדודה המנסה להחולץ ממצבאה על ידי סיפור אהבה. (99 דקות. אנגלית. תרגום לעברית).

**נ'וֹן .. נ' .. נ' ..
באמצעות ישראלcart**

ישראלcart, 13'3'

מועדון גיל הזהב

החל בחודש מרץ, יפתח הסרטן במבצע הקורנות לבני גיל הזהב להלן רשימה הסרטים:

עלום הדמפה – לאי מאל	שעה 17.00	יום ב'
הקרירה המזהירה של'	שעה 17.00	יום ג'
שקיים וצימוקים	שעה 17.00	יום ב'
קדמת עhn	שעה 17.00	יום ב'
הגברות עם הקמלויות	שעה 17.00	יום ב'
קרנבל צ'פלין	שעה 17.00	יום ב'
מאדים X	שעה 17.00	יום ב'
מלכה קריסטינה	שעה 17.00	יום ב'
פיטון פלייס	שעה 17.00	יום ב'
אנה קרניינה	שעה 17.00	יום ב'

דמי כניסה לבני ה-50 פל"ס: 2.5 שקל
ההקרנות פתוחות גם לקהל הרחב במחירים הרגילים

אביב של קולנוע בתל אביב

פסטיבל הבינלאומי

טולניטים

1988

קולנוע הטובי בעולם :

יפן, הונגריה, שבדיה, הולנד,
לגניה, ועוד.

במאים אורחיהם מרחבי העולם.

אוניברסיטת תל אביב
TEL AVIV UNIVERSITY
הפקולטה לאמנויות
FACULTY OF VISUAL &
PERFORMING ARTS

THE ISRAEL
CINEMATHEQUE
עיריית תל אביב-יפו
MUNICIPALITY
OF TEL-AVIV-YAFO

דמי חבר לשנה 25 ש"ח
לחילימ', נוער וסטודנטים 20 ש"ח
מכיו' זוגי 40 ש"ח

לכבוד
הסינמטק הישראלי
ת.ד. 09
תל אביב 61230

אבקש לצרף אותי כחבר בסינמטק תל אביב/הנני מוחദש בזה את החברות בסינמטק.

שם _____
כתובת _____
מיקוד _____
טלפון _____
ת.ז. _____
עיסוק _____

נא לצרף תמונות פספורט/בלי תשלום לא תותקבל ההרשמה.

נא לצרף כרטיס החבר היישן

וועוֹן קַוְּסְטֶנְרָה בְּ"הַבְּלִתִּי מְשׁוֹחָדִים" שֶׁל בְּרֵיאָן דָּה-פְּלָמוֹה

הַיסְטוּרִיה / דוֹןְאָן / פּוֹפּ

אוֹרי קלין

שנים לאחר מכון את דמות הגז'מן.
שבכ' 31' גילם את דמותו של אויב הציבור, וארבע
ההמזכיר סרטי הגנוגטורים מהגנוגטער כגייר —
אל נציג שלטונו הוחוק. כך עבר הקולונז'ן מ'קיסר
קטן" (מרץ לוד', 1931), "אויב הציבור" (ויליאם
וולומן, 1931) ו'בעל הצלחת' (האוזורד הוקם, 1932)
סרט כגן Men G.(כינוי לאנשי המישל
בכובושינגטון, שנלחמו בפשע המאורגן בשנות
ההשלושים) שבבים קייל'ן-ב' 1935. את פשעות
ההמזכיר סימן שחקן כגן גיים מס' קני, למשל,

לשוני הפורטים, לפיכך, מסורת אורךה; שניהם ממשיכים קווים דומיננטיים בתוך הקולונז'

החוליוורי הקלאסי, המשחררי, המסורי, הקורי mainstream. משחו נספה: שניהם עוסקים בגיבורים שהוו קיימים במציאות. בז'ני פרקר וקליריד'

באורי במרקה של סרטו של פן; סוכן האפ.ב.אי אליאיט נס במרקה של "הכלתי מוחדים". אולם,

דרך הטיפול במקור ההיסטורי שונה מסרט לסרט,

ויתכן שהבדל זה יספק לנו נקודת מוצא לדין

במעבר מקולונז' נוסח פן לוה של דה פלמה;

מהקולונז' האמריקאי של סוף שנות הששים לוה של סופו החשוב גובנוב.

שניהם ניתקים במודיע מה מקור ההיסטוריה שלם, מהאמת ההיסטוריון, והם מודעים לתפקידם של אמנות הופך בקביעת תגוזו המסויימים של גזירות זו. שניהם מלהיפין, לפיכך, קונספסציה ההיסטורית אחת לאחרות; תפישה מסוימת של תפיקדו ההיסטורי של הקולנוע, מוחוויבותו של הקולנוע מל היסטורי, בתפישה שוניה. את כוורות "בוני וклиיד" מלאות סיירות תמנות סטטיסטיים של בני פרקר וклиיד כארו האמתיים. התהמנות, השחוותלבנות, חולפות, מרצחות מול עינינו ב מהירות, כך שלא נוכל להעתכ עלי הדמיות והפרטים הכלולים בהן. בין כל סיירה כסידרה מופיעות כתורות. הסרטן, לבן על גבי שחור, והולבן הופך לאדורם לפני הפידאים של כל רביצה.

ל ו' אחת מסצ'ינות-הכוכבות הטענות
בביתר שניי מכך. כל כלה
מטאפוריזואיצה של המגנון הקולוניאי,
בעדו הופכת סידרת תמנונות סטילס, העוברת על
היפני במהירות, לפסרט: דוקומנטים היסטוריים
וההופכים לפיקשן, טקסט היסטורי — למודרני.

עשרות שנה מפנידות בין "בוני וקולידייד", שבאים ארתוור פן ב-1967 ו"הבלטי משוחדים" של בריאן דה פלמה. כוונתי, במאמר זה, להניחס שני סדריטים אלה זה לצד זה, ולבדוק את משמעותם החיבור ביניהם. הבחירה איננה מיקנית. מעבר לעובדה שנייה הסדריטים שייכים, מבחינות רבות, לאוטו ה'אנר, הרי "בוני וקולידייד" הוא בעניין עדין סרט-מפתח להבנת הקולנוע האמריקאי בזמנו והבלטי משוחדים". הוא עבורי סרט נוכח למחקר למטרות בדיקת מצבו הנוכחי של קולנוע זה.

יתן, קורם כל, לראות בשני הסרטים נציגים לשני קטביו המונוגדים לכואורה של מה שמתואר, בספרי היסטורייה רביים, כ'אנר סרטוי הונגטוטרים. אני בוחר בגישתו מסורבל זה היה ואיני מתחווון, במגרות הנוכחית, לדzon בסוגיה באם יש הצדקה לראות סרטים העוסקים בעולם הפשע המאורגן האמריקיקאי ז'אנר העומד בזכות עצמו. זהה, לא ספק, קבוצת סרטים פרובולמאטי, קשור לתיאור ולהגדורה; מרבית החוקרים העוסקים הסרטים אלה מסתבכים, קודם כל, בשאלת איזה סרטים יש לכלול בה ואיזה לא. ההאם, למשל, וזה רק שאלה אחת מינני רכבות, הפליטים נצואר לכלול בה או היא בו? לצורך מאמר זה אנוicia את קיומו של הוואנרג בעוכרה מוסכמת, שנקבעה על ידי נושאי הסרטים, סוג הדמיות הפעולות בהן ואופי פעולותן.

בהתיחסות לשני קבוציו המנוגדים לאורה של ה'אנר כונתנו להולקה האפרשית, בתוך ה'אנר, בין אוטם סרטים הבוחרים בגנטיסטר כגיבורים, לבין אוטם סרטים המתרכזים במאנק ב', ואשר גיבורים, לפיך, הוא איש החוק. "בוני וקליד" שיק לסוג הראשוני: "הבלטי משודדים" לשני: היסטוריונים רכבים הציבו את שני סוגי סרטי הגנטיסטרים האלה בשני צידיה של משואה חברותית-מוסרית אמריקאית, בطنנה, מוצדקת מכל הנרא, שהיתה זו מהאה חברותית קולנית וחוש מפני השפיטה השלילית של סרט הגנטיסטרים על הקהל השעריר.

בסידורה הפופולרית. רק הדרמות הפקטיביות, הממויצות, האמיתית גנותה, והמידע המקיף את הסרט מקפיד להציג שאליות נס האמיתית מטה, נשכח עוד לפני שהסידורה היפה להלhit ענק, אם ארכות, אולי, או לא, בעוד שגילים אותו בסידורה השחקן רوبرט סטאך, עברו ועובר קוין קוסטניר, המגלם את דמותו של נס בסרטו של דה פלמה, והוא קודם כל הגיבור ככוכב, בשלבים שונים של תהליך כוכבותו. כוכבותם של השחקנים המשמעותיים שגילמו דמות זו מצטרפת אל הדמות ומעניקה לה את ציביונה המשמעותי בטקסט האחד: הסרט מול הסדרה. הסידורה, שצולמה בשחור-לבן מריהיב, וייתר מאשר כל סידורה טלוויזיוני אמריקאי אחרה, נוצרה בצלמו ובנגוננו של הקולנוע האמריקאי הקלאסי, משמשת כאן אותה פונקציה שמילאו תמנונות הסטילס בסרטו של פון. אלא שבעוד נקודת המוצא של פון היא המיציאות ההיסטורית, הרי זו של דה פלמה, עשרים שנה אחריו, היא תרבות הפופ שנבנתה על בסיס מיציאות זו.

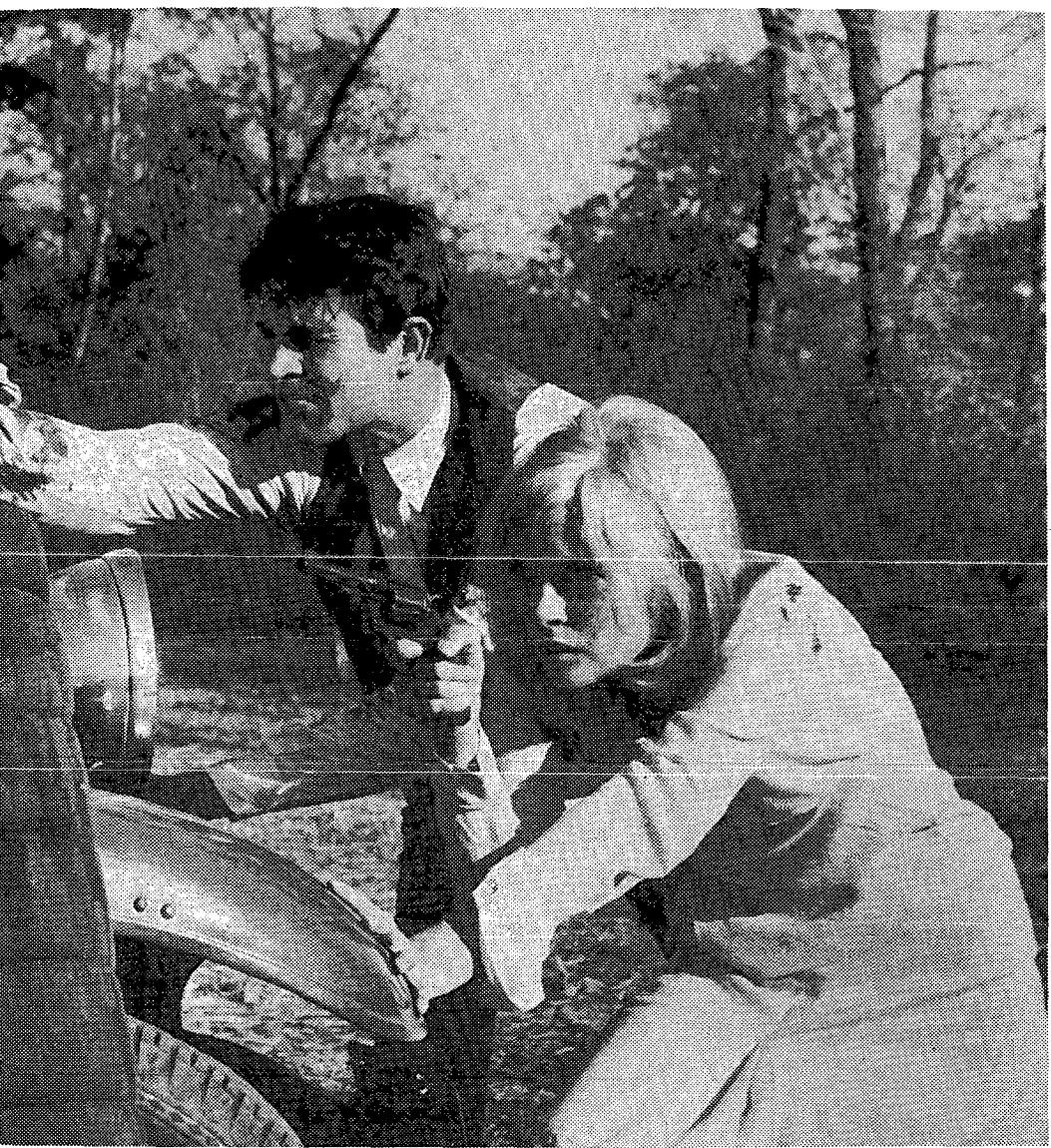
בעוד שטאק גילם את דמותו של אליות נס בגיבור קשות, חמור סבר, בגיל העמידה שלו, הרי קוסטניר מגלם אותה הדמות, באוטה תקופה ההיסטורית (שנות השלושים בשיקAGO) בגיבור צער, עדין חסר נסין, ווקק לדמות אב ברמותו של מאלן-מרלן-ברנדשין קרני. בעוד שהסידורה הייתה פיסגת החילה והקרויה של רوبرט סטאך, שהחל את הקאריריה שלו בשנות הארבעים כ- "עד זוג פנים יפות" בסידורה של קומדיות רומנטיות וסרטים מוסיקליים (הוא העניק את הנשיקה הקולנועית הראשונה לנורית-שחקנית לילדיה דיאנה דרבין), ורק בשנות החמישים, בעורתו של הבמאי דאג'ל סירק ("נכתב ברוח", "המלאים המוזהמים") הפך לשחקן בעל אופי נוכחות מרתתקים, הרי הסרט מעניק לקוין קוסטניר את ההודנות להפור לכוכב, להגדיר את אישיותו ווותתו הקולנועית במסורת גבורי הקולנוע של פעם, בצד ולונח מכור שחקי האופי המkipים אותו (קרטיר, רوبرט דה נירז ואחרים) ואשר כל אחד מהם מייצג אסכולה מישיקת הוליוודית אחרת. התובנות בתמונותיו של סטאך וצער מגלה שכחיתו של קוסטניר לתפקיד הראשי של סרט זה לא היה מקרית: הוא דומה לסטאך דמיון מידי ומפתיע, שכן רונגרנו מתזוגים קוסטניר הצער, שחקן המהפש זהות, וסטאך המבוגר, שמיוג מיתוסים גבריים שונים לדמות קולנועית אחת, לדמות/שחקן/כוכב אחר.

בתוך הריצ'י ההיסטורי-קולנועי שלו וברצ'י החזק-קולנועי/חברתי-אמריקאי. סרטו של פון סיימון בזמנו את תחייתו של חזאן לאחר שנים דעיכה, אויב החיבור או "בעל הצלחת" נוצרו, בשחר-לבן, שעה שהמציאות המתווארת בהן היתה עדין זו בחדשות, וסרטים אלה נפתחו קודם כל כעדות אקטואלית למציאות מידנית, עדות הנושאת מהאה ("בעל הצלחת" התייחס לאל קאפרונה, כאשר קאפרונה היה עדין חי), הרי "בוני וклиיד" מכריו על עצמו מראשיתו כסדרת תקופתי, משוחר, המתבונן אחורה אל תקופת השפל, כתלק תרכות-ינטנסטיבי. הסרט מלא בתהית-חוויות לסלילה התרבותית של התקופה שבה הוא מתරחש, למשל בהתייחסות ל"זרופות הבצע של 1933", הסרט המוטיקלי של מוריין לורי, ובן מודע לאופן שבו הוא עצמו והופך לסוללה של התקופה שבה הוא נוצר, על ידי יצירות אופנת לבוש, למשל, קבועים של כוכבים ותיקים, וחוץ בייתי, או חרדי:

שי ואנאווי.

سيكونס הכותרות קובע את ההיסטוריה בסרט, וכך ממקם אותו ברצף ההיסטוריה-קולנועי, על ידי יצירת דושית, לכל אורך, בין הידוק ההיסטורי, מצד אחד ותהליכי יצירת המיתוס של בוני וклиיד, גנטסרים בכל וסרטי גנטסרים מעל לכל. תמנונות הסטילס והמרצדות מביאות אל הסרט את התהיליך הפיזיולוגי, טכנולוגי, אمنותי, שבעורתו נבנית היפוי המסייעת לו על בסיס מיציאות, ועל בסיס הנראטיבים שקדמו לה: למשל, סרטו השחר-לבן של פריין לאנג משנת 1937, "אתה חי רק פעם", שambil לצין שמות מוסיכים אלה היה אף הוא מבוסס על סיפורים של בוני פריך וклиיד בארו. אך, בין האמת ההיסטורית והפיזיולוגיה הנוכחית מוקמים מחסומים נספחים, אשר הם מעשירים את המקור ההיסטורי, וגם טוענים את גנארטיב שוננה בעקבותם.

ה מגנון המוליך את "הבלתי משוחדים" שונה לחולטי. כאן לא האמת ההיסטורית נמצאת בסיס הימצא, אלא הימצא הקדמת: סידרת טלוויזיה מצילה משנות החמשים והששים. בעוד שרטו של פון מביא את סיפורים של "סלברייט", הרי סרטו של דה פלמה עוסקת בדמות שהיתה קיימת אכן במציאות, אך כל פירטומה, הפיקתה למשוג האמיתית אינו קיים הסרט זה כפי שהוא לא היה קיים

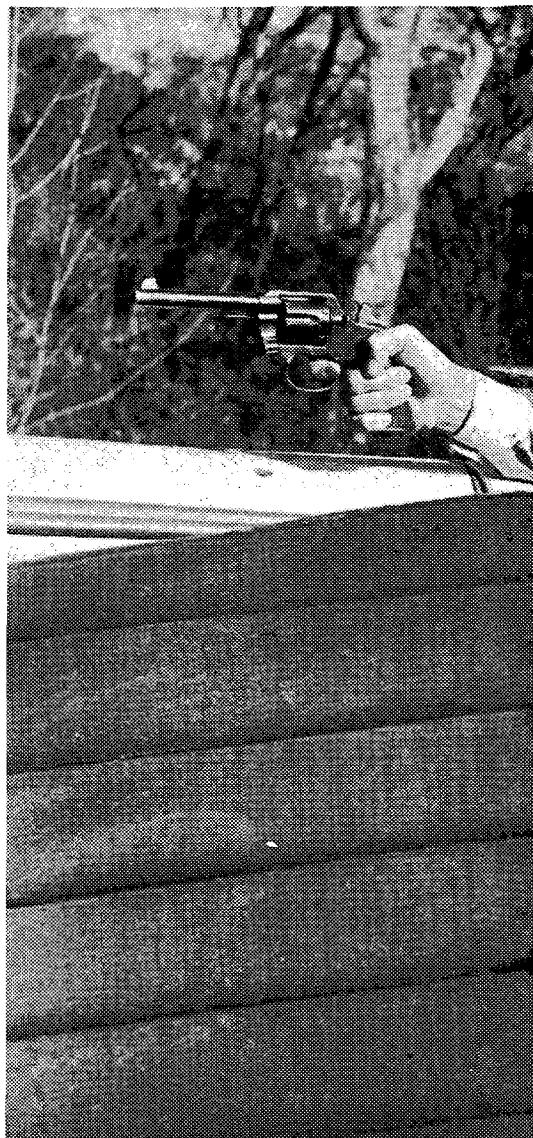
וורן ביסוחי ופיי דאנאומיי ב"בוני וקלידי"

הקולונע פולין קייל, שאוהבת דברים שכאלה, חורה והדגישה במאמר הבכורת שלו על הסרט ש"בוני וקלידי" מונע מקהלו את האפשרות הנוחה להתלוות במסוכמותיו של זANGER מסויים. היא תיארה (או המציאה, אצל קייל קשה לדרעת) כיitzד אשה, שישבה מאחוריה בזמן החקירה, הרגעה כל הזמן את בעלה ואומרה: "זו קומדיה, זו קומדיה". רק כך, על ידי תליית תווויות יכללה אותה אשה להגנות מהתוושות המעורבות שהסרט יציר אצלה.

הרצון, הדרף לתדרש הוא אולי הגורם העיקרי

זהו הראשון של "בוני וקלידי", אז ב-1967, היה בחיבור בין אלימות דומיננטית בהוליווד של הצד הימני לנטייה לרענן, להפוך את יוצרותיהם של זANGER מוכרים. פן עשה זאת ברבים מסרטיים, גם רובייט אלטמן ובמאים אחרים. התוצאה הייתה המיידית הייתה בלבול (וניגן) להווכח בכך כאשר קוראים את הבכורות שהתרפרסמו על סרט נאותם ימים) ותוהשה של חידוש, והסיפוק הנגרם בעקבות חירוש זה, מבקרת

C

שנהיע את פן הפך כבר לחלק מעולם מושגים בנאלי, מוכר וחסר יעד מוגדר. פן, לפיכך, יגדיר את זהותו בשונה; רה פלמה בדומה.

דוגמא טובה להבדל בין השנאים בהתייחסותם לחומר רומה הוא שימוש ששניהם עושים באנטיתזה לסרט הנטגנרטרים: המערבון או הכפרי מול העירוני. פן יצד את סרטו כצומת מאור מסויימת בהתקפות הקולנוע האמריקאי והדיאלקטיקה התמיידית שהיתה קיימת בינו ובין הקולנוע האירופאי. "בוני וקלייד" נוצר סמוך לסופו של עשור, שתחילהו בישרה את תחייתו של הקולנוע הצרפתי בדמותו של "הגל החדש". היה זה נסינה של קבוצת מבקרים קולנוע-יבמאים ביצרתיהם לקרא מחדש את הקולנוע ההוליוודי הקלאסי, לאור מורותו של הקולנוע האירופאי בכל והצרפתי בפרט; ליטול מהקולנוע האמריקיקאי הקלאסי מבניים, צורות, דרכי סיפור ומערכות של סימנים ומוסגים, וב尢ות השילוב בין לבני מורשת הקולנוע האירופאי לצור מציאות קולנועית-תרבותית-ארופאית חרשה, בעלת השלכות חברתיות ופוליטיות מוגדרות ומוסיפות ביותר.

תוצאה מיידית של תהליך זה הייתה גילויו מחדש של הקולנוע האמריקיקאי וההטעקות בו מודח, גם אחרי שתיאורית ה"אוטר", שהעניקה להטעקות זו את הצדקה הריאונית, נדרקה לשולי התיאוריה של הקולנוע. "בוני וקלייד", בנוסף לסרטים אמריקאים אחרים של אותה תקופה, סימן את שיבתו של הקולנוע האמריקיקאי הביתה — מאירופה. (סרטים אחרים שכיסרו על נתניה זו, ונוצרו באותה שנים, היו "הובגר" של מיק ניקולס ו"חבורת הפראים" של סם סקינמה. המקורה של פקינפה מענין במיוחד, היה והוא בישר על שמו של המערבון לארכות הברית מאיטליה, שם הוא זכה לריאנון בעלי משמעות בדמותו של מערבון הספאגטי). אם אחת מבשורתיו של "הגל החדש" הייתה יכולת לחבר בין סרט ז'אנר וסרט ב' לבין עמנות אירופאי, הרי "בוני וקלייד" המשיך נתניה זו,บทור הקולנוע האמריקיקאי, ויצג חיבור ריאוני בין קולנוע אמריקאי אומנותי, בהשפעה אירופאית, וסרט ז'אנרים מסווג ב'.

ה מסר לא התקבל בקהלות: מבקשים אחרדים טענו כנגד הטעייה, טוענו שהסרט הוא פסולת המתוחה לאמנות. אחרים טענו שהאמנות, האירופאי, הרים את מה שהיה חינוי בז'אנר האמריקיקאי האוונטי. מכלום התנצל

המפדר בין סרטו של פן וסרטו החדש יותר של רהפלמה. אין זה אומר שרה פלמה איננו מנשה להיות חדש, אלם, נסיכון זה נובע מהתייחסות שונה למיצירות מושגים מנהה כגון חרדני או אפילו מודרני. אם, בסרטו של פן, ניתן להבחין בבירור, בסיכון לקרוא מושך את יסודותיו של ה'זאנר, ולהוסף לעלילה קומה נוספת, החוקרת את יחסנו לקולנוע זה, לאלימות ולהומור המפעלים אותו, הרי דה פלמה יוצר את סרטו באוירה תרבותית-צרכנית שהיא מעבר לדין זה, שבה הרחף

צ'ארלס מרטין סמיט, קווין קוסטנו, שון קונרוי

שב"הבלתי משוחדים", אנו נמצאים מעברל צורך המידי להציג על הקשר שבין סרט הגנוגטורים והמערבי: שניהם הפכו למרכיביו של המוצר הקולנועי הערכני והמוסמי הזה, הנבנה, באופן מודע, בותה וישראל על בסיס כל סרטי הגנוגטורים שקדמו לו.

בעד שפּוֹן מתBUSק בחדר, מול דה פלמה ניצבת השאלה כיצד להתייחס אל הבנאי, אל המוכר. כך, למשל, החל מהמוסיקה של אני מוריקונה, מי שכבת את המוסיקה למערביוני האיטלקים של סרג'יו ליאונטה, וכלה בסצינה כמורעובנית, על גבול קביה, מביא דה פלמה את המעכון אל סנטו לא-על מנת ליצור הבחנה ביןו ובין סרט הגנוגטרים, ולהעיר על הקשר ביניהם, אלא עדנו נתן בחומר מן מורכב הסרט. בעוד שפּוֹן יקם את סרטו ברצף היטורי על ידי התחווית הנתיב המוביל מהמציאות אל הפיקזיה המסויימת זו, הרי דה פלמה יקם את סרטו בטידוריה שבה לא ההברלים בין הזאנרים קבועים, אלא היכולה למקם מקורות זאנרים שונים זה לצד זה, או זה על בסיס זה, כחלק מתקסטט נוכח או חלק מוכרו קולנועי קולקטיבי. אצל פּוֹן ניתן להבחין במקרים הזאנרים השונים: לחוש בהלם החיבור בינויהם. אצל דה פלמה המתקפה החזותית מכל היכוונים, ללא עקרון אסתטיה-היסטורי ניכר לעין הוא שם המשחק. לפיך מוביל אותנו הקולנוע של דה פלמה ממנה וללא. ההגדרה: הקולנוע של דה פלמה ממנה וללא.

במיוחד השבועון "טיים", שהחילה קטל את הסרט בפסקה קצרה, ובכבודו כמה שבועות, במעשה חסר תוקדים, הקדיש לסרט כתבת שער. השילוב אמריקה/איירופה, הפעם מזויות אמריקאיות ולא אמרופאיות,זכה לחיזוק על ידי המידע שהתרטט של "בוני וקליפורניא" נמסר קודם כל לפראנסואה טרפטו וזיאן לוק גודאר, שדחו אותו, ורק אחר כך, בעידורו של מפיק הסרט, ווון בייטי (שהופיע קודם לכן בין קולנוע זאנר אמריקאי ואנגסט אירופאי: "מייקי אחד") הועבר לתסריטאי אמריקאי רוברט בנטון, אחד מכותבי התסריט של "בוני וקליפורניא", יחד עם רוברט ניקולס, את אלן ג'. פאולו את עצמו, את ניקולס, את אלן ג'. פאולו ובמאים אחרים כדור שמנציא אי שם מעל האוקיאנוס האטלנטי, בין ארצות הברית ואירופה.

החינוך העיקרי, או אחד העיקרים, לפתח, היה בהעברת הוֹאנְרָה העירוני מסימיאיות הכרך אל איזוריים כפריים, שטוחים ורחבי ידיים. ההיפר סימן כאן חיבור בין שניים מזרמי הבלתי של הקולנוע האמריקאי הקלאסי האוטופי או המיתי (המערבי), למול הריאלייסטי. ישנה אפשרות — וצמד מאמרי הקלאסיים של רוברט ווושיאו, העוסקים בגנטיסטר וגבבו דמערבון יתמכו בתפישה זו — לראות בשני זאנרים אלה שני חלקיה של שלמות ריעונית וצורנית אחת. פּוֹן תהייחס לאפשרות זו בסרטו; דה פלמה עושה את גם כן, אולם, מתוך נקודת מזיא שונה. הוא יוצר את סרטו לאחר סרטו הגנוגטורים והמערביון, או הירוני מול הקפרי, האוטופי מול הריאלייסטי, זכוי כבר לミזוג מתוחכם ומורכב בסרטים כגון "נאג מונית" של מרטין סקורסזה מצד אחד או "אואטילאנד" של פיטר היימס מצד שני. סרטו של פּוֹן פועל על היפלות שלנו, לצופים, ליצור את ההבחנה בין נימיות הקול השונות של הסרט, התייחסותי השונות למקומותיו הזרנרים, השוני ביןו ובין סרטי גנטיסטרים אחרים או סרטים אירופאים (נוסף "עד כלות הנשימה" של גודאר או "אל תירז בפסנתרן" של טריפ).

אצל דה פלמה, היכולת להציג על השוני אינה קריטית להנתנו או להנתנו את הסרט. זה היה תמיד העקרון, הקו שהינחה אותו ביצירתו, ולכן האשמות של פּעם, שהוא בווז את כשרונות של אחרים, בעיקר היציקיה, ויוצר קולנוע רקיני, גדרמו לי תמיד לא ולזואנטיות ליצירות עצמן. לא היה זה חיקוי, אלא עשיית שימוש: לא נציגו שמתהווה להצדעה, אלא נציגו שמציג את עצמו באופן הישיר ביותר. בשימוש מוגן, בפשטות ניתן לומר

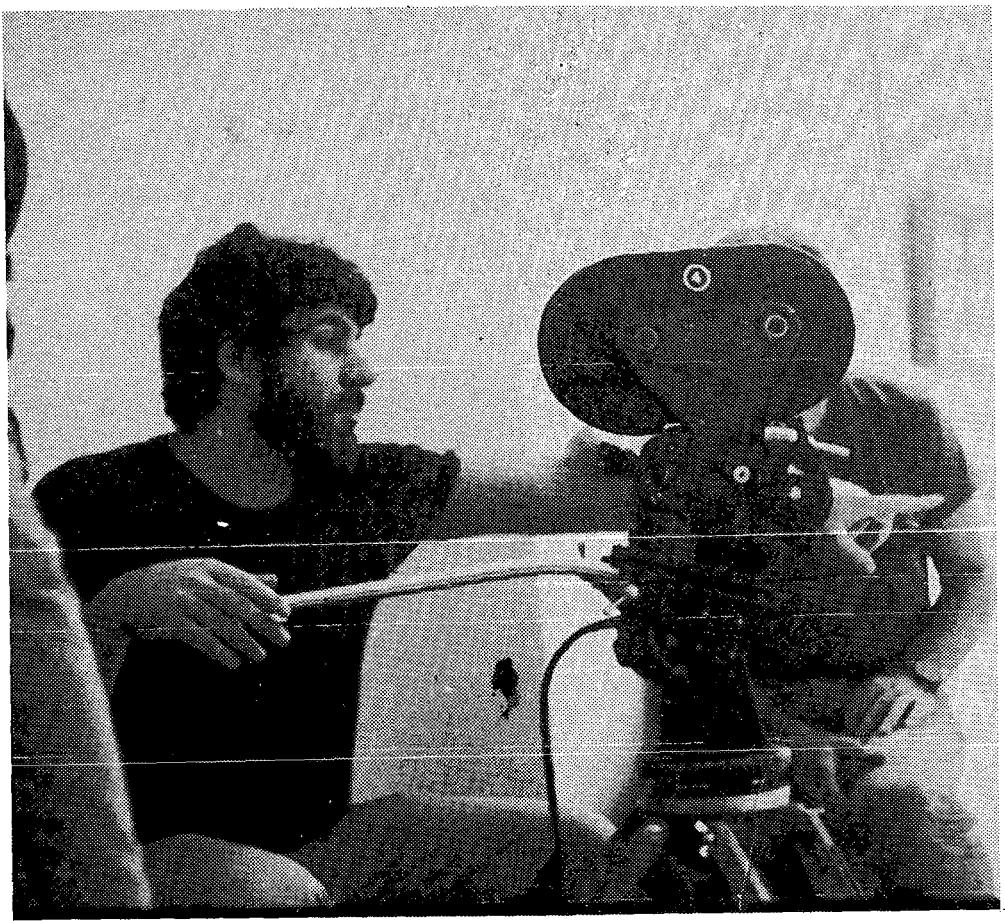
אנדי גראסיה ב"הבלטי משוחדים"

בשלושת הסרטים יתקיים מפגש בין ז'אנרים שונים, לא כאמור לoutuה והבהרת יהיסי גומליין בינויהם, אלא כדי להציג על שיורוון החומר; באירועם יעריך מופש בינו תרבות נעלמה ונחותה (ו גם הסיבה העיקרית להתייחסות המבrikה ל"פטיט יומקין" בסרטו של הד פלמה, שהוא בויזמן חותרת לביטול היציאות הקולונע'י כמטרה וגם מביאה את הקולונע' האירופאי הקלאסי אל הסרט בעוד נתן שווה לשאר. כך גם ב"מטאל ואקט", שבו שני חלקים מהווים מפגש של קצוות קולונאים, כאשר חלק השני יש הרגשה שכרי היה נראה סרט של קובריק לו הוא בוים על ידי סמיואל פילד). באירועם יעריך הרין דרך מקומה של תרבויות הפופ בעולם זה (טלויזיה, מוסיקה קלה, קומדייה רומנטית, סרט אימהים, סרט מלחמה ועוד) ויהפוך לעוד נדרך בסקריתה של תרבויות פופ זו, שהוא אולי, בסיכון של דבר, האמצעי והיעד של סרטים אלה.

ל אלת הרץ ההיסטורית היא קריטית כאן, חיota והיא הופכת לדין הראשו במעלה בקולונע' בזמננו: "מ'גלא החדש" דרך "בוני וקליר" וודומי, ורד, אפילו, נסיווניותם הסגורים, החדריםישוריים של פשיטם פטילברג או גורגי לוקאס ליצור קולונע' על קולונע' — "הבלטי משוחדים" מהו הוא את שייאו הנוכחי של קולונע' שmagala את עצמו בשוני שבינו ובין "בוני וקליר", למצל — וועזה זאת על ידי ביטול אותו השוני במושג הכרחי, קובע' משמעות. ■

למרות הצורך שחשאה אותה אשה, אצל פולין קיל, להגדיר את "בוני וקליר" כקומדיה, והבנתנו שהגדירה זו אינה מספקת, עצם הרצון או היכולת להגדיר ממקם את "בוני וקליר" במסורת א門ות מוכרת, שפועלת על עקרון שכירת מוסכמות ויצירת חוקים ומוסכמות אלטרנטיביים. הקולונע' של דה פלמה פועל קודם כל בא' היכולת להגדיר, לתאר את מה שריאנו. כל תוויית שנמצא לסרט תגללה, בסופו של דבר, כלל מספקת ולא תואמת: החל מקודמתה — גם במקורה הוה — וכלה בפארוריה (ובכל מקרה שכיה יש קודם כל הרצון להציג לסרט תוויית הלכה מעולם החווית הקומית). בעוד שאצל פן תמציא הבחנה בין החדרני והבנאי, החדרני והמסותתי, הרי אצל דה פלמה היפוך הראשוני הוא בהפיקת הבנאי לא לנחות שיש להתייחס אליו, או על ידי עשיית שימוש בו או על ידי דחיתו, אלא כחומר, שהוא לגיטימי בעשייה הקולונע'ית כמו כל חומר אחר, וביעיר, אינו אפשר להגדירה יהיסטית לחומר מסווג.

המפגש בין מושגים לכוארה נוגדים מאפיין לא רק את "הבלטי משוחדים", אלא גם כמה מהסרטים הבולטים דוכרי האנגלית של התקופה האחורונה: בעיקר "משחו פראוי" של ג'ונתן דמי, "מטאל ג'אקט" של סטפנקי קובריק וגום "קטיפה כחוליה" של דרייד לינץ — ארבעה סרטים שעיקר כוחם שהם משתמשים באמירה המשמעותית לא כמטרה אלא כאמצעי, בעוד נתון בחומר ממנו בניי הסרט.

במאי אבי כהן

צרייד לדבר עם

שיחת עם אבי כהן על סרטו החדש "יהושע יהושע"

אם תשאלו אותו, אבי כהן קנה את מקומו בקולנוע שלנו. הגיע אל המנוחה והנחלת, עד כמה שהמנוחה והנחלת יכולות להיות נחלתו של איש קולנוע. אחרי שני סרטים ארוכים בהפסקות של כמה וכמה שנים ומאזות של סרטים קצרים – פרטומות ותשדרי שירות – הוא עשה את שבבו חפש במילוי. קומדיית מטרופת, אנרכיסטית אפילה, שיש בה מכל טובו של הדמיון. "יהושע יהושע", סייפור על סופר צעריר המנסה להשתלב במערכת החיים מסביב לו ונסוג אל הדמיון, בו הוא טוב יותר. כהן אכן זוקף הכל לזכותו, חלילה. זה בראש ובראשונה המפעל של יצחק גינסברג, התסריטאי והמפיק. הוא רק הבמאי. אבל הוא שמח להיות הבמאי של הסרט הזה, במיוחד. זה, פשוט התאים לו מכל הבחינות.

אבי גילד ואוסי היל ב"יהושע יהושע"

הבא שלי...

גידי אורשר

ובוחרת פנדרטן. אני זכר שהוא הסתווכב עם הדעתון שלו ואמר 'פוגי, פוגי, זה טוב' וכולם אמרו 'אנחנו נתנו אבל זה לא לך בקולנוע'. אבל מאז כוורת ועד היום יש הסטורה ברורה מאוד של המור ויש בארץ אהבה גדולה מאוד להומור הזה. זאת אומרת, הרבר היה קים מאוד. בקולנוע איש עוד לא ניסה אותו. לא רוצה להכנס להסתוריות סוציאריאמו למה לא ניסו. פשוט לא ניסו. לכן כשהתחלנו לעבור על הסרט היה לנו הרגשה שיש מי שאוהב את זה, שיש מי ששם את זה, שיש מי שנענה לוזה אהבה גדולה ועובדת שווה מצליח

זה סרט שלא עשו כמעט הרבה בארץין, אם בכלל. לפחות מבחןת הסגנון הפטוטאלי שלו. ככלון הזה יש לך "חוור לבנה". לא עושים היפיך, מהו חשבנו שכדי לעשות את הסרט. למה יש לו מקום. הסוג הזה של המור הולך ונדרה. על הבמה למשל זה נע בין ניטים אלוני לחנוך לוי שם מאד ישראלים. לא לקפוץ, אני לא רוצה להתלהות באילנות גבוחים. אני מדבר על הסגנון, לא על הרמה. או למשל תוכנית רדיו כמו 'מה יש' שהרביצה את הרבר והוא בדיקן, יום יום ממש שעה.

התסריט שלו כי הכה האמייתי הוא העברתו מעבר לנגד. שלא רק בגג זה היה מצחיק אלא משחו שהווכר בדקה העשירית ישתלם בדקה העשרים וחמש וכן הלאה. לכן צריך להזכיר מאימפרוביזיות כי הן יכולות לחת את החוכם, אבל לאבד את הרצף. ככל ואת יש כאן אנשים וככל ואת קורה להם משחו מעבר לבוגן הכללי. וזה חוצאה של שנותיים עבורה על התסריט. לא שנותיים קמו חברה כל בוגר ולא עשו שום דבר אחר. לא. אבל במשמעותם גידלנו את זה. וזה התהילה מתסריט שונה למגרי. ואחר כך קרייה ועוד קרייה ועוד — והגענו ליה. הוחכמה נאמת היה לה שומר על ההרגשה של שום מאמץ, שוה כי, אבל אני חשב שמספר האימפרוביזיות נאות אפס. תראה, אם קופץ משחו על הסט וכולם גורא שמהים, או משנים, מקישבים לחומר החדש. אבל עם תסריטאי שמכיר את התסריט שלו ומשנה את החומר באותו סיגנון. עם שמירה קפנדית על האחדות.

למרות העיסוק שלו במנין והדיבור עלייו, זה, בכך הבלתי טרט טורטני. לא רואים בולם, או

כשזה עובר. וזה מאד ישראלי מהכיוון המיחוד של.

ולבן בחרותם באברי גילדן רוזק, כי הוא מזוהה עם מה יש? ראשית מפניהם שהוא התאים היו לו כמה תוכנות. מבחן התזרעתי לדרישות של הסרט. שניית, הכרנו אותו קודם והיתה לנו איתנו הבנה, ושלישית והتفسיר מאור מילולי, המילים משகחות כאן תפkid גובל, המילים והכותב. וריצינו מישחו שיכל לדבר באופן והוא קשה להשיג מישחו כזו. שחנקנו אתה יודע כמה והוא קשה להשיג מישחו כזו. עם הסוג במאצ' ומ עבר לקראת הטופ' ושידרב מהר וטבי ושם הפאנטה תצא. נקשה. לאברי יש את זה ובאופן טبعי. וזה גם תפס את החומר הזה וגם זה חשוב מאוד. וזה, כאן הייתה התחלה.

בקולנוע שלנו אין חומר, בודך בלבד, ואם הוא קיים הוא וולגاري או עדתי.כאן יש ריגנות לא מהיבת עם דרכה סואגות. זה בא מהתפקיד שכך בפרטיו פרטומת?

הטוג הזה של החומר הילך נחדך. על הבמה למשל זה נע בין ניסים אלוני לחנוך לוין שהם מאד ישראליים. לא לך רוצה להתלוות באילנות גבוההים. אני מדבר על הסגנון, לא על הרמה.

שענוברים לאנימציה זריזה. והו אתה אומר ואני אפילו לא חשבתי על זה עד עכשוו. אבל זה החל מתקונן. למרות שהסרט מדבר על זיוונים — לא רואים כלום. יידרנו אורי ווחר עליו השלום כבר אמר שיותר מעניין — לראות את המציג מאשר את היזון. הרבה יותר טב שהדרבים יקרו בדמיון של הצופים, או הם יותר מරדייקים מאשר לאוות את הציז. וזה נראת תיכוף ולגנאי ולא מעניין ולא מצחיק. בסרט ישראלי לפעמים זה קורה ואומרים — עוד עשרים אלף צופים. מה פתואם. זה היה העיקרון. סרט על מנת. זה גונשא, אבל לא מראים כלום וערין הוא מלך, והוא מכניס את המין למות. ואו הוא קופץ לסייע, לברית, לאנימציה או למוקם אחר. אף פעם זה לא נראת.

איך אתה מגדיר את הסרט. קומדייה, פארודיה, סאטירה? קודם כל אני לא רוצה להגדיר אותו. כל מילה יכולה לא כוללת אותו. זה הוא סרט זה. אף אחד לא ישב, ניסה להגדיר ואמר — מה אנחנו רוצים על

זאת שאלה שחשבתי שבטע ישאלו אותה. כן, גם זה ישנו. אולי לא במקורה, אולי כן. אני יכול להגיד על הסרט דבר אחד. זה סרט מהסוג של הסרטים וההמורות שאני גורא אהוב לראות. יש לי בבית קסוטות של ספיק מייליגן והחברה שלו. אני אהוב לדאות אותן ושבמותן, זה מדריך אותי וזה מצחיק אותי. וזה גם מועל בمسئלי פרטומת זה נכוון. בוא נגיד שליא היה לי קשה עם זה, עם החומר הזה, היה אפילו קל. עבשין, אם זה יכול היה לא, נראת. אבל לי הייתה הנאה גדולה לעשות את הסרט.

המבנה המורכב של הסרט הוא כנראה תוצואה של תפריט קשות, אבל מצד שני יש הרבהה של אילטור. איך זה משתלב? מזווין. אתה נזון ליקומפלימנט. תראה, התסריט היה מאד מדויק וגם אני — ואתה זה אני יכול להגיד על עצמי — אין לך מזקעוי, מאד משופשף. לכן שום דבר כאן אינו מקרי, אפילו לא לשניה אחת. הכל זה הרבה חזרות מראש והכל היה כתוב. התסריטאי היה כל הזמן על הסט ושמר על

כיף יהיה לעבוד עליו. לאט לאט זה תפס אברי, כשקריא את התסריט רץ על זה. אגיד לך את האמת. בזמנן הצלומים, הצות, היו מחליפים מבטים: רגע, או זאת יעל? ואם זאת יעל אז הוא בן אהוב אותה, או למה הוא ג'יגולו? הריחו והירה ג'יגולו לא היה לשם ברור.

כאן בעצם לומרים מפעם לפעם היינו מוצאים את עצמנו עוזרים בכל מיני מקומות, בחוננים ואומרים — אתם יודעים שזה וזה בעצם מה שאנו חנו רוצים להגיד. אמרים? כן, זה כנראה מה שאנו רוצים להגיד. אבל וה נעשה באופן אינסינקטיבי מאוד, בדרך שמראה מה מעניין אותנו, מה מרגש אותנו, מה

**מאז כורת ועד היום יש הסטוריה ברורה מאד של הומור ויש בארץ אהבה
גדולה מאד להומור הזה.
יש לי בבית קסטות של ספיק מילין והחברה שלו. אני אוהב לראות אותו
ושכמונו, זה מדליק אותי וזה מצחיק אותי.
הדבר היחיד שהוא קוו מוביל זה היה הטעון היה
בן אדם, שתהיה לו אחידות**

לך היה ברורי? לי, כל הזמן. לא הייתה שם בעיה שהיא טוב, עברתי על זה הרבה קודם. באתי מוכן למורי סרט.

שנתיים עברתם על התסריט. וצלומים? שלושה שכובות צילומים עיקרים ועוד יומייט-שלושה השלומות. אבל זה היה בתיכון. רציתי לראות רפקט, לראות איך זה עומד ואו להסיט. ישם דברים שבאמת הושפנו אחר כר. אבל מתוד ראייה מוחלטת של הרפקט והחלה שאכן יש לתמוך ואכן — להסיט, ישבנו וכתנו.

מצחיק אותנו, מה מוצא חן בעינינו — מה עובד علينا. מהי סידרת הגורויים. הדבר היחיר שהיה קו מוביל וזה לא היה בשום פנים ואופן רעיון. זה היה הקו האנושי. זאת אומרת שיחסו היה בן ארם, שתהיה לו אחידות, שלא קירה מה שקרה לפעמים בסידוקם שלמען הגג והופכים את הדמות והסיטואציה לשם הצעקה בלבד. לא רצינו שהחומר יתפזר. או כאן שמרנו שהכל יכול לומר אהבה כזו. בכלל אין לי כוח להגדרות.

למה בעצם בא לך הפרט בשלב מאוחר יחסית בעבודה שלך בקולנוע?

תראה, אני אמרתי למשהו שאם את הסרט הזה היה עונה בחור שגמר את בית צבי הוא עכשו היה נעשה הגאון והטורן. לא חשוב שאפילו הסרט לא היה מוצלח, יש כאן דברים. לכן אני חשב שצריך לואות את הסרט כשלעצמו ולא לחבר אותו אליו כי התרdemית שלי כבר מעוצבת ואתה מכיר את עניין הסרטים והגמות וכו'.

אבל הפרט מתלבש עליו מושב... על היפוי, תשמע, אתה לא יושב וחושב על זה. איציך בא, הראה. אמרתי יופי, מת על זה. עכשו בו נשב ונתחילה לעבוד. מבון שאת התסריט הזה איש לא הבין. משקיעים. מפיקים. היו-Calala יוטר נחדרים שאמרו, תראה אני לא מבין את זה ואני לא יכול להחליט. אבל המן אמרו — מה זה צריך להיות? אף אחד אני יכול להגיד לוכותי, אני התייחסת באהמת דבר אחד אני יכול להגיד לוכותי, אני התייחסת הראeson שראיתי תיכף שהוא יופי של דבר, שנורא

16 מימ' בלוא אט?
כן. תראה, כאן הבאת את הגסין שלי מסרטים קומדיים איך לעשות בשביב שלא ירגעו, שוה לא יפריע. החל מקלוזאפים. מה שייתר קרוב. אבל לא רק זה. צריך להשתמש בדברים ברורים בפירות. גרפים ברורים וחד משמעיים. אין מקום לניאנסים. אם אתה עושה דברים ברורים, אפילו במריות או בלבנג — עומד איש אחד בפירים והרקע שלו רוגע לא סוחף, זה נראה בסדר גמור. בלי פירטים רבים, מתפרק לאנשים. או אתה לא מרגnis את הבלואוף.

באשר לשחקנים. כמעט כולן פנים חדשות. כולם שחנקנים. הרעיון היה לא לתכיא שטננצים. כי נראה כל להיכנס לזה. אבל אתה רוצה לקבל את האמא של יעל ולא את ההיא בתפקיד האמא של

תראה, אני נכוותי ב'משחק האמית' מבחןיה כלכלית. זאת היתה סאגה. נורא נכהלת, פיקחה, וה היה סרט קשה. ואו אמרתי לעצמי — יותר אני את זה לא עובר. אך אומר הפניר — חיים זה יותר חשוב מרטט. אחרי כמה שנים טובות קיבלתי סרט שהוא עטוף בצמר גפן, הסרט עם הגששים. שם הכל היה מוכן ומאורגן. אמרו לי וזה התסריט שלך, מפה עד פה, אלה השחקנים וההתקציב. לא พฤษภาคม ולא להוציא ממנה את מה שתה רוצה. אבל כאן יש משחק מוחצן מאוד במכוון זהו יותר אחריות כדי הבמאית והתרטטאי. היה נעים, עשתית הפקה כמו

יעל. לי היה יתרון. בגלל סרתי הפרסומת, שאני מכיר המון אנשים. וכך אפשר לחטט ולהגיע לפיצופים של אחרים אולי קשה יותר להגיון. הסוכנות מציעות את השחקנים שלהם אבל תמיד יש עוד מתחת לערמת התמונות. נכון שהן שזה לא תמיד מצדיק את עצמו ונופלים על השחקן לא משגע כי הוא לא ידוע וצריך הרבה ביחסו עצמי כמובן כבמאית הआ ממה שתה רוצה. אבל כאן יש להוציא ממנה את מה שתה רוצה. אבל כאן יש במאית הטעמאות והוא מודע לו וזה גוטן יותר אחריות

התסריט היה מאד מדויק וגם אני — ואת זה אני יכול להעיד על עצמו — אני מאד מڪוצען, מאד משופשף.
צרייך להזהר מאיימפרובייזיות כי הנו יכוליםות לתות את החוכמ'ס, אבל לאבד את הרצוי.
אני רוצה שאנשים יצאו יגינו — באמת, אני ציריך לדבר עם האבא שלי. אני כבר המון זמן לא דיברתי איתו והזחתי את היחסים בינינו...
תראה, אני נכוותי ב'משחק האמית' מבחןיה כלכלית. זאת היתה סאגה. נורא נכהلت, פיקחה, וזה היה סרט קשה. ואו אמרתי לעצמי — חיים זה יותר חשוב מרטט. זה לא עובר. אך אומר הפניר — חיים זה יותר חשוב מרטט.
אני קם בובוקר כבר שנים ועשה סרט. כמו פסנתרון. אבל אין לי כל ארבע שנים קונצרט, אני מנגן כל הזמן וכל הזמן גירויים לקולנוע בפרשומות שלי.

שאני יודע לעשות, יופי. אגב מהבחן הוזאת הכל היה גם אז, סרט הזה. לא היוocabi הבטן של ממש שקסם בובוקר הרום כי לא ישן בלילה מהഫדים של הופקה. וזה גם הפינוק שלי בסרטי פרסומת.

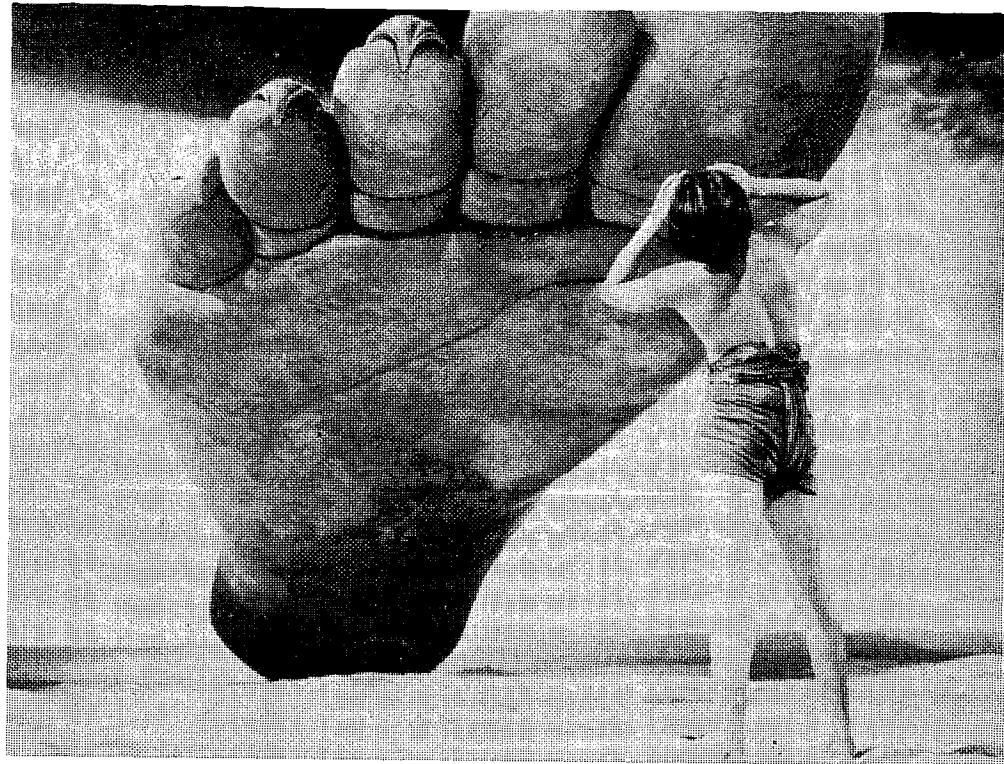
מתאים מכחוץ, זה הולך. בעצם, וזה לא קל לביים ככה, זאת פשוט מלאכה אחרת. מצד שני אתה לא רוצה להציג לќברטיות או לתיאטרון אידישיסטי זקן.

אתה מהচבה לסרט זהה שיעשה לך באב בטן? לא יודע. תציע לי ונראה.

מה יש לך להגיד לבן אדם שיימוד מול הפטוטר של הסרט ויצטרך לבחור בינו ובין אחרים על העמוד? אני יכול לחתיכה לו שהוואה יהגה. אני אחד הדברים שאנשים שראו את הסרט אומרים — נהניתי. תראה, אני לא רוצה לעשות סרטים שמהם יוצאים אנשים ואומרים צילום מצוין, בימי' מצוין, משוק מצוין. אז זה חורה של סרט. אני רוצה שאנשים יצאו יגינו — באמת, אני ציריך לדרכך עם האבא שלי. אני כבר המון זמן לא דיברתי איתו והזחתי את היחסים בינינו... ■

יש איזה במאית שאתה מושפע ממנוא? תראה, אני לא הולך לזרבה סרטים. כי אם אתה יוצר מסרט שאתה אהבת אתה או רוצה להיות השחקן ואו אתה מתחילה ללחכת כמוחו או רוצה לעשות בדיק אותך סרט. השפעות? זה מושפע מאברי, מאיציק, גם מההדים שלנו. אני לא רוצה לעשות סרט כמו סרט אחר. אני רוצה לקחת את המציגות שלנו ולעשווים ממנו סרט. אני מעדיף לחפש את הגיוריים ברכבים שקוראים. תראה, אני עושה כל הזמן סרטים, אני קם בובוקר כבר שנים ועשה סרט. כמו פסנתרון. אבל אין לי כל ארבע שנים קונצרט, אני מנגן כל הזמן וכל הזמן גירויים לקולנוע בפרשומות שלי. וכן זה צריך לעבוד, אין ברירה אחרת.

זהו מסקן אוטך, הפתטים הללו?

קריאה חודרת

"Movie Magic" by John Brosnan

סדרת ABACUS, הוצאה Sphere Books, לונדון, 1974 (מהדורה מעודכנת

(1976

181 עמ' + 33 עמ' תМОנות + 20 עמ' אינדקסים מפורטים ורשימת מועמדיו

זוכי אוסקר 1927—1975

ספרית המכון הישראלי לקולנוע

ספר מカリ וمفורט על אפקטים
מיוחדים בקולנוע מראשיתו ועד
אמצע שנות ה-70'. מה מגדר

51

מאה צביקה אורן

המסיטה והעמלה הפוכה לפני מיכל זוכית. בתוך המים העומד לוח מזוניות עמוק, גל. גרגיר קפה טחוניים נשפכו עליו והוסטו כשם מחליקים על פני הלווה בתוך המים, תוך יצירת מעין גלים של מוקמי פירור וציפיות. הסרט המצלום הופך ומהסוף להתבהה על גבי שכינת השדות, והקפה נראת כהמון כהה העולה ומופיע מעבר לאופק והופך לענן שחור מרוחף בשמים. צילומי תקריב של החרקים אוכלים על הצמחים נעשו על ידי צילום ארבה משומר באלבוהול. אלה הווו בעורות קיסמי עז וערם על ידי גילספי והוצאות שלו ונראו חיים מאר. (פטרון מימי אחר המתואר בהקשר זה נועד ל"תחלת הספר", 1946, נורמן טאரו). הסרט מטפל בנשק אוטומי והיה הכרחי להראות פיצוץ. תמונות וסרטים של פיצוצים כאלה סוגו כטוריים. כמעט לא היה חומר ויזואלי על פי אפשר היה לשחוור את האפקט הרצוי. גילספי יצר אפקט מושלם על ידי שרהור פתאומי של צבע גזולי בתחום אקווארים. הצבע עליה כפטריה והעכיד את המים. כאשר הודפס סרט זה על גבי סרט רקע "ח'", היה זה פיצוץ אוטומי מה ריאליסטי עד שהקטע שולב בסרטי הדרמה של צבא ארה"ב).

2. 2001: "אודיסיאה בחיל" (1968, סטנלי קובריק) הוא, ללא ספק, הדרול שבסרטי האפקטים העממיים כל ההסתיגויות שיכלות להיות לגבי המהות הדרמטית שלו חיינים להזרות שהוא תגינה ויוזיאלית. מعلوم לא הוגנו אפקטים מיזוחדים בצהורה כה עירה, או כה מוצלחות; מعلوم לא נוכל כל כך בשלמות הפטונצייאל של מיניאטורות. המודלים שנסקו וריחסו לאורך 2001" הרכבו כל כך בקפידות, צולמו כל כך במומחיות והוגשו כל כך בגאנטיות על ידי הכהירה הגאוונית של מוסקה על ידי קובריק, עד שאפקטים מיזוחדים כבר לא ישבו להיות כבubber". 2001" יצר רושם כה חזק וכבלתי נשכח של אדם בחיל עד שנחיתה האמיתית על הירח, שאדרעה שנה לאחר הקרנת הסרט. נראה כמו אנטיקליימקס (פרטี้ תקציב). השפעת הסרט "יוניברס" של האן.א.פ.בי. הקנדרי. ציטוטים על עברודה מפרקת, יום ולילה, משך חודשים ארוכים. פרטיהם על הקאריריה של קובריק, מכירות צילומים ל"лок" בגיל 16 ועד "דוקטור טוינויגלב", 1964. 2001", 1965-68. התפקיד המכני", 1971. ו'בראי לינדון", 1979) (המונה "מאט" גומו פיע להלן מתראר טכניקות שונות בהן מושאר חלק מהתמונה המצלומה, הפריים הבורוד בסרט, בלתי חשוף לאור כרך שנייה להוסיך עלייו פרטיהם שצולמו בפרט: שחקנים באולפן על נוף אמיתי למשל. הסתורות החלק המתאים נעשית על הנגטיב, או על העדשה,

כאפקטים, החל באיפור מיוחד, תפארות ומודלים וכלה בziej ובצעilos מיוחד. מיעשה מהי, איך, איפה וכמה זה עלה. אוסף מרשימים ומאלף של מידע כמעט של הקסט הקולנועי. אוסף שיש בו, מעבר לסייע הטענות, משום השלמת מידע הכרחית לכל חובב קולנוע. הפניות תשומת לב למרכיבים השולטים לכורה אך ההכרחיהם לייצירה קולנועית. ספר חובה ליווצר קולנוע, הן כהircות עם אפשרויות טכניות והן כגרוי לחשיבה יצירתיות בעשייה הקולנועית.

למרות כתיבה מסורבלת מעת והמור מאולץ, הספר קריא ואנו לשימוש, הן בזכות אינטוף הציוטים מפי אמני אפקטים, במאים ואנשי קולנוע שונים, והן בזכות רישומות אינדקס מעולות. סיפור הפתורנות היוזאליים נעים בין הפשט והזול לבון ההגמה הדוללה-מורכבת-יקרה. בתרגומם המובא להן מתוارة דוגמא לפשט, בעבודתו של ארנולד גילספי, ראש מחלקות אפקטים ב-M.G.M. מתחילה שנות ה-30' ועד סוף ה-60' (2 גירסאות "המרד על הבאותי". "בן-חור". "הקוסם מארץ עוז"). בדוגמה למורכב מובא חלק מן הפרק המוקדש ל"2001 אודיסיאה בחלל".

1. בין הביעות יוצאות הרופן בפניהן ניצב גילספי היו בעיות שלגמרי לא היו קשורות לתהום מומחיותו, שימוש בטנקים הגדולים, אך נפתרו על ידי שימוש גאנוני בהם... הסרט "הארמה הטובה" (סיטי סרנסקי, 1937) התחשש בסין ונכללה בו צינה שבנה תוקפת להקת ארבה ענקית את השדות. מכיוון שאי אפשר היה לשכנע להקה אמיתית להפgin ביצועים לפני המסתות, היה צריך למצוא שיטות אחרות. בסוף מצא גילספי פתרון פשוט וול.

"מצלמה שכבת" – בסיס לפעולות ורים כשהאיש היושב הוא השומר על שווי המשקל.

לאורך המסילה והינו ציריכים לצלם מספר פעמים, למטרות מאט, ובכל פעם היא היה צרכיה לנען בדיקת מוחלט באותה המהירות" עשיית המאט לקטעים של אנשי החליל, שבו אמרו לדייראות דרך החלונות השוניים, היה כרוכה בעירוב טכניות יסנות וחרשות. לא השתמשנו כלל בצלמי מאटנו "מקובליט" אמר קובי ריק "כי אני מרגיש שא' אפשר לקבל אותם מודל החללית במקומם, הינו מצלמים לפחות את מודל החללית נع לאורך המסילה כשהוא מואר מזרוי חז' מהחלונות שהשחרו. ואו, כשה动员 גומר את מסלול התנועה הוא מוחזר תחילה, הرسل מוחזר לפירים התחליה, והוא דבר מזווית שוב. אבל הפעם החיצונית של המודל מכוסה קטיפה שחורה וסצינות פנים החללית מוקנית קדמית על לוחות לבנים מבrikits הממלאים בויק את איזורי החלונות. בעיירון, חז' מההקרנה הקדרית (שיטה חדשה), זוהי חזרה לשיטה שהיתה נהוגה בתקופת הرسل האילים, כאשר הצלמים נהגו לצלם מרכיבים שונים בנפרד על אותו הנגטיב. (פרק על "2001" מפורטים לאורך 7 עמוד דפוס צפופים גם פתרונות הנדרסים, מכניים, שימוש באנימציה, במרקורי שיקופיות וכמונן, האפקט הפוטו-יסטמלי של זיימה צבעונית במסע השיא של האסטרונואוט האחרון בחול וボזמן. אפקט המכונה "СПЛЕЙՏ סקאנן" ואשר יצר אמן האפקטים האנגלי הותיק דאגלאס טראםבר). ■

או על גבי התפאורה, באמצעות צילומים בנפרד: שחknim באולפן על נוף אמיתי למשל. הסתרת החלק המתאים נעשית על הנגטיב, או על העוצה, או על גבי התפאורה, באמצעות צילומים או צביעיה בצעב מת", שchor למשל).

וזאי ויזום, מותקי וחשובי אמני האפקטיםanganlia משנות השלושים ואילך: החלק שלו היה בצללים המודלים, תנועתם, המאט והאפקטים השונים שהופיעו על ובתוך דבריהם... קובי ריק למשל היה מגיע ואומר – "יש לי את הדבר הזה כאן, בצדדים עם 8 משלטים, שמסתובב על צירו... אני רוצה אפשרות לצלם תוך תנועה כלפיו כשלל כל משטה צרכות להיות 3 תנועות שימושת בשתייה. אך אתה מתכוון לעשות את זה. ואלי? "זהית ציריך למצואך סוף הסרט כהאטראונואוט שנשאר בחיים מתחיל להכנס ל"שער הכוכב" לך 12 ימי צילום.

כל המודלים של הרכבו על מסילות כדי שהכל יהיה חלק לחלוין. כשהאתה לוקה בחשבון שתנתן החלל הייתה בקוטר 3 מטר והזנו אותה רק בסנטימטר בדרך תוך הסרתה כשהויא מסתובבת, אתה יכול להעירך למה זה מוכחה היה להיות למארה חלק. אותו דבר גם לגבי המודל של החללית. "דיסקוברי" שהיתה באורך 18 מטר (היא גם מודל קטן" של 5 מטר, ללק מהסצנות) ונעה על מסילה באורך 50 מ. לך ארבע וחצי שעות להגע אותה

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

Louis Malle had to come back from America to his homeland, France, in order to make AU REVOIR LES ENFANTS, a personal subject he dreamed of filming since his early youth but did not dare tackle before. This film will be the main attraction in a special retrospective of his films, programmed by the three Israeli Cinematheques for the months of March–April 1988. This is just the right occasion to publish the Hebrew version of a long and detailed interview with Malle, courtesy of the French film magazine Positif. Daniel Warth's contribution, in this case, is a fully updated biofilmography of Louis Malle.

Uri Klein who has been in America for several years, is back as well. A keen admirer of the American cinema even before he left, he had an excellent opportunity to get even better acquainted with it during his stay there. In HISTORY/GENRE/POP he offers his own opinion of modern American cinema and the right way to approach it.

A new Israeli film, JUSHUA JUSHUA, is about to be released. Its director, Avi Cohen, has singed in the past two feature films and countless commercials which have been highly succesful and often awarded for their achievements. He discusses his new film and his life in the movies with **Giddi Orsher**.

Zwika Oren has gone back to look for some interesting film books of the past and has come up with MOVIE MAGIC, the story of special from cinema's infancy till now, or more accurate 14 years ago, when it first came out. Browsing through it again, he finds it as fascinating now as it was when first published.

Edna Fainaru

CINEMATHEQUE
NO. 39
March–April 88

Publisher: Alon Garboz,
Director of the Cinematheque
Editor Board: Zwika Oren,
Giddy Orsher,
Yakhin Hirsh,
Daniel Warth,
Shaul Shiran,
Meir Schnitzer,
Dan Fainaru
Documentation: Daniel Warth
Program Editor: Nurith Tzarsfati

Editorial Office: the Tel-Aviv
Cinematheque, Municipality
Building, Tel-Aviv
Tel: 03-438131
Printed by: "Grapholit"

Published with the help of
America-Israel Cultural Foundation

הסינמטק הישראלי - תל אביב

נתן וולון - סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קייזר, ע"ז נאה
נעמן, דב גבע, חנן בני יהודה.

אלון גרבוז.
נורית צופטי.
פול קニアל, נאה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה מבורך,
אלי גלפנד, משה גרשט, יהודה סתיו, דן פינטו.

יו"ר הנהנלה -
חברי הנהנלה -

מנהל הסינמטק -
עו"ת למנהל הסינמטק -
וועדה מקצועית מיעצת -

הנחהות מיוחדות
לבני נוער, חיילים
וסטודנטים

חברי מועדון

הເסיק

של **בנק הפועלים**

אָבָל

דִּי

סרטו של אלכט ואן וארמראם
• פֿרֵס המבקרים – פֿסְטִיבֵל
וונציה •

קולנוע מעולם אחר,
קומדייה? דrame? אוטוֹטִיקָה?
אולי הכל, אולי יותר!